

Mirza Gulam Ahmed Hazretleri 1835 de Hindistan Kadiyan'da doğdu ve 1908 yılında vefat etti.

1882 Yılında, Allah (c.c.) kendisine, Allah tarafından seçilmiş bir kişi olduğunu vahiy etti.

İslamiyet'i övgü ile değerlendirdiği ilk büyük eseri 1884 yılında basıldı.

1889 Yılında Müslüman Ahmediye Cemaati'ni kurdu ve ilk olarak kırk kişi kendisine biat etti.

1890'da Allah'ın vahiyleri sonucu Hazreti Ahmed, İsa'nın ikinci gelişi ve İmam Mehdi'nin zuhuruna dair Allah'ın önceden verdiği haberlerin onun şahsında gerçekleştiğini bildirdi.

Mücadele dolu yaşamı boyunca 80'den fazla kitap yazarak benzersiz bir manevi hazine bıraktı.

Kurduğu ihlâs dolu Cemaat, bugün 189 ülkede merkezler açarak İslamiyet'in yayılması için takdire şayan çalışmalar yapmaktadır.

Şimdiye kadar 75 dilde yayınlanmış olan Kuran-ı Kerim tercümesi, Cemaat'in benzersiz çalışmalarına bir örnektir. 18 dilde daha tercüme baskıya hazırlanmaktadır.

Hâlihazırda Müslüman Ahmediye Cemaati'nin başkanı Vadedilen Mesih Hazretlerinin 5inci Halifesi olan Hazret Mirza Masrur Ahmed'dir.

Nuh'un Gemisi

Noah's Ark

(Kashti-i Nuh)

By:

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad of Qadian
Founder of The Ahmadiyya Muslim Community,
The Promised Messiah and Mahdi.

Turkish Translation

First published in Turkey in July, 2008

Published by:

©Islam International Publications Limited
"Islamabad"
Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2 AQ
United Kingdom

Printed (in Turkey) by:

Baskı: Vesta Ofset Tel: 0212 445 7252
Mahmutbey Mh. Deve Kaldırım Cd. Gelincik Sk. No:6/4 Bağcılar
İstanbul, Türkiye

Translated from Urdu into Turkish by:

DR. Muhammed Jalal Shams

ISBN: 1 85372 943 4

"Nuh'un Gemisi"

Vadedilen Mesih ve Mehdi

Hz. Mirza Gulam Ahmed

Türkçe'ye Çeviren | Dr. Muhammed Jalal Shams

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATION LIMITED

İÇİNDEKİLER

İçerikle ilgili önemli bir açıklama

Kur'an-ı Kerim'in çeşitli baskılarında bazı yayıncılar her surenin başında "Besmele" yer almasına rağmen, bunu surenin birinci ayeti olarak dikkate almamışlardır. Ancak bu kitapta alıntı yapılmış olan surelerin ayet numaraları "Besmele" birinci ayet kabul edilerek verilmektedir. Referans alınan Kur'an-ı Kerim'de Tövbe Suresi hariç;

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

"Bismillahirrahmanirrahim" her surenin birinci ayeti olarak kabul edilmiştir.

Taun (Veba) Aşısı

لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰينَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Tercümesi:

"Ancak Allah'ın bizim için yazdığı bize ulaşır. Bizim sahibimiz (ve dostumuz) O'dur. Müminler de ancak Allah'a güvenmelidirler." [1]

[1] Tövbe (9) Suresi; 51

Yüce İngiliz hükümeti, kendi tebaasına merhamet ederek, onları vebadan korumak gayesiyle tekrar aşı olmalarını teklif etmiştir. Böylece yüzbinlerce Rupilik[2] yükümlülüğü, Allah'ın mahlûkatının yararına kendi üstüne almıştır. Gerçekten akıllı vatandaşlar buna teşekkür etmeli ve bunu sevinerek kabul etmelidir. Aşı hakkında kötü düşünen, aşırı derecede bilgisiz ve kendi kendine düşmandır. Çünkü bu dikkatli hükümetin tehlikeli bir tedavi yöntemine başvurmak istemediği birçok defa tecrübe edilmiştir. Aksine birçok tecrübeden sonra bu gibi konularda gerçekten faydalı olan herhangi bir yolu ileri sürer. Hükümet, gerçekten insanların hayrı için yüzbinlerce Rupi sarf etmiştir, sarf etmektedir. Buna itirazda bulunmak ve hükümeti bunca çabaları neticesinde, bunca para harcamakla belli amaçlarını elde etmek istemiştir demek, insani değerler ve insanlıktan uzaktır. Kötü düşünmekte bu dereceye varan tebaa ne kadar da şanssızdır! Bugüne kadar sebepler âlemimizde yüce hükümetimizin eline geçen en büyük ve en güzel çare aşı yaptırmaktır. Bu çarenin faydalı olduğunu inkâr etmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Bütün insanların, maddi çarelere uymak ne kadar mümkün ise o kadar buna uymaları gerekir. Böylece vatandaşlarının canlarını korumak gayesiyle hükümetin duyduğu üzüntüyü azaltmamız gerekir. Eğer İlahi bir engel olmasaydı, bütün vatandaşlar arasından en önce bizim aşı olacağımızı büyük bir saygıyla muhsin hükümetimize arz ederiz. İlahi engel şudur ki, Yüce Allah (c.c.) bu çağda insanlar için İlahi rahmetin bir mucizesini göstermek istemiştir. Onun için O, bana hitaben şöyle buyurmuştur; "Sen ve senin evinin dört duvarı arasında bulunanlar, tam bir boyun eğme, itaat ve gerçek takva ile sana tam olarak uyanlar, vebadan korunacaklardır. Bu son günlerde Yüce Allah (c.c.) tarafından, uluslararasında ayırım yaparak onu belli etmek için bir mucize olacaktır. Ancak tam olarak (sana) itaat etmeyen, senden değildir. Onun için sen (hiç üzülme ve) canını sıkma."

---

[2] Rupi: Hindistan'ın para birimi

İşte bu İlahi bir emirdir. Bundan dolayı bizim ve evimizin dört duvarı arasında bulunanların aşı olmaya ihtiyacı yoktur. Çünkü demin açıkladığım gibi, bundan bir müddet önce, yeryüzü ve gökyüzünün Rabbi olan, bilgisi ve yetkisi dışında hiçbir şey olmayan (Rabbim (c.c.)) bana vahyetti. Ben, bu evin dört duvarı arasındaki herkesi veba ölümünden koruyacağım, buyurdu. Yeter ki o bütün muhalifane iradelerinden vazgeçerek tam bir ihlâs, itaat ve alçak gönüllülükle biat listesine girsin. Yüce Allah'ın (c.c.) emirlerinin ve Allah'ın seçip görevlendirdiği bir zat (olan benim) önüme, böbürlenen, başını kaldıran, kendini beğenmiş, gafil, isyankâr ve bencil olarak çıkmasın. Amel durumu da İslam talimatına uygun olsun.

O, ayrıca bana hitaben, insanları köpekler gibi helak eden ve üzüntü ve hüzünlerinden dolayı insanları divaneye döndüren vebanın Kadiyan'da kopmayacağını da bildirmiştir. Bu cemaatin bütün üyeleri sayıları ne kadar çok olursa olsun, muhaliflere nazaran vebadan korunmuş olacaklardır. Fakat onlar arasından, verdikleri sözlere tam olarak bağlı olmayan, ya da Allah'ın (c.c.) bilgisinde hakkında gizli bir sebep bulunan kimseler vebaya yakalanabilirler. Fakat sonunda (gören) insanlar hayret ile müşahede edecekler ve nispeten, karşılıklı olarak Allah'ın himayesinin bu topluluk (Ahmedi Müslümanlar) ile birlikte olduğunu, Allah'ın onları benzeri olmayan bir şekilde koruduğunu kabul edeceklerdir. Bazı bilgisizler buna hayret edecekler ve bazıları da alay edecekler ve bana deli diyecekler. Bazı kimseler de hayret ederek "maddi vasıtalar olmadan rahmetini indirebilen bir Allah mevcut mudur?" diye düşüneceklerdir. Elbette öyle kudret sahibi bir Allah (c.c.) mevcuttur. O öyle olmasaydı, O'nunla alakaları olan kimseler diri diri helak olup yok olurlardı. O olağanüstü bir şekilde kadirdir ve O'nun pak kudretleri de olağanüstüdür. Bir yandan bilgisiz muhalifleri köpekler gibi kendi dostlarına musallat eder, diğer yandan meleklere, dostlarına hizmet

etmelerini emreder. Aynı şekilde O'nun öfkesi dünyaya üstün çıktığı ve O'nun azabı zalimlere karşı coştuğu zaman O, kendi sevdiği insanları korur. Böyle olmasaydı ehl-i hakkın (doğru yolda olanların) işleri darmadağın olurdu ve hiç kimse onları tanıyamazdı.

O'nun kudretleri sınırsızdır. Fakat onlar yakin mertebesindeki insanlar üzerinde zuhur eder. Ancak, yakin, sevgi ve tam olarak O'na yönelme huyu bahşedilen ve nefsanî alışkanlıklardan uzaklaştırılanlar için harikulade kudretler zahir olur. Allah (c.c.) istediğini yapar. Fakat O, harikulade kudretlerini ancak, Allah (c.c.) rızası için kendi alışkanlıklarını terk edenlere göstermeyi irade eder. Bu çağda O'nu tanıyan ve O'nun harikulade kudretlerine iman edenler çok azdır. Buna karşılık, her bir varlığın sesini duyan, indinde imkânsız diye bir şey olmayan o kâdir Allah'a (c.c.) asla inanmayanlar çok fazladır. Burada unutulmamalıdır ki, veba gibi hastalıklarda tedavi olmak günah değildir. Bilakis, bir hadiste zikredildiği gibi, uğruna Yüce Allah'ın bir ilaç yaratmadığı hiçbir hastalık yoktur. Ancak ben Allah'ın (c.c.) bu mucizesini aşı vasıtasıyla şüpheli duruma sokmayı günah sayarım. O, yeryüzünde tam bir açıklıkla bir mucize göstermek istemiştir. O'nun bana verdiği çok açık sözünü ve de apaçık mucizesini hiçe sayarak aşı olmaya yönelmek istemem. Böyle yaparsam benim bu günahım, yani Allah'ın bana verdiği söze inanmama (günahı) cezalandırılabilir. Böyle olursa o zaman benim, herkim bu dört duvar arasında bulunuyorsa onları ben koruyacağım diye bana söz veren Allah'a (c.c.) değil, aksine bu aşıyı icat eden doktora borçlu olmam gerekecektir.

Kadir olan Rabbimin (c.c.) sözlerinin doğru olduğunu kalp gözü ile görmekteyim. Gelecek olan günleri de sanki gelmiş gibi görmekteyim. Yüce hükümetimizin esas gayesinin de, insanları bir şekilde vebadan kurtarmak olduğunu da biliyorum. Eğer gelecekte vebadan kurtulmak için hükümet aşıdan daha iyi bir yol keşfederse sevinerek onu

benimseyecektir. Böylece Yüce Allah'ın bana gösterdiği yol, bu yüce hükümetin amaçlarına aykırı değildir. Bugünden yirmi sene önce de bu büyük musibet, yani veba ile ilgili olarak Berahin-i Ahmediye adlı eserimde önceden verilmiş haber vardır ve bu cemaat için (büyük ve) has bereketlerin vaadi de mevcuttur.[3]

Ayrıca Yüce Allah (c.c.) tarafından çok kuvvetli bir şekilde şu haber verilmiştir ki, Yüce Allah (c.c.), benim evimin sahası içinde bulunan, Allah'a karşı ve O'nun seçip görevlendirdiği bir kimseye karşı kibirlenmeyen, ihlâs sahibi kimseleri vebadan koruyacaktır. (Muhaliflerine) nazaran ve mukayeseli olarak bu cemaate O'nun özel lütfu olacaktır. Tabii ki, birisinin iman gücünün zayıf oluşu yahut amelinin eksikliği, ya da mukadder kılınmış olan eceli ya da Allah'ın bilgisinde olan başka bir sebepten dolayı, istisnai ve nadir olarak bu cemaat arasında da vebaya yakalanan olabilir. Şaz (kuraldışı, müstesna) ve nadir, hiç hükmündedir. Mukayese için daima çoğunluğa bakılır. Hükümetin de tecrübe ederek bilgi edindiği gibi taun aşısı yaptıranlar diğerlerine nazaran az ölürler. Şaz ve nadir olarak vuku bulan ölüm, aşının kıymetini azaltmadığı gibi, bir mucize olarak eğer Kadiyan'da nispeten taun olayları az olursa yahut şaz ve nadir olarak bizim cemaatimizden de bu hastalıktan dolayı birisi ölürse, bu mucizenin şanı asla azalmayacaktır. Allah'ın (c.c.) pak kelamından belirlenen kelimelerle sınırlı kalınarak, önceden verilmiş olan bu haber yazılmıştır. İlahî sözlere önceden gülüp alay etmek akıllı bir kimsenin yapacağı iş değildir. Bu bir müneccimin sözleri olmayıp Yüce Allah'ın (c.c.) kelamıdır. Bunlar aydınlık gözüyledir, karanlığın asılsız tahmini ile değildir. Bu, taunu indiren ve onu uzaklaştırabilenin kelamıdır. Bizim hükümetimiz, bu ne hayret verici iş olmuştur, aşı olanlara göre bu insanlar (Ahmedi Müslümanlar) daha afiyet ve sağlıklı

[3] Bakınız, Berahin-i Ahmediye; S. 518–519

kalmıştır, diyerek verdiğim habere şüphesiz değer vereceklerdir.

Ben açıkça söylüyorum ki eğer aslında geçen yirmi yahut yirmi iki seneden beri şöhret bulmuş olan önceden verdiğim bu haber gerçekleşmezse o zaman ben Allah (c.c.) tarafından değilim. Benim evimin dört duvarı arasında ikamet etmekte olan ihlâs sahibi kimseler bu hastalıklı ölümden korunmuş olacaklardır. Bu da benim Allah (c.c.) tarafından geldiğimin bir mucizesi olacaktır. Bütün cemaatim de nispeten ve mukayeseli olarak, taunun saldırısından korunacaktır. Onlar arasında bulunan sağlık ve emniyetin benzeri başka hiçbir cemaat arasında bulunmayacaktır. Kadiyan'da, insanları (helak edip) berbat eden korkunç taun afeti çok istisnai ve nadir olarak görülmek dışında asla görülmeyecektir. Keşke bu insanlar temiz kalpli olsaydılar ve Allah'tan (c.c.) korksaydılar. İşte o zaman tamamen korunurlardı. Çünkü yalnız dinin değişik oluşundan dolayı hiç kimseye azap inmez. Onların (hesaba çekilip) cezalandırılmaları kıyamet gününde olacaktır. Bu dünyada azap ancak yaramazlıklar, aşırılıklar ve günahların çok oluşundan dolayı olur.

Kuran-ı Kerim'de, hatta Tevrat'ın bazı bölümlerinde[4] bile Mesih-i Mev'ud zamanında taunun kopacağı haberinin

---

[4] Mesih-i Mev'ud zamanında taunun (veba) baş göstereceği Kitab-ı Mukaddes'in (Bibel) aşağıdaki kitaplarında zikredilmiştir:
Bakınız: Zekerya 14,12; İncil Matta 24,7; Vahiy (Yuhannanın Vahyi) 22,8 (Yazardan)
MÜTERCİMİN NOTU: Vadedilen Mesih Hz. Mirza Gulam Ahmed (as) taunun kopması ile ilgili verdiği yukarıdaki referanslarda, elde bulunan bugünkü (İncil'in) tercümelerinde taundan bahsedilmemiştir. Ancak eski tercümelerde taundan açıkça bahsedilmişti. Daha sonra "tercüme" adı altında birçok eski ifadeler değiştirildi, hatta birçok kavramlar atılmış oldu. Bunonla birlikte İncil'in tercümesinde taunun bahsi bugün bile mevcuttur. Mesela

- The Holy Bibel; Trinitarian Bibel Society:

bulunduğunu da unutmayalım. Hatta Hz. (İsa) Mesih (a.s.) bile İncil'de ondan haber vermiştir. Peygamberlerin verdiği haberlerin gerçekleşmemesi mümkün değildir. Şu da unutulmamalıdır ki bizim bu İlahî söze karşılık insanî hilelerden uzak durmamız gerekir ki bir düşmanımız bu İlahî mucizeyi başka bir yöne çevirmesin.

Bununla birlikte eğer Yüce Rabbimiz (c.c.) kendi kelamıyla bize bir yol gösterirse yahut bir ilaçtan haber verirse, böyle bir yol yahut ilaç bu mucizeye asla mani olmayacaktır. Çünkü o mucize nasıl Allah (c.c.) tarafından ise, onlar da aynı Allah (c.c.) tarafındandır. Eğer cemaatimiz arasından da istisnai ve nadir olarak birisi taundan ölürse, birisi bu nedenle mucizenin şanının azalacağını düşünmesin. Eski zamanlarda Musa (a.s.) ve Yeşu (a.s.) ve sonunda bizim Peygamberimize (s.a.v.) emir verilmişti; Kılıç kaldıranlar ve yüzlerce insanın kanını akıtanlar kılıç ile öldürülsün denmişti. İşte bu peygamberler tarafından bir mucize idi. Ondan sonra büyük zafer kendilerine nasip oldu. Hâlbuki suçlulara mukabil, ehli hak da suçluların kılıçlarıyla öldürülürlerdi, ancak çok az. Bu kadar zarar ile mucize asla zedelenmezdi. Aynı şekilde eğer istisnai ve nadir olarak cemaatimiz arasından bazı kimseler, daha önce belirtilmiş olan sebeplerden dolayı tauna yakalanırsa, böyle bir taun İlahî mucizeye asla gölge düşürmeyecektir.

  - Zechariah; Chapter 14, Verse 12 "And this shall be the plague"
  - St. Mathew; Chapter 24, Verse 7 "There shall be famines and pestilences"
- The Holy Bibel; Revised Standard Version:
- Zechariah: Chapter 14, Verse 12 "And this shall be the plague"
- The Holy Bibel; King James Version:
  - Mathew 24,7 (Pestilences)
  - Zechariah 14,12 (Plage)

Ben sık sık söylüyorum ki Yüce Allah (c.c.) önceden verilen bu haberi, hakkı arayan bir kimseyi şüphede bırakmayacak bir şekilde gösterecektir. O, Yüce Allah'ın (c.c.) bu cemaate bir mucize muamelesi yaptığını anlayacaktır. Hatta bu İlahî mucize şöyle olacak ki taun neticesinde bu cemaat çok çoğalacak ve harikulade ilerleyecektir. Cemaatin bu ilerlemesi hayretle müşahede edilecektir. Bu çok yüce bir mucize değil midir? Her seferinde yenilgiye uğrayan muhalifler, Nüzul-ül Mesih adlı eserimde belirttiğim gibi eğer önceden belirttiğim bu habere göre Yüce Allah (c.c.) bu cemaat ile diğer fırkalar arasında bir ayrım yaparak bu mucizeyi göstermezse, o zaman onlar (muhalifler) beni tekzip etmek (yalanlamak) konusunda haklı olacaklardır. Şimdiye kadar beni yalanlamakla onlar ancak bir laneti elde etmişlerdir.

Mesela Atham'ın (Hıristiyan bir papaz) on beş ay içerisinde ölmediğini söyleyerek sık sık yaygara kopardılar. Hâlbuki önceden verilen haberde açık kelimelerle, eğer hakka geri dönerse on beş ay içerisinde ölmeyecek denmişti. İşte o, tam mübahase (tartışma) toplantısında, yetmiş saygıdeğer kişinin huzurunda, Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) deccal demekten tövbe etti. Bu kadarla kalmayıp o, on beş aya kadar suskunluğu ve korkusuyla kendi tövbesini de ispat etmiş oldu. Kendisi hakkında önceden belirttiğim ve ileride vaki olacağına dair verdiğim haberin temeli, onun Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) deccal demesiydi. O, böyle bir davranıştan geri dönmesinden ancak şu kadar istifade edebildi ki on beş ay sonra öldü. Ancak neticede öldü işte. Önceden verdiğim haberde, ikimizden kimin inancı yalan ise o, ötekinden önce ölecek diye beyan ettiğimden dolayı böyle oldu. İşte o, benden önce öldü.

Aynı şekilde Yüce Allah'ın (c.c.) bana bildirdiği ve tam zamanında vuku bulmuş olan gayb haberleri on binden az değildir. Ancak onlar arasından örnek olarak, ispat ve tanıklarıyla birlikte yüz elli tanesi, henüz baskı durumunda olan "Nüzul-ül Mesih" adlı eserimde yazılmıştır. Önceden

beyan ettiğim gibi gerçekleşmemiş olan yahut iki kısmından bir kısmı vuku bulmamış olan hiçbir haber yoktur. Eğer birisi arayarak ölürse bile, ağzımdan çıkıp da boşa gittiğini söyleyebileceği bir tek haber (kehanet-keramet) bulamayacaktır. Birisi utanmadan yahut bilgisizlikle ne derse desin. Vuku bulmasından önce bildirdiğim ve çok açık olarak gerçekleşen, gerçekleştiğini gören yüz binlerce şahidin de var olduğu binlerce haber vardır. Ben bunu iddia ederek söylemekteyim.

Geçmiş peygamberlerde aranırsa, Hz. Resulüllah (s.a.v.) dışında benzeri hiçbir yerde bulunmayacaktır. Eğer benim muhaliflerim ancak bu yolla karar verseydiler gözleri çoktan açılmış olurdu. Önceden bildirdiğim bu haberlerin bir benzerini dünyada gösterseydiler ben kendilerine büyük bir ödül vermeye hazırdım. Ancak yaramazlıkları yahut akılsızlıkla, önceden verdiğin filanca haber gerçekleşmemiştir demelerine, böyle sözleri (söyleyenin) pisliğine yahut kötü zanda bulunmuş olmasına isnat etmekten başka ne diyebiliriz. Eğer onlar bir toplumda sadece böyle bir araştırmada bulunmak gayesiyle laf etseydiler, sözlerinden dönmeleri gerekirdi. Veyahut da utanmaz olarak isimlendirilmeleri gerekli olurdu.

Vuku bulmasından önce bildirilen yüzlerce haberin aynen (yüzde yüz) gerçekleşmesi, gerçekleştiğine dair de yüzlerce yaşayan şahidin bulunması, bütün bunlar küçümsenecek şeyler değildir. Sanki Yüce Rabbimizin (c.c.) varoluşunu göstermiş olmaktadır. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) zamanı dışında yüzlerce haberin önceden bildirildiğini ve hepsinin de gün gibi apaçık gerçekleştiğini; binlerce insanın da gerçekleşmiş olduğuna tanıklık ettiğini herhangi bir kimse, herhangi bir zamanda müşahede etmiş midir? Bu çağda Yüce Allah (c.c.) (insanlara) yaklaşarak nasıl zahir oluyorsa, keza bu kuluna nasıl yüzlerce gayb hadisesinin vuku bulacağını nasıl önceden bildiriyorsa, böyle bir çağın bir benzerinin geçen

çağlarda çok ama çok az bulunacağını ben kesinlikle biliyorum.

Bu çağda Yüce Allah'ın (c.c.) çehresinin zahir olacağını insanlar çok geçmeden göreceklerdir. Sanki O, gökten inecektir. O, uzun müddetten beri kendini saklı tutmuştur. (O'nun varlığı) inkâr edilmiş ancak O, susmuştur. Fakat O, artık gizlenmeyecektir. Dünya insanları, atalarının bile hiçbir zaman göremediği Allah'ın (c.c.) kudretinin örneklerini görecektir. Sebebi de şudur ki yeryüzü yozlaşmıştır ve gök ile yeri yaratan Allah'a (c.c.) insanların imanı kalmamıştır. Dudaklarda O'nun zikri mevcuttur. Ancak kalpler O'ndan yüz çevirmişlerdir. Onun için Yüce Allah (c.c.), artık Ben yeni gök ve yeni yer hazırlayacağım demiştir. Bunun anlamı şudur ki yer ölmüştür. Yani yeryüzünde yaşayan insanların kalpleri sertleşmiş yahut ölmüştür. Çünkü Allah'ın (c.c.) çehresi onlardan gizlenmiş ve geçmiş İlahî mucizelerin hepsi hikâyelere dönüşmüştür. Onun için Yüce Allah (c.c.) yeni yer ve yeni gök yaratmaya karar vermiştir. O yeni gök nedir? O yeni yer nedir? Yeni yer, Yüce Allah'ın (c.c.) kendi eliyle hazırlamakta olduğu pak kalplerdir. Onlar Allah (c.c.) tarafından zahir oldular ve Yüce Allah (c.c.) onlar vasıtasıyla zahir olacaktır. Yeni gök ise, O'nun kulunun eli üzerinden ve ancak O'nun izniyle zahir olan mucizelerdir. Ancak ne kadar yazıktır ki dünya (insanları) Yüce Allah'ın (c.c.) bu yeni tecellisiyle düşmanlık başlattılar. Onların elinde hikâyelerden başka bir şey yoktur. Onların ilahı sadece kendi düşünceleridir. Kalpler eğrilmiştir ve himmetleri (gayret ve emekleri) yorgundur. Gözlerinde de perdeler vardır.

Diğer milletler bizzat gerçek Tanrıyı kaybetmişlerdir. İnsanoğlunu tanrı edinenden ne bahsedelim! Müslümanlara bakın; onlar Allah'tan (c.c.) ne kadar da uzaklaşmışlardır. Doğruluğa düşmandırlar. Doğru yolun can düşmanıymış gibi muhalifleridirler. Mesela "Netve-tül Ulema"nın İslamiyet hakkındaki iddiaları veyahut İslamiyet adına Müslümanlardan

mal toplayan Lahor'daki "Encümen-i Himayet-i İslam". Bunlar İslam'ın hayrını isteyenler midir? Onlar sırat-ı müstakimi (doğru yolu) himaye edenler midir? Onlar, İslam'ın hangi musibetler altında ezildiğini ve onu tekrar tazelemek için Allah'ın (c.c.) âdetinin ne olduğunu biliyorlar mı? Doğrusunu söylüyorum ki eğer ben gelmiş olmasaydım, onların İslamiyet'i himaye etme iddiaları bir dereceye kadar kabul edilmeye değerdi. Ancak onlar artık Allah'ın (c.c.) öfkesi altındadırlar. (İslamiyet'i) himaye ettiklerini iddia ettikten sonra gökyüzünde yıldız belirince, ilk inkâr edenler kendileri oldular. Şimdi onlar, beni tam zamanında gönderen Allah'a (c.c.) ne cevap verecekler? Fakat onlar buna asla aldırış etmiyorlar. Güneş gün ortasına kadar çıkmıştır. Onların fikrince daha gece devam etmektedir. Allah'ın (c.c.) pınarı fışkırmıştır, fakat onlar hala çölde ağlamaktadırlar. O'nun manevi bilgilerinin nehri akmaktadır, ancak onların bundan hiç haberleri yoktur. O'nun mucizeleri belirmektedir, ancak onlar tamamen gafildirler. Gafil olmakla kalmayıp, bir de Allah'ın cemaatine karşı düşmanlık beslemektedirler. Ellerinden gelen İslam himayesi, İslamiyet'in yayılışı ve İslam talimatları acaba bu mudur? Onlar inkâr edip yüz çevirerek Allah'ın (hak ve) doğru iradesini durdurabilirler mi?

Başlangıçtan beri bütün peygamberler buna şahadet ede gelmişlerdir. Hayır asla! Aksine Yüce Allah'ın (c.c.) önceden beyan ettiği:

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِی

(Ayet-i Kerimesindeki) haber pek yakında doğru çıkmak üzeredir. Yani: "*(Allah (c.c.)), Ben ve Benim peygamberlerim mutlaka üstün çıkacağız*" diye yazmıştır.[5] Yüce Allah (c.c.) bundan on sene önce bu kulunun tasdiki için (doğruluğunu

[5] Mücadele Suresi: 58.22

ispat etmek için) gökyüzünde Ramazan'da ay ile güneş tutulmalarını gerçekleştirdi. Yani gecenin neyyiri (ay) ile gündüzün neyyiri (güneş her ikisini) benim için şahit kılarak iki mucize gerçekleştirdi. Aynı şekilde O, peygamberlerin önceden verdikleri habere göre yeryüzünde de iki alamet (mucize) gösterdi. Birincisi, Kuran-ı Kerim'de okuduğumuz:

وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

Ayet-i Kerimesi; Yani: *"On aylık gebe dişi develer başıboş bırakılacaktır."*[6]

Keza Hadis-i Şerif'te okuduğumuz:

وَلَيُتْرَكَنَّ الْقِلاَصُ فَلاَ يُسْعٰى إِلَيْهَا

Kelimeleri; Yani: *"Develer terk edilecek ve onların sırtında yolculuk yapılmayacaktır."*[7]

İşte bunun tamamlanması için Hicaz topraklarında yani Medine ile Mekke yolu üzerinde demir yolu bile hazırlanmaktadır. İkincisi, taun (veba) alameti (mucizesi);

Yüce Allah'ın (c.c.) Kuran-ı Kerim'de:

وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا

Buyurduğu gibi; Yani: *"Kıyamet gününden önce helak (yok) etmeyeceğimiz yahut azaba uğratmayacağımız memleket (halkı) yoktur."*[8]

---

[6] Tekvir Suresi; 81,5

[7] (Bkz: Sahih-i Müslim; Kitab-ul İman: No:243. Keza: Müsned Ahmed B. Hanbel: C.2; S.494; Dar-ül Fikr-il Arabî)

[8] (Beni İsrail-İsra Suresi; 17.59)

İşte Yüce Allah (c.c.) ülkede hem demir yollarını icra etti hem de taun gönderdi ki hem yer şahit olsun, hem de gök (şahadet etsin). Onun için Allah (c.c.) ile savaşmayınız. Allah (c.c.) ile savaşmak aptallıktır. Daha önce Yüce Allah, Hz. Âdem'i (a.s.) halife yapmak istediği zaman, melekler mani oldular. Allah (c.c.) onların sözünden dolayı kararından caydı mı? Şimdi Yüce Allah (c.c.) ikinci Âdem'i yaratmak isteyince:

اَرَدْتُ اَنْ اَسْتَخْلِفَ فَخَلَقْتُ اٰدَمَ

Buyurdu. Yani: "Ben bir halife tayin etmek istedim, onun için Ben Âdem'i yarattım. Şimdi söyleyiniz! Siz Allah'ın (c.c.) iradesini durdurabilir misiniz? O halde neden kötü zanda bulunup temelsiz itirazlarda bulunuyorsunuz? Neden yakin (kesin bilmek ve inanmak) yolunu benimsemiyorsunuz? Sınava girmeyiniz. Allah'ın (c.c.) iradesini durdurabilecek hiç kimsenin bulunmadığını kesin biliniz. Bu gibi savaşlar takva yolu değildir. Eğer şüpheniz varsa (şüpheyi ortadan kaldırmanın) yolu şudur:

Ben nasıl Allah'ın (c.c.) ilhamından (bilgi edinerek) benim sözüme göre hareket eden insanların topluluğunun taun azabından korunacakları müjdesini verdiysem ve onu da yayınladıysam, aynı şekilde sizler de (eğer kalplerinizde kavminizin sevgisi varsa) Yüce Allah (c.c.) katından kendi dindaşlarınızın taundan korunacakları müjdesini alınız. Bu müjdeyi de benim gibi, basılı broşürler vasıtasıyla yayınlayınız ki insanlar Allah'ın (c.c.) sizinle birlikte olduğunu anlasınlar. Hatta bu, Hıristiyanlar için de çok güzel bir fırsattır. Onlar daima kurtuluşun Mesih'e bağlı olduğunu iddia ederler. İşte onların görevi de bu musibet günlerinde Hıristiyanları taundan korumak olmalıdır. Bütün bu gruplar arasında kimin duası daha fazla kabul edilirse (Allah c.c. katında) en fazla makbul olan da odur.

Şimdi Yüce Allah (c.c.) herkese fırsat vermiştir ki boşu boşuna yeryüzünde mübahaseler (tartışmalar) yapmayalım. Kendi makbul oluşlarını en fazla göstersinler. Hem taundan kurtulsunlar hem doğrulukları da apaçık ortaya çıkmış olsun. Özellikle hem dünyada, hem de ahirette sadece Meryemoğlu Mesih'in necat verici olduğuna karar vermiş olan papazlar, eğer kalben (ve içtenlikle) Meryemoğlunun dünya ve ahiretin sahibi olduğunu zannediyorlarsa, o zaman Hıristiyanlar, onların (papazların) keffaresiyle necatın örneğini görme hakkına sahiptirler. Böylece yüce hükümetimizin de çok kolaylığı olabilecektir. İngiliz idaresi altındaki Hindistan'ın, kendi dinlerinin doğruluğuna inanan değişik fırkaları, eğer kendi fırkalarına (mensup insanları) kurtarmak ve onlara taundan necat bahşettirmek istiyorlarsa bir düzenleme yapsınlar. Yani inandıkları Rablerine yahut rab yerine edindikleri ilahlarına, musibete uğramış olan insanlar hakkında şefaat etsinler. Böylece ilahlarından kesin söz alarak broşürler vasıtasıyla, bizim de broşür olarak neşrettiğimiz gibi neşretsinler.

Bunda, tamamen mahlûkatın hayrı ve kendi dinlerinin doğruluğunun ispatı, keza hükümete yardım da bulunmaktadır. Hükümetimiz, hangi yolla olursa olsun, tebaası taun belasından kurtulsun ister; bunun dışında ne ister? Sonunda unutulmasın ki biz bu broşür vasıtasıyla Pencab'ın değişik kısımlarına ve Hindistan'a yayılmış bulunan Cemaatimize aşı olmayı yasak etmiyoruz. Hakkında hükümetin kesin kararı bulunanlar mutlaka aşı olmalıdırlar ve hükümetin emrine itaat etmelidirler. Fakat kendi iradelerine serbest bırakılanlar, eğer kendilerine verdiğim talimatlara tam olarak bağlı değillerse, onların da daha sonra aldanıp sendelememeleri için, kendi kötü durumlarından dolayı Allah'ın (c.c.) sözü hakkında insanları aldatmamaları için aşı olmaları gerekir. Tam olarak bağlılığının bizi taun saldırısından koruyacağı talimat nedir? Sorusu olursa, işte (ona cevaben) birkaç satır aşağıda yazmaktayım.

Talim

Herkese açık olsun ki, gönül iradesiyle ona tam uyulmadığı hâlde yalnız dil ile biat olmak bir şey değildir. Onun için talimatlarıma tam olarak uyan, hakkında Allah'ın vahyinde:

إِنِّي أُحَافِظُ كُلَّ مَنْ فِي الدَّارِ

yani "Ben senin evinin avlusunda bulunan herkesi koruyacağım" vaadi bulunan herkimse evime girmiş olur. Burada yalnız toprak ve kerpiçten yapılmış evimde oturmakta olanlar evimdedir zannedilmesin. Bana tam olarak itaat edenler bile manevî ve ruhanî evimin içindedirler.

Bana itaat etmek ve arkamdan yürümek için şunlar gereklidir:

Onlar yakînen kesinlikle bilip inansınlar ki kudret sahibi olan, insanları koruyup tutan ve her şeyi yaratan bir Allah'ları vardır. O, sıfatları bakımından ezelden ebede kadar var olmaktadır ve hiçbir değişikliğe uğramaz. O, ne doğurmuş ne de doğrulmuştur. O, eziyet çekmek, çarmıha gerilmek ve ölmek gibi fiillerden arınmıştır. O, uzak olduğu kadar yakın, yakın olduğu kadar da uzaktır. Tek olduğu hâlde O'nun tecellîleri hep ayrı ayrıdır.[9] Bir insanda yeni bir değişiklik belirdiği zaman Onun için O, yeni bir Allah oluverir ve ona karşı yeni bir tecellî ile davranır. Her insan kendi değişikliğine göre Allah'ı da değişmiş bulur. Aslında Allah hiç değişikliğe uğramaz. O, ezelden ebede değişmez ve tam kemal sahibidir, lâkin insanların değişiklikleri anında, bir insan iyiliğe doğru bir değişiklik gösterdiği zaman Allah da ona yeni bir tecellî ile

[9] Tecelli: Görünme, belirlenme; Allah’a (c.c.) ermiş kulların kalbinde İlahî sırların çözülmesi (Mütercim)

görünür. İnsanda beliren her yeni bir gelişme karşısında Allah'ın kâdirane tecellîsi bile bir gelişme ile belirir. O, harikulade kudretini ancak harikulade bir değişiklik belirdiği zaman gösterir. Harikalarla mucizelerin temel ilkesi işte budur. Bizim Cemaatimizin şartı işte bu Allah'tır. O'na iman edin, kendi nefsinize ve rahatlarınıza ve bütün ilişkilerinize mukabil O'na öncelik tanıyın ve fiilen O'nun yolunda cesaretle sadakat ve safâ gösterin. Dünya Onu kendi mallarından ve sevdiklerinden daha üstün tutmaz, lakin siz O'nu her şeyden üstün tutun ki gökte sizler O'nun cemaati addolunasınız.

Rahmet mucizeleri göstermek ezelden beri Allah'ın âdetidir. Bu âdetten payınızı almanız için Allah ile aranızda bir ayrılık bulunmamalıdır. Sizin rızanız O'nun rızası ve sizin istek ve arzularınız O'nun istek ve arzuları olmalıdır. Ümit veya ümitsizlik, başarı veya başarısızlık olsun her halükârda başlarınız tevazu ile önünde eğilmiş ve her zaman O'nun yolunda olmalıdır ki O, istediğini yapsın.

Eğer böyle yaparsanız aranızda, uzun bir müddetten beri çehresini gizlemiş olan Allah belirecektir. Aranızda buna göre hareket eden ve bu talimatları kabul edip O'nun hoşnutluğunu kazanmak isteyen, kaza ve kaderine gücenmeyip boyun eğen var mıdır? Musibeti görünce adımınızı daha da ileriye atınız ki bu ilerlemenize sebep olacaktır. Allah'ın vahdaniyetini yeryüzüne var olan gücünüzle yaymaya çalışınız. Kullarına merhamet ediniz ve onlara diliniz, eliniz yahut başka bir yolla zulüm etmeyiniz. Allah'ın mahlûkatının iyiliği için çaba sarf ediniz. Mevki itibarıyla sizden aşağıda olsa bile hiç kimseye kibir göstermeyiniz. Size küfür etseler dahi siz kesinlikle onlara küfür etmeyiniz.

Tevazu sahibi ve alçak gönüllü, iyi niyetli ve mahlûkatı sevenlerden olunuz ki kabul edilesiniz. Görünüşte nazik fakat içten kurt olanlar çoktur. Yine görünüşte temiz fakat içte yılan gibi olanlar da çoktur. Böyle içiniz ve dışınız bir olmadığı

müddetçe O'nun huzurunda kabul edilemezsiniz. Büyük olduğunuz hâlde küçüklere merhamet ediniz, onları hor görmeyiniz. Bildiğiniz hâlde bilmeyenlere nasihat ediniz, gösteriş yoluyla onları küçük düşürmeyiniz. Zengin olduğunuz hâlde kendinizi beğenerek fakirlere büyüklük taslayacağınıza, onlara hizmet ediniz. Helak olma yollarından sakınınız. Hep Allah'tan sakınınız ve takvayı benimseyiniz. Mahlûkata tapmayınız. Allah'a yöneliniz. Böylece dünya zevklerinden uzak durunuz. Yalnız O'nun olunuz ve yalnız O'nun için yaşayınız. O'nun hoşnutluğunu kazanmak için her türlü kötülük ve günahtan nefret ediniz, çünkü O, kutsaldır. Her sabah sizin lehinize, gecenizi takva ile geçirdiniz diye şahitlik etmeli ve her akşam lehinize, gününüzü kalbinizde O'nun korkusuyla tamamladınız diye size tanıklık etmelidir.

Dünya lanetlerinden korkmayınız

Dünya lanetlerinden korkmayınız, çünkü onlar duman gibi göz açıp kapanıncaya kadar dağılıverir ve gününüzü geceye çeviremezler. Bunun yerine siz, gökten inen ve üzerine düştüğü insanın her iki cihanda kökünü kazıyan Allah'ın lanetinden korkunuz. Siz iki yüzlülük ile kendinizi kurtaramazsınız, çünkü var olduğuna inandığınız yücelerin yücesi Allah, sizin içinizde olan ve biteni görür ve bilir. Öyleyse O'nu nasıl aldatabilirsiniz? Bundan dolayı dürüst, temiz, iyi niyetli ve öz olunuz. Eğer içinizde zerre kadar bir karanlık kalmışsa, bütün aydınlığınızı silecek ve eğer kalbinizin bir köşesinde kibir yahut iki yüzlülük veya kendi kendinizi beğenmek veyahut da tembellik varsa Allah indinde siz kabul edilebilir bir şey değilsiniz. Yalnız bir kaç şeyi alıp, yapıp, lâzım olanı yaptık diye kendi kendinizi aldatmayasınız, çünkü Allah, varlığınız üzerinden tam bir inkılâp geçmesini ister ve O, sizlerden bir ölümü istemektedir. Ondan sonra O, sizi tekrar diriltecektir. Onun için sizler hemen aranızda barışınız ve kardeşlerinizin kabahatlerini bağışlayınız. Çünkü

kardeşi ile barışmak istemeyen hayırsız ve yaramazdır. O, ayrıcalık yarattığı için kesilip atılacaktır. Sizler her yönden nefsâniyetinizi bırakınız ve aranızdaki anlaşmazlığı gideriniz. Doğru olmanıza rağmen sanki hatalıymış gibi davranarak kendinizi küçük gösteriniz ki bağışlanasınız. Gurur ve kibrinizi arttıran ve sizi kaba gösteren her şeyi terk ediniz, çünkü içeriye girmek için davet edildiğiniz kapı, şişman bir kişinin girebileceği bir kapı değildir.

Allah'ın ağzından çıkmış olan, benim belirttiğim bu sözlere inanmayan insan ne şanssız biridir. Eğer gökte Allah'ın sizlerden memnun kalmasını istiyorsanız, aynı anadan doğan iki kardeş gibi birleşiniz. Aranızda daha büyük olan, kardeşinin suçunu daha fazla bağışlayanınızdır. İnat edip bağışlamayan şanssızdır. Böyle birinin benimle hiç bir alâkası yoktur. Allah'ın lanetinden korkunuz, O, Kuddûs ve Gayûrdur.[10] Kötülük işleyen Allah'a ulaşamaz. Kibirli olan O'na erişemez. Zalim O'na varamaz. Hain O'na erişemez. O'nun ismi için kıskanç olmayan O'nun yanında yer bulamaz. Dünya menfaatleri üzerine köpekler karıncalar yahut akbabalar gibi üşüşen ve dünyada sadece rahatlarını arayıp bulmuş olanlar O'nun katında bir yakınlık elde edemezler. Her pak olmayan göz O'ndan uzaktır ve her temiz olmayan kalp O'ndan habersizdir. O'nun için ağlayan gülecektir. O'nun için bu dünya ile alakasını kesen, O'nunla birleşecektir. Sizler tam gönül rızasıyla ve tam doğrulukla ve büyük bir gayretle Allah'ın dostları olunuz ki O da dostunuz olsun. Sizler idareniz altında çalışanlara, eşlerinize ve fakir kardeşlerinize merhamet ediniz ki gökte sizlere de merhamet edilsin. Siz gerçekten O'nun olunuz ki O da sizin olsun. Dünya binbir çeşit bela yeridir. Taun da onlardan bir tanesidir. Onun için siz Allah'a karşı tam bir doğrulukla davranınız ki O, bu belaları sizlerden uzak tutsun. Gökten emir gelmedikçe yerde hiç bir afet baş

[10] Kudüs: Pak ve temiz; Gayûr: Kıskanç, hamiyetli (Mütercim)

gösteremez ve gökten merhamet inmedikçe hiç bir âfet ortadan kalkmaz. Akıllılığınız, dallara değil, köklere sarılmaktadır.

Ben sizlere tedbir ve ilaçları yasaklamıyorum, fakat onlara bel bağlayıp güvenmenizi yasak ediyorum. Sonunda ancak Allah'ın irade buyurduğu olacaktır. Dayanma gücünü kendinizde bulursanız bu tevekkül mertebesi diğer bütün mertebelerden daha üstündür.

Kuran'a saygı gösterenler gökte saygı göreceklerdir

Sizin için gerekli bir emir şudur ki Kur'an-ı Kerim'i terk edilmiş bir şey gibi bırakmayınız çünkü hayatınız ve yaşayabilmeniz buna bağlıdır. Kuran'a saygı gösterenler, gökte saygı göreceklerdir. Her bir hadise ve her bir söze mukabil Kuran'a üstünlük tanıyanlar gökte üstün tutulacaklardır. İnsanoğlu için şimdi yeryüzünde Kuran'dan başka hiç bir kitap yoktur ve bütün insanlık için şimdi yeryüzünde Hazret-i Muhammed'den (s.a.v.) başka hiç bir resul ve şefî' yoktur. Onun için siz bu şanlı ve celâl sahibi peygamberi tam içtenlikle ve kalben sevmeye çalışınız ve başkasına onun üzerine hiç bir şekilde üstünlük tanımayınız ki gökte necat bulmuş sayılasınız. Unutmayınız ki necat öldükten sonra belirecek olan bir şey değildir. Hakikî manada necat edilmiş kimdir? Allah'ın doğru olduğuna ve Hazret-i Muhammed'in (s.a.v.), onunla bütün mahlûkatı arasında ortak bir şefî' olduğuna inanan biri necat bulmuştur. Gök altında Hazret-i Muhammed'e (s.a.v.) eşit mertebede ne bir peygamber mevcuttur, ne de Kuran'a eşit derecede başka bir kitap bulunmaktadır. Yüce Allah, başka hiç birisinin daima yaşamasını istemedi, lâkin bu seçkin nebi daima ebede kadar yaşayacaktır. Allah-ü Teâlâ, daima yaşayabilmesi için, onun ifâze-i teşrî'i ve ruhanîsini[11] kıyamete kadar devam ettirme işinin temelini attı ve sonunda onun

[11] İfaze-i Teşrî'i ve Ruhanî: Şer'î ve manevi yollarla feyiz ve bereket verme kuvveti. (Mütercim)

ruhanî yolla feyiz verme kabiliyeti ile İslâmî binanın tamamlanması için gelmesi gereken Vadedilmiş Mesih'i dünyaya gönderdi. Çünkü Musa ümmetine verildiği gibi, Muhammed’in ümmetine de ruhanî bakımdan bir Mesih ihsan edilmediği müddetçe bu dünyanın sonunun gelmemesi lâzımdı. Zaten şu ayet bu konuya işaret etmektedir:

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ [12]

İlk asırların insanlarının kaybettiği metayı[13] Musa (a.s.) buldu ve Musa'nın (a.s.) ümmetinin kaybettiği metayı Hazret-i Muhammed (s.a.v.) buldu. Şimdi Muhammed’in (s.a.v.) ümmeti, Musa'nın (a.s.) ümmetinin yerine geçmiştir, fakat şan ve şeref bakımından ondan binlerce defa daha üstündür. Musa'nın (a.s.) yerine geçen Musa'dan daha üstün, Meryemoğlu'nun (a.s.) yerine geçen ise Meryemoğlu'ndan daha üstündür. Meryemoğlu İsa'nın (a.s.), Musa'dan (a.s.) sonra on dördüncü asırda zuhur ettiği gibi[14], Vadedilen Mesih bile, yalnız zaman bakımından Hazret-i Muhammed’den (s.a.v.) on dört asır sonra zuhur etmekle kalmayıp, Meryemoğlu İsa (a.s.) zuhur ettiği zaman Yahudiler ne durumda idilerse, Müslümanların da aynı durumda oldukları bir zamanda geldi. İşte o, (Vadedilen Mesih) yalnız benim. Bunun neticesinde içtenlikle bana biat olan ve doğru bir kalple bana tâbi olan ve bana bağlılığını derinleştirerek bütün iradelerini terk eden her kim ise bu âfet günlerinde ruhum kendisi için şefaat edecek olan da odur.

[12] Fatiha Suresi; 1,6–7
[13] Meta : Ruhani (manevi) nimetler. (Mütercim)
[14] Yahudiler kendi tarihlerine göre fikir birliği ile Hz. İsa’nın (as) Hz. Musa’dan (as) sonra ondördüncü asırda belirdiğine inanırlar. Yahudilerin tarihine bakınız. (Yazardan)

Ey benim cemaatimden olan insanlar

Ey kendini benim cemaatim sayan bütün insanlar, sizler ancak takva yollarından yürüdüğünüz zaman gökte benim cemaatim sayılırsınız. Bu sebepten beş vakit namazınızı sanki Allah-u Teâlâ’yı görüyormuşçasına korku ve kalp huzuruyla eda ediniz. Oruçlarınızı da Allah için doğrulukla tamamlayınız. Zekât verebilecek olan herkes zekât versin ve üzerine hac farz olan, ve arada hiç bir engeli olmayan her şahıs hac farizasını eda etsin. İyiliği süsleyerek yapınız ve kötülüğü tiksinerek bırakınız. Şunu kesin biliniz ki takvadan boş olan hiç bir amel (hareket ve iş) Allah'a erişemez. Her iyiliğin kökü takvadır. Eğer bir amelde bu kök zayi olmazsa, o amel de zayi olmaz. Önceki müminler nasıl ki imtihan olmuşlarsa, siz de aynen türlü üzüntü ve musibetlerle imtihan olmalısınız. Onun için sakın sendelemeyesiniz. Eğer gök ile kuvvetli alakanız varsa, yer size hiç bir zarar veremez. Sizler ne zaman kendi kendinize zarar verirseniz, düşmanınız eliyle değil kendi ellerinizle vereceksiniz. Eğer yeryüzündeki bütün itibarınız kaybolup gitse bile, Allah size gökte hiç kaybolup gitmeyen ebedî bir hürmet gösterecektir. Onun için O'nu bırakmayınız. Eziyet edilmeniz ve birçok ümidinizden mahrum edilmeniz de gereklidir. Bu sebepten dolayı böyle durumlarda üzüntüye kapılmayınız. Çünkü Allah'ınız, siz O'nun yolunda sebatlı mısınız, değil misiniz diye sizi sınamaktadır. Eğer gökteki meleklerin bile sizi methetmelerini istiyorsanız, dayak yediğiniz hâlde memnun kalınız, küfür duyduğunuz hâlde şükür ediniz ve başarısızlıklarla karşılaşınız fakat alakanızı kesmeyiniz. Sizler Allah'ın son cemaatisiniz. Onun için, kemal ve güzellik bakımından en yüksek seviyeye varmış olan iyilikler gösteriniz. Aranızdan her kim tembellik ederse o, kirli ve pis bir şey gibi Cemaatten çıkarılıp dışarı atılacak ve hasretle ölecektir, lâkin Allah'a hiç bir zarar veremeyecektir. Kulak verin; ben büyük bir mutlulukla size haber vereyim ki sizin Allah'ınız gerçekten mevcuttur. Gerçi bütün yaratıklar

O'nundur, lâkin O, kendisini seçeni seçmektedir. O, kendisine gidenin yanına gelir. Her kim O'na hürmet ederse O, da ona hürmet ihsan eder. Sizler kalplerinizi doğrulayıp dillerinizi, gözlerinizi ve kulaklarınızı temizledikten sonra O'na geliniz. O, sizleri kabul edecektir.

Hz. Muhammed (s.a.v.) Hatem-ül Enbiyadır

İnanç bakımından Allah'ın sizlerden istediği şudur ki Allah tektir ve Muhammed (s.a.v.) O'nun peygamberidir ve o, Hatem-ül Enbiya'dır ve herkesten daha üstündür. Şimdi ondan sonra, bürûzî[15] olarak Muhammediyet çarşafı ve elbisesi giydirilenden başka hiç bir peygamber yoktur. Nasıl ki bir hizmetçi efendisinden ayrı değil ise bir dal da kendi kökünden ayrı değildir. Şunu kesin biliniz ki Meryemoğlu İsa (a.s.) vefat etmiştir ve mezarı Keşmir, Sirî Nagar, Han Yar[16] mahallesinde bulunmaktadır. Allah-ü Teâlâ yüce kitabında onun ölümünü bildirmiştir. Eğer bu Ayet’in başka bir anlamı varsa, o zaman (söyleyiniz) Meryemoğlu İsa’nın (a.s.) ölümü Kuran’da nerede bildirilmiştir? Bizim muhaliflerimizin anladığı gibi eğer ölümü ile ilgili ayetler başka anlamlar taşıyorsa, o zaman demek ki Kuran-ı Kerim onun ölümünden hiçbir yerde bahsetmemiştir. Yani o, bir gün ölecektir (diye asla haber vermemiştir.) Yüce Allah (c.c.) bizim Peygamberimizin (s.a.v.) ölümünden haber vermiştir. Ancak bütün Kuran’da İsa’nın (a.s.) ölümünden (güya) haber vermemiş! Bundaki sır nedir? Eğer Hz. İsa’nın (a.s.) ölüm haberi:

[15] Bürûz: Hz. Muhammed’in (sav) manevi tesiriyle kendisinden nur, feyiz ve bereket alarak ümmetinde ortaya çıkan bir kimse. (Mütercim)

[16] Hıristiyan araştırmacılar aynı düşünceyi ileri sürmüşlerdir. “Super Natural Religion” adlı eser, Sayfa 522’ye bakınız. Eğer detaylarını öğrenmek isterseniz, bizim eserimiz Tuhfe-i Golaraviye sayfa 139’a bakınız. (Yazardan)

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ [17]

Ayet-i Kerimesinde mevcuttur derseniz; bu ayet apaçık onun, Hıristiyanların bozulmalarından önce ölmüş olduğunu beyan etmektedir.[18] Kısacası Ayet-i Kerime'deki:

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى

kelimeleri İsa'yı bedeniyle diri diri gökyüzüne kaldırdı anlamını taşıyorsa, neden Allah (c.c.) yaşamakta olduğu düşüncesi yüz binlerce insanı helak etmiş olan bir kimsenin ölümünden, Kuran'ın hiçbir yerinde bahsetmemiştir? Demek ki Yüce Allah (c.c.) onun daima yaşamasına, insanlar müşrik ve dinsiz olsunlar diye izin vermiş! Demek ki bu, insanların hatası değilmiş! Aksine Allah (c.c.) bizzat kendisi, insanları doğru yoldan saptırmak gayesiyle yapmış!

İsa'nın (a.s.) ölümü dışında, çarmıhla ilgili (Hıristiyanlık) inancına ölümün gelemeyeceğini iyi biliniz. Onun için Kuran talimatlarına aykırı olarak onun hayatta olduğunu düşünmemizin faydası nedir? Onun ölümüne izin veriniz ki dinimiz yaşasın. Yüce Allah (c.c.) kendi sözüyle Mesih'in ölümünü bildirdi. Hz. Resulüllah (s.a.v.) bile Miraç gecesinde onu ölüler arasında gördü. Siz daha hala inanmıyorsunuz! Bu ne biçim imandır! İnsanların rivayetlerini Allah'ın kelamından

---

[17] Maide Suresi; 5.118

[18] Aynı Ayetten Hz. İsa'nın (as) tekrar dünyaya gelmeyeceği anlaşılmaktadır. Çünkü eğer o, tekrar dünyaya gelecek olsaydı, o zaman Hz. İsa'nın "Hıristiyanların bozulduğundan benim haberim yok" diye vereceği cevap tamamen yalan olurdu. Kim dünyaya geldi ise ve kırk yıl dünyada kaldıysa ve de kendisini tanrı kabul eden milyonlarca insanı gördüyse, (keza) haç kırdıysa ve bütün Hıristiyanları Müslüman yaptıysa, o, kıyamet gününde Yüce Allah'ın huzurunda benim Hıristiyanların bozulduklarından hiç haberim yok diye nasıl özür dileyebilir?

daha mı üstün tutuyorsunuz? Bu ne biçim dindir?[19] Bizim Peygamberimiz (s.a.v.), ben İsa'yı ölü ruhlar arasında gördüm, şahadetini vermekle kalmayıp, kendisi de vefat ederek, kendisinden önce hiç kimsenin berhayat (diri) olmadığını da göstermiş oldu. Kısacası bizim muhaliflerimiz, Kuran'ı terk ettikleri gibi aynı şekilde sünneti de terk ederler. Ölmek bizim Peygamberimizin (s.a.v.) sünneti olduğuna göre, eğer İsa (a.s.) yaşıyor olsaydı, o durumda ölmek, Peygamberimiz (s.a.v.) için küçük düşürücü idi. Demek ki sizler İsa'nın ölümüne inanmadıkça ne ehli sünnet ne de ehli Kuransınız! Ben Hazret-i İsa'nın (a.s.) şanını inkâr etmem. Her ne kadar Allah bana, Muhammedî Mesih'in, Musevî Mesih'ten daha üstün olduğunu haber vermiş ise de yine de ben Meryemoğlu İsa'ya (a.s.) çok saygı gösteririm. Çünkü Meryemoğlu İsa'nın (a.s.) İsrailî ümmet için hatem-ül hulefâ[20] olduğu gibi ben de ruhaniyet bakımından İslâm'da hatem-ül hulefayım. Musa'nın (a.s.) ümmetinde Meryemoğlu, Vadedilen Mesih idi ve Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinde ben Vadedilen Mesih'im. Onun için ben adaşı olduğum kişiye saygı gösteriyorum. Kim benim için Meryemoğlu İsa'yı saymıyor derse o, fesatçı ve

---

[19] Kuran-ı Kerim'in bir Ayet-i Kerimesinde açık olarak Keşmir işaret edilmiştir. Yani çarmıh hadisesinden sonra Hz. İsa Mesih ile validesi Keşmir'e doğru gittiler (diye beyan edilmiştir.) Yüce Allah (c.c.):

وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

(Mü'minûn Suresi; 23.51) buyurmuştur. Yani: Biz İsa (as) ile annesini rahat bir yer olan, suyu da temiz olan, yani (yeraltından) çeşmeler vasıtasıyla akarsuya sahip olan bir tepeye yerleştirdik. İşte bu (Ayet-i Kerimede) Yüce Allah (c.c.) Keşmir'in haritasını çizmiştir. Arapçada "اوَي " kelimesi (birisini) bir musibet yahut eziyetten (kurtararak ona) bir sığınak vermek anlamında kullanılır. Çarmıh hadisesinden önce Hz. İsa ile annesi hiçbir musibet zamanı görmemiştir ki (ondan kurtararak kendilerine) bir sığınak verilmiş olsun. Bundan açıkça anlaşıldığına göre Yüce Allah (c.c.) Hz. İsa (as) ve onun annesini çarmıh hadisesinden sonra o tepeye (Keşmir'e) ulaştırmıştı. (Yazardan)

[20] Hatem-ül Hulefa: En büyük Halife. (Mütercim)

iftiracıdır. Mesih bir yana ben onun dört kardeşine bile saygı gösteriyorum.[21] Çünkü beşi de bir annenin evladıdır. Yalnız bu kadar değil, aynı zamanda ben Mesih’in her iki gerçek kız kardeşini de mukaddes (kutsal) sayıyorum. Çünkü hepsi kutsal Meryem’in karnındandırlar. Meryem’in şanı odur ki bir müddet kendi kendini nikâhtan (evlenmekten) uzak tutmuştur. Daha sonra kavmin büyüklerinin şiddetli ısrarı üzerine, hamile oluşundan dolayı nikâhlanmıştır. Bazı kimseler ona, Tevrat’ın talimatına aykırı olarak, tam hamile iken niçin nikâhlandı ve bakire kalmaktaki sözünü neden bozdu, keza birden fazla kadınla evlenmenin yolunu neden açtı diye itiraz ediyorlar. Yani Yusuf Neccar’ın daha önce bir karısı varken Meryem neden onunla nikâhlanmaya razı olmuş? (Buna cevaben) ben diyorum ki bütün bunlar onun karşısına çıkmış olan zorluklardı. O bakımdan o kimselere itiraz etmemeliyiz. Aksine onlar merhamet edilmeye değerdirler.

Cemaatime dâhil olan ve olmayan kişiler

Bütün bu sözlerden sonra bir kere daha tekrar ediyorum. Zannetmeyiniz ki biz zahiren biat olduk. Zahirin anlamı hiç demektir. Allah sizin kalplerinizi görmektedir ve size ona göre davranacaktır. Bakınız, ben tebliğ[22] farzından şunu söyleyerek kurtuluyorum ki günah bir zehirdir, onu yemeyiniz. Allah'ın emrine itaat etmemek çirkin bir ölümdür, ondan sakınınız. Dua ediniz ki size kuvvet bahşedilsin. Dua ettiği an, Allah'ın (c.c.) vadettiği müstesnalar dışında, O'nun her şeye kâdir olduğuna inanmayan benim cemaatimden değildir. Yalan ve dolandırıcılıktan vazgeçmeyen benim cemaatimden değildir.

---

[21] Yesu (İsa) Mesih’in (as) dört erkek kardeşi ve iki kız kardeşi vardı. Onların hepsi Yesu’nın gerçek erkek ve kız kardeşleri idiler. Yani onların hepsi Yusuf ile Meryem’in evladı idiler. Dört erkek kardeşin adları şöyledir: Yehuda, Yakup, Şem’un, Yozes. İki kız kardeşinin isimleri de şöyledir: Asiya, Lidiya. Bakınız: Papaz John Ellen Gaels’in yazdığı Apostolic Records adlı eseri; Matbua Londra; 1886; Sayfa: 159 ve 166. (Yazardan)

[22] Tebliğ: Allah’ın (c.c.) verdiği bilgileri insanlara aktarmak. (Mütercim)

Dünya hırsına kapılmış olan ve ahirete gözünü bile açıp bakmayan benim cemaatimden değildir. Gerçekten dini, dünyadan daha üstün tutmayan benim cemaatimden değildir. Tam olarak her çeşit kötülük ve her türlü pis hareketten, yani içki içmek kumar oynamak, harama bakmak, hıyanet etmek, rüşvet almak gibi caiz olmayan her hareketten tövbe etmeyen benim cemaatimden değildir. Beş vakit namaza bağlı kalmayan benim cemaatimden değildir. Daima dua etmekle meşgul olmayan ve alçak gönüllülükle Allah'ı hatırlamayan benim cemaatimden değildir. Üzerinde menfi etki bırakan kötü arkadaşını terk etmeyen benim cemaatimden değildir. Anne babasına saygı göstermeyen ve Kur'an'a aykırı olmayan marûf[23] işlerde onlara itâat etmeyen ve onlara hiç aksatmadan hizmet etmeye önem vermeyen benim cemaatimden değildir. Zevcesi ve onun akrabalarıyla nezaket ve ihsan ile geçinmeyen benim cemaatimden değildir. Kendi komşusunu en küçük bir hayırdan bile mahrum bırakan benim cemaatimden değildir. Kendisine karşı suçlu olanın suçunu bağışlamak istemeyen ve kin tutan benim cemaatimden değildir. Her ne yolla olursa olsun, bana bi'at olan kişi bu taahhüdünü bozarsa o, benim cemaatimden değildir. Beni gerçekten Vadedilen Mesih ve Vadedilmiş Mehdi tanımayan benim cemaatimden değildir. Umur-i marufede[24] bana itaat etmeye hazır olmayan benim cemaatimden değildir. Muhaliflerin meclislerine katılan ve onlarla iş birliği yapan benim cemaatimden değildir. Her bir zani fasık, içkici, kâtil, hırsız, kumarbaz, hain, rüşvetçi, gasp eden, zalim, yalancı, kalpazan ve onlarla arkadaşlık eden, kendi erkek ve kız kardeşlerine karşı yanlış suçlamada bulunan ve onları töhmet altında bırakan, kötü ve çirkin işlerinden tövbe etmeyen ve kötü meclisleri de bırakmayan, benim cemaatimden değildir.

[23] Maruf (Umur-i Marufe): İyi ve hayırlı işler. (Mütercim)
[24] Umur-i Marufe: İyi ve hayırlı işler. (Mütercim)

Bütün bunlar hep zehirdir. Bu zehirleri aldıktan sonra hiç bir şekilde kurtulamazsınız. Karanlık ile aydınlık bir arada bulunamaz. Kaypak, ikiyüzlü ve sinsi huylu olan ve Allah'a karşı açık ve dosdoğru olmayan, kalbi temiz olanların bulduğu bereketi kesinlikle bulamaz. Kalplerini temizleyenler ve her çeşit kötülükten arındıranlar ve Allah (c.c.) ile bağlılık anlaşması yapanlar ne şanslı insanlardır. Çünkü onlar hiç bir şekilde helâk edilmeyeceklerdir. Allah'ın onları küçük düşürmesi mümkün değildir, çünkü onlar Allah'a, Allah da onlara aittir. Onlar her bela anında kurtarılacaklar. Onlara zarar vermek isteyen düşmanları ne ahmaktır, çünkü onlar Allah'ın (c.c.) kucağındadırlar ve Allah (c.c.) da onlardan yanadır. Allah'a kim iman etmiştir? Yalnızca böyle olanlar. Kalbinde Allah korkusu olmayan, günahkâr, içi kötülük dolu, nefsi de yaramaz olan bir kimseyi helâk etmek isteyen bile ahmaktır; çünkü o, kendiliğinden helâk olacaktır. Gök ile yeri yarattığından bu yana Allah'ın iyileri mahvettiği, helâk ettiği ve ortadan kaldırdığı görülmemiştir. Aksine O, böyleleri için hep büyük mucizeler göstermiştir ve şimdi de gösterecektir.

Bizim Rabbimiz çok büyük kudretlere sahiptir

O Allah (c.c.), çok vefakârdır ve vefakârlar için O'nun olağanüstü işleri zuhur eder. Dünya onları parçalayıp yutmak, her düşman da onlara dişlerini bilemek ister. Fakat onların dostu (Allah c.c.) onları her tehlikeden kurtarır ve her alanda zafere ulaştırır. Bu Allah'tan ayrılmayan kimse ne şanslıdır. Biz O'na iman ettik. Biz O'nu tanıdık. Üzerime vahiy indiren, benim için kuvvetli mucizeler gösteren, bu çağda beni Vadedilen Mesih olarak gönderen Allah (c.c.), bütün dünya âlemin Rabbidir. Ne gökte ne de yerde O'ndan başka Tanrı yoktur. O'na iman etmeyen saadetten mahrum kalmış ve sefalete yakalanmıştır. Biz Allah'ımızın güneş gibi parlak vahyini aldık. Biz gördük ki dünyanın Rabbi O'dur, O'ndan başka tanrı yoktur. Bizim bulduğumuz Allah, ne kadar kudretli

ve kuvvet vericidir. Bizim gördüğümüz yüce zat ne kadar üstün kudretlere sahiptir. Doğrusu şudur ki O'nun için kitabı ve vaadine aykırı olandan başka imkânsız bir şey yoktur. Sizler dua ettiğiniz zaman, kendi hayallerine göre üzerinde Allah'ın kitabının mührü bulunmayan bir kudret kanunu uydurmuş olan cahil natüralistler gibi dua etmeyin. Çünkü onlar merdûddurlar[25]. Onların duaları hiçbir şekilde kabul edilmeyecektir. Onlar gözleri iyi olanlar değil, kördürler. Onlar diri değil ölüdürler. Allah'ın (c.c.) huzuruna kendi uydurdukları kanunları ileri sürerler, O'nun sonsuz kudretlerini sınırlandırmaya çalışırlar ve O'nu zayıf zannederler. Bu yüzden onlara karşı aynen kendi durumlarına göre davranılacaktır.

Lâkin duaya yöneldiğin zaman, Allah'ın her şeye kâdir olduğuna inanman gerekir. O zaman senin duan kabul olacaktır ve sen Allah'ın kudretinin, bizim de gördüğümüz olağanüstü güzelliklerini göreceksin. Şahitliğimiz bir söylenti üzerine değil, gördüklerimizin temeli üzerine kurulmuştur. Allah'ı her şeye muktedir zannetmeyen birinin duası nasıl kabul edilebilir ve o, kudret kanununa aykırı zannettiği büyük zorluklar ortaya çıktığı zaman nasıl dua etmeye cesaret edebilir? Lâkin ey saadet sahibi insan, sen böyle yapma. Senin Rabbin sayısız yıldızları bir direk olmadan astıran ve yerle göğü yoktan var edendir. Sen O'nun işinde âciz kalacağını düşünerek hakkında kötü mü düşünüyorsun?[26] Bunun yerine senin kötü düşünmen

---

[25] Merdud: Allah'ın (c.c.) kapısından kovulmuş. (Mütercim)

[26] Yüce Allah (c.c.) hiçbir işi yapmaktan aciz olmaz. Elbette Yüce Allah'ın (c.c.) Kitabı, dua hakkında bir yasa ileri sürmüştür. (O da şudur ki) O, büyük bir merhametle kutsal insana dostu gibi muamele eder. Yani bazen, kendisinin de : أُدْعُونِى اَسْتَجِبْ لَكُمْ (Mü'min Suresi; 40.61) buyurduğu gibi kendi iradesini terk ederek onun duasını dinleyip (kabul eder). Bazen de: وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَىْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ (Bakara Suresi; 2.156) buyurduğu gibi kendi iradesini kabul ettirmek ister. Bunun sebebi de şudur ki; (Yüce Allah (c.c.)) bazen insanın duasına göre ona muamele ederek onu yakin (kesin olarak

seni mahrum bırakacaktır. Bizim Rabbimizin sayısız güzelliği ve olağanüstü kudreti bulunmaktadır, lâkin onları ancak, doğruluk ve içtenlikle O'na bağlı olanlar görürler. Kudretlerine inanmayan ve O'na samimi ve bağlı olmayan yabancılara O, hayret edilecek ve şaşılacak güzelliklerini göstermez.

Her şeye gücü yeter bir Rabbi olduğunu şimdiye kadar bilmeyen insan gerçekten ne kadar şanssızdır. Bizim behiştimiz (cennetimiz) bizim Allah'ımızdır. Bizim üstün zevklerimiz bizim Allah'ımızdadır, çünkü biz O'nu gördük ve her çeşit güzellikleri O'nda bulduk. Bu hazine hayat pahasına da olsa elde edilmeye, bu inci bütün varlığımız pahasına da olsa satın alınmaya değerdir. Ey bunlardan mahrum olanlar, susuzluğunuzu giderecek olan bu pınara koşunuz. Bu hayat verecek bir pınardır ki sizi kurtaracaktır. Ben ne yapayım ve bu müjdeyi nasıl zihninize yerleştireyim, insanlar duysunlar diye hangi davulla, işte Rabbiniz budur diye sokaklarda ilan edeyim? Ve hangi ilaçla insanları tedavi edeyim ki duymak için kulakları açılsın?

Allah bütün tedbirlerimizin dayanağıdır

Eğer siz Allah'ın (c.c.) olursanız, şunu kesin bilin ki Allah (c.c.) da sizindir. Siz uyurken Allah-ü Teâlâ sizin için nöbette olacaktır. Siz düşmanınızdan gafil ve habersiz olsanız bile Allah (c.c.) onu görecek ve onun planlarını bozacaktır. Siz daha Allah’ınızın ne gibi kuvvet ve kudret sahibi olduğunu bilemezsiniz. Eğer bunu bilseydiniz, dünya için endişe ve keder duyduğunuz hiçbir gün üzerinize doğmazdı. Bir hazineye sahip olan, bir kuruş kaybettiğinden dolayı ağlayıp gözyaşı döker ve helâk olacak gibi olur mu? Öyleyse eğer bu hazineyi

---

bilmek) ve marifet (iç gözüyle bilmek) konusunda daha da yüksek bir seviyeye ulaştırmak, bazen de kendi iradesine göre davranarak onu kendi rızasıyla mükâfatlandırmak ve onun mertebesini daha da yükseltmek, keza onu severek hidayet yollarında daha da ilerlemesini kendisine nasip etmek ister. (Yazardan)

bilseydiniz ve bilseydiniz ki Rabbiniz muhtaç olduğunuz her anda işinize yarayacaktır, o zaman dünya için böyle kendinizden geçer miydiniz? Allah (c.c.) çok sevimli ve değerli bir hazinedir O'na gerçek değerini veriniz, çünkü O olmadan sizler bir hiçsiniz ve maddî imkân ve tedbirleriniz dahi bir hiçtir. Tamamen maddiyata bağımlı olan başka milletleri taklit etmeyiniz. Toprağı yiyen yılanlar gibi onlar da aşağılık ve alçak maddî imkânlara bağlandılar. Akbaba ile köpeklerin leşleri yedikleri gibi onlar da pis murdarı dişlediler. Onlar insanlara taparak, domuz eti yiyerek şarabı su gibi kullanarak Allah'a (c.c.) çok uzak düştüler. Onlar maddî araç ve imkânlar üzerine haddinden fazla düştükleri ve Allah'tan kuvvet istemedikleri için helâk oldular. Bir güvercinin kafesinden uçup gitmesi gibi İlâhî ruh da onların içinden uçup gitti. İçlerinde dünyaya tapmak gibi bir cüzzam mevcuttur. Bu hastalık onların bütün iç organlarını kemirmiştir. Onun için siz o cüzzam illetinden sakınınız. Ben size normal sınırlar çerçevesinde aşırılığa kaçmadan maddî araç ve imkânlara riayet etmeyi yasaklamıyorum, fakat başka uluslar gibi sırf maddî imkân ve vasıtalara köle olmanızı ve o maddî vasıta ve kaynakları temin eden Allah'ı unutmanızı yasaklıyorum. Görmek için gözleriniz bulunsaydı yalnız Allah'ın varlığını görür, bunun dışında hiçbir şeyin değerinin olmadığını idrak ederdiniz. O'nun izni olmadan sizler ne elinizi uzatabilir ne de bükebilirsiniz. Ruhen ölmüş bir kişi buna gülüp alay edecektir. Fakat o kendini bu alaya teslim etmeden ölüp gitseydi bu kendisi için daha hayırlı olurdu.

Sakın başka milletleri taklit etmeyiniz

Sakın! Sizler başka milletlerin dünya işlerinde önemli derecede başarıya ulaştıklarını görerek sakın onlar gibi olmayı istemeyin ve onların izinden yürümeyin. Dikkatle dinleyiniz ve anlamaya çalışınız ki onlar sizi, hepinizi, Kendisine çağıran Allah'a (c.c.) karşı kayıtsız ve yabancıdırlar. Onların Tanrısı

nedir? Yalnız âciz bir insandır. Bundan dolayı onlar gaflet içinde bırakıldılar. Ben size dünya işlerinde çalışıp çabalamanızı yasak etmiyorum. Fakat bu dünyayı her şeyleri bilen o insanların yolundan yürümeyiniz. İster dünya olsun ister din her işinizde daima Allah'tan yardım istemelisiniz. Bu yalvarış sadece kuru dudaklarınızla olmamalı, bunun yanında, her bereketin gökten indiğine dair gerçek, derin ve sağlam bir inancınız da bulunmalıdır.

Her zorluk anında onu çözümlemek için bir çare aramanızdan önce kapınızı kendi üzerinize kapatınız ve öncelikle Allah'a secde ederek o zorluklarınızı ortadan kaldırması için O'ndan yardım dileyiniz. İşte, ancak o zaman siz gerçekten doğru insan olursunuz. O zaman Rûhül Kudüs[27] size yardım edecek ve gaybdan sizin için bir yol açılacaktır. Kendi kendinize merhamet ediniz. Allah (c.c.) ile alakalarını tamamen kesmiş ve külliyeten maddî sebeplere bağlanmış olan, hatta Allah'tan kuvvet dilemek üzere ağızlarından "İnşâllah" kelimesini bile çıkarmayan insanlara tabi olmayınız. Allah'ın (c.c.) bütün tedbirlerinizin merteği (dayanağı) olduğunu idrak etmek üzere Allah gözlerinizi açsın. Eğer mertek düşerse, acaba kirişler çatıda durabilir mi? Tabi ki hayır. Bunların hepsi yerle bir olacaktır. Hatta belki de birçok kişi hayatını kaybedebilir.

Keza sizin tedbirleriniz Allah'ın (c.c.) yardımı olmaksızın bir işe yaramaz. Eğer siz O'ndan yardım istemezseniz ve O'ndan kuvvet istemeyi âdet hâline getirmezseniz hiç bir başarı elde edemezsiniz ve sonunda büyük bir hasretle ölürsünüz.

Peki, o zaman diğer milletler kâmil ve kudret sahibi olan Allah (c.c.) hakkında en küçük bir fikirleri olmamalarına rağmen nasıl başarılı oldukları hususunda sizde bir merak uyanmasın. Bunun cevabı şudur: Allah'ı terk ettikleri için

[27] Ruh-ül Kudüs: Pak Ruh; Cebrail (as) (Mütercim)

dünya ile imtihan edilmektedirler. Her kim O'nu terk ederse, dünya zevk ve eğlencelerine kapılırsa, dünya mallarına heves ederse dünya kapıları ona açılır. Lâkin din bakımından o, ancak bir müflis ve çıplak olur, sonunda dünya hayalleriyle ölür ve ebedî cehenneme atılır. Allah'ın insanları sınaması bazen böyledir. Bazen de böyle birisi dünyadan da yoksun bırakılarak imtihan edilir. Yalnız bu ikinci imtihan şekli ilk imtihan kadar tehlikeli değildir, çünkü birinci şekilde imtihan edilen daha fazla gurura ve yükseklik kompleksine kapılmıştır.

Her neyse, bu iki topluluk مَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ (Allah tarafından gazaba uğratılmış) demektir. Gerçek mutluluğun kaynağı Allah'tır. Öyleyse bu insanlar o Hayy[28] ve Kayyûm[29] yaratıcıdan bihaber hatta ilgisiz ve O'na yüz çevirmekte oldukları hâlde gerçek mutluluğa nasıl ulaşabilirler? Ne mutlu bu sırrı anlayana! Bunu anlamayan ise helâk olmuş demektir.

Keza bu dünyanın filozoflarına da uymamanız ve onların öyle çok hürmete lâyık olduklarını düşünmemeniz gerekir. Bunlar hep cehaletin tezahürleridir. Gerçek ve doğru felsefe Allah'ın size kendi kitabında öğretmiş olduğudur. Bu dünya felsefesine kapılmış insanlar helâk oldular, gerçek bilgiyi ve felsefeyi Allah'ın kitabında arayanlar ise başarıya ulaştılar. Neden bilgisizlik ve cehalet yollarına düşmektesiniz? Allah'a bilmediklerini mi öğreteceksiniz? Size yol göstersinler diye körler arkasından mı koşuyorsunuz? Ey cahiller, kendisi kör olan size nasıl yol gösterebilir? Size vadedilen gerçek felsefe, Rûh-ül Kudüs'ten elde edilir. Sizler, yabancıların varamadıkları pak bilgilere ancak Rûhül Kudüs yoluyla ulaştırılacaksınız. İçtenlikle isterseniz sonunda onu bulursunuz. O zaman, kalbe ferahlık ve hayat veren, insanı inancın zirvesine götüren bilginin bu bilgi olduğunu anlarsınız. Kendisi murdar yiyen

[28] Hayy: Yaşamakta olan; Hayat sahibi. (Mütercim)
[29] Kayyum: Sebat veren; Kaim olan; ezelî (Mütercim)

size temiz ve helâl yiyeceği nereden bulup getirsin? Kendisi kör olan size nasıl yol göstersin? Her çeşit pak ve temiz hikmet yalnızca gökten gelir. Öyleyse siz dünya insanlarından ne beklersiniz? Hikmete vâris olanlar yalnız ruhları göğe doğru yükselenlerdir. Kendileri teselli bulmamış olanlar size nasıl teselli verebilirler? Lâkin öncelikle kalp temizliği gerekir. Önce doğruluk ve iç temizliğinin bulunması lazımdır. Ondan sonra bunların hepsi size bağışlanacaktır.

Vahiy kapısı şimdi bile açıktır

Allah'ın (c.c.) vahyinin artık ileride mümkün olmayacağını ve bunun ancak geçmişte kalmış olduğunu[30], Ruh-ül Kudüs'ün de artık inmeyeceğini zannetmeyiniz. Ben size doğrusunu söylüyorum ki her kapı kapanabilir lâkin Rûh-ül Kudüs'ün iniş kapısı hiç kapanmaz. Siz kalplerinizin kapılarını açınız ki o, (Rûh-ül Kudüs) onlara girsin. Siz o ışığın giriş penceresini kapattığınız zaman kendi kendinizi o güneşten uzaklaştırmış olursunuz. Ey bilgisiz kişi hemen kalk ve bu pencereyi aç. O zaman güneş kendiliğinden senin içine girecektir. Yüce Allah bu asırda dünya feyizleri yollarını üzerinize kapatmadığı hatta daha da artırdığı hâlde zannediyor musunuz ki o, şu anda size çok lâzım olan gök feyizleri yollarını üzerinize kapatmış olsun? Hâşâ, bilakis o kapı büyük bir açıklıkla ardına kadar açılmıştır. Yüce Allah şimdi Fatiha suresinde öğrettiği kendi talimatına göre geçmiş bütün nimetlerin kapısını üzerinize açtığı halde, onları neden almak istememektesiniz? Bu pınara susuzluk gösterin, su kendiliğinden çağlayacaktır. Bu süt için siz, bir bebek gibi ağlamaya başlayınız. Süt memeden kendiliğinden akacaktır. Merhamete lâyık olunuz ki size merhamet edilsin. Izdırap

---

[30] Kuran-ı Kerim ile şeriat sona ermiştir. Fakat vahiy sona ermemiştir. Çünkü o, doğru bir dinin canıdır. İçinde Vahy-i İlahînin inmesi devam etmeyen bir din, ölü bir dindir ve Yüce Allah (c.c.) öyle bir din ile beraber değildir. (Yazardan)

gösterin ki teselli bulasınız. Sık sık ağlayıp bağırın ki bir el sizi tutsun. Allah'ın (c.c.) yolu geçilmesi ne kadar çetin, zor bir yoldur. Lâkin şüphesiz bu yol, ölmek niyetiyle bu derin çukura atlayanlara kolaylaştırılır. Onlar kendi kalplerinde, "biz ateşi kabul ediyoruz" diye karar versinler. Biz sevgilimiz için bunda yanarız (derler), daha sonra onlar kendilerini o ateşin içine atarlar. Bir de ne görsünler ki o Cennet'tir. Yüce Allah'ın (c.c.):

وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا

Ayet-i Kerimesinde[31] beyan ettiği de budur. Yani: Ey kötüler ve ey iyiler! Aranızdan cehennem ateşi üzerinden geçmeyecek hiç kimse yoktur. Ancak Allah (c.c.) için o ateşe girenler necat edileceklerdir. Ancak kendi nefsi emmaresi[32] için o ateş içinde yürüyeni o ateş yiyip bitirecektir.

Kendi nefisleriyle Allah için mücadele eden ve ona uymayanlara ne mutlu. Kendi nefsi için Allah'ın emrine riayet etmeyen kesinlikle göğe girmeyecektir. Onun için, Kur'an-ı Kerim'in bir noktası veya bir harekesinin bile aleyhinize tanıklık etmemesi için çaba sarf ediniz ki bu sebepten cezaya çarptırılmayasınız. Çünkü kötülüğün bir zerresi bile cezayı gerektirir. Zaman çok kısadır. Hayatınızın maksadı ise daha elde edilmemiştir. Hızlı yürüyünüz çünkü akşam yakındır. Takdim etmek istediklerinizi sık sık inceleyiniz ki bir şey eksik kalmasın ve size zarar getirmesin veyahut da sultanlar sultanı ve yüceler yücesi olan Allah'ın yüksek huzuruna takdim edilmeye lâyık olmayan pis ve yaramaz şeyler olmasın.

Kuran'ın yüksek yeri

Aranızdan bazı kimselerin Hadisi asla kabul etmediklerini duydum. Eğer böyle yaparlarsa bu kişiler çok büyük hata

[31] Meryem Suresi; 19.72
[32] Nefsi emmare: İnsanı kötülüğe çağıran iç duygusu. (Mütercim)

yapmaktadırlar. Ben size böyle yapmanızı asla öğretmedim. Aksine Allah'ın hidayetiniz için üç şey bağışladığına inancım vardır: Bunların arasında hepsinden önce ilk olarak içinde Allah'ın vahdaniyeti, celâli ve büyüklüğü zikredilmiş olan ve Yahudilerle Hıristiyanlar arasında mevcut ayrılıkları bir karara bağlamış olan Kuran gelir.[33] Mesela, Meryemoğlu İsa’nın (a.s.) çarmıhta öldürüldüğü ve lanetlenmiş olduğu; diğer peygamberler gibi Allah (c.c.) katında derecesinin yükseltilmediği anlaşmazlığı ve hatası. Keza Kuran’da Allah'tan (c.c.) başka bir şeye tapmanız yasak edilmiştir; ne insana ne hayvana, ne güneşe, ne aya veyahut başka bir yıldıza, ne maddî vasıta ve araçlara, ne de kendi nefsinize. Onun için sakın Allah'ın (c.c.) emirleri ve Kuran’ın hidayetine aykırı bir adım bile atmayınız. Ben size doğrusunu söylüyorum ki, Kuran’ın yedi yüz emrinden en küçük bir emrini bile aksatan, necat kapısını kendi eliyle üzerine kapatmaktadır. Gerçek ve kâmil necat yollarını sadece Kuran açtı ve diğerleri hep onun talisi ve gölgesi idiler. O yüzden Kuran’ı dikkatle ve düşünerek okuyunuz ve onu pek çok seviniz. Öyle ki başka hiç birisini sevemeyeceğiniz kadar seviniz. Çünkü Allah'ın benimle muhatap olarak bana:

اَلْخَيْرُ كُلُّهُ فِى الْقُرْاٰنِ

[33] Hidayetin ikinci vasıtası sünnet’tir. Yani Hz. Resulüllah’ın (sav) kendi işleri ve hareketleriyle gösterdiği pâk örnekler. Mesela o, namaz kılarak nasıl olması gerektiğini göstermiştir. Keza oruç tutarak, orucun nasıl olması gerektiğini de göstermiştir. Bunun ismi sünnettir. Yani Hz. Resulüllah’ın (sav) karakteri ki o, Yüce Allah’ın (c.c.) sözünü iş şeklinde fiilen yaparak göstermiştir. Sünnet işte ancak bunun ismidir. Hidayetin üçüncü vasıtası hadis’tir. Yani Hz. Resulüllah’tan (sav) sonra derlenmiş olan sözlerine (Hadis denir). Hadisin mertebesi Kuran ile Sünnetten daha azdır. Çünkü hadislerin çoğu zan mertebesindedir. Fakat eğer sünnette onlarla (hadislerle) birlikte olursa o zaman o (sünnet) onu da (hadisi) kesin mertebeye ulaştıracaktır. (Yazardan)

buyurduğu gibi her çeşit hayır Kuran’dadır. Doğru olan da budur. Başka herhangi bir şeyi ondan daha üstün tutanlara yazıklar olsun. Bütün başarı ve necatınızın kaynağı Kuran’dadır. Karşılaşılmayan en küçük bir dinî ihtiyacınız bile Kuran'da bulunmamaktadır. Kıyamet gününde, imanınızı doğrulayan yahut yalanlayan Kuran’dır ve Kuran’dan başka gök kubbesi altında Kuran olmaksızın size hidayet verebilecek başka hiç bir kitap yoktur. Allah Kur'an gibi bir kitap bahşederek size büyük bir ihsanda bulunmuştur. Size doğrusunu söyleyeyim ki üzerinize okunan kitap eğer Hıristiyanların üzerine okunsaydı onlar helâk olmazlardı ve size verilen bu nimet ve hidayet, eğer Tevrat yerine Yahudilere bağışlansaydı, onların bazı hizipleri Kıyameti inkâr edenlerden olmazlardı. Onun için size verilen bu nimetin değerini biliniz. Bu çok sevilen bir nimettir. Bu çok değerli bir hazinedir. Kur'an gelmeseydi bütün dünya daha henüz şekillenmeyen pıhtı halinde pis bir cisme benzeyecekti. Kur'an, mukabilinde ve önünde bütün hidayetlerin hiç oldukları bir kitaptır. İncili getiren güvercin şeklinde belirlenen Ruh-ül Kudüs idi. O (güvercin) de bir kedinin bile yakalayabileceği zayıf bir hayvandır. Zaten onun için Hıristiyanlar gün geçtikçe zaaf çukuruna düşmeye başladılar ve onlar arasında ruhaniyet (maneviyat) baki kalmadı. Çünkü onların imanlarının tüm güvencesi güvercin üzerinde idi. Ancak Kuran’ın Ruh-ül Kudüs’ü öyle yüce bir şekilde belirlendi ki o, kendi vücuduyla gökyüzüne kadar bütün yeryüzü ve gökyüzünü doldurmuştu. O bakımdan o güvercin nerede ve zikri Kuran-ı Kerim’de bile bulunan bu yüce tecelli nerede!

Eğer zâhirî ve manevî olarak (anlam bakımından) ondan yüz çevrilmezse Kuran bir haftada insanı pak edebilir. Siz kendiniz ondan uzaklaşmazsanız, Kuran sizleri nebiler gibi yapabilir. Kuran’dan başka hangi kitap, ta başlangıcında kendisini okuyanlara

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

gibi bir dua öğretip şu ümidi vermiştir: Daha öncekilere, nebi, resûl, sıddîk, şehit ve sâlih olanlara gösterdiğin kendi nimetlerinin yolunu bize de göster. Onun için himmetlerinizi yüksek tutunuz ve Kuran'ın davetini reddetmeyiniz ki o size sadece daha öncekilere verilen nimetleri vermek istememektedir. O, Beni İsrail'in (elinde bulunan) ülkeleri ve Kudüs'ü size bahşetmedi mi? O da bugüne kadar sizin elinizdedir. Onun için ey inançları bozuk olan ve tembel kimseler! Sizin Rabbinizin (c.c.) maddi olarak sizleri İsrailoğullarının bütün mal ve mülkünün varisi yaptığını, ama manevi olarak onların varisi yapamadığını mı düşünüyorsunuz? Allah (c.c.) size onlardan daha da fazla feyiz verme niyetindedir. Allah (c.c.) onların ruhanî ve cismanî mal ve mülklerine sizi vâris yapmıştır, lâkin bunlar kıyamet gününe kadar sizden başka hiç kimseye geçmeyecektir. Allah sizleri kesinlikle vahiy, ilham, ilâhî mükâleme ve muhatebe[34] nimetlerinden mahrum bırakmayacaktır. O, üzerinize daha öncekilere verilen bütün nimetleri tamamlayacaktır. Lâkin her kim küstahlıkla Allah'a karşı yalan uydurur ve Allah (c.c.) ona vahiy indirmediği hâlde vahiy geldiğini söyler veya Allah ile mükâleme ve muhatebe şerefine ermediği hâlde bunu iddia ederse, o zaman Allah ve melekleri şahidim olsun ki böyle birisi helâk edilecektir. Çünkü o, yaratanına karşı yalan uydurmuş ve sahtekârlıkta bulunmuştur. (Hatta) çok aşırı derecede yaramazlık ve hayâsızlıkta bulunmuştur. Onun için siz böyle bir durumda bulunmaktan korkunuz. Yalandan rüyalar uyduran ve sahte mükâleme ve muhatebe-yi İlahiye[35] iddia edenlere lanet olsun. Sanki onlar kendi zihinlerinde Allah'ın (c.c.) var olmadığını düşünürler. Ancak Allah'ın (c.c.)

[34] Mükâleme ve Muhatabe: Karşılıklı konuşmak. (Mütercim)
[35] Allah c.c. ile konuşma

cezası onlara mutlaka uygulanacaktır ve kötü kaderleri onlardan ertelenemez. Onun için siz sıdk, doğruluk, takva ve Allah'ın (c.c.) kişisel sevgisi (konularında) ilerleyiniz. Yaşadığınız müddetçe gayenizin de bu olduğunu düşününüz. Daha sonra Yüce Allah (c.c.) aranızdan kimi isterse kendi mükâleme ve muhatebesiyle şereflendirecektir. Nefsanî temenni sebebiyle şeytanî ilhamlar başlamasın diye, zaten öyle bir temenniniz (Allah c.c. ile söyleşme temennisi) de olmamalıdır. Birçok kimse (şeytanî vesveseler) sebebiyle helak oldular. Onun için siz hizmetinizi ve ibadetinizi devam ettiriniz. Sizin bütün çabanız, Allah'ın (c.c.) emirlerine bağlı kalmak ve yakin konusunda ilerlemek için olmalıdır. O da ilhamınızı göstermek için değil, aksine necat için olmalıdır. Kuran-ı Kerim'de sizin için birçok pak emir yazılıdır. Şirkten tamamen uzak durun (emri) de onlardan bir tanesidir. Çünkü müşrik necat pınarından bi-nasiptir (uzaktır). Yalan söylemeyiniz, çünkü yalan da şirkin bir parçasıdır.

Kuran-ı Kerim size, İncil'in (söylediği gibi) namahrem kadınlara yalnız haram gözüyle ve şehvetle bakmayınız, bunun dışında onlara bakmak helaldir demiyor. Aksine o (Kuran-ı Kerim), asla bakma; ister haram gözüyle olsun ister iyi bir gözle olsun (namahrem kadınlara bakmak asla caiz değildir) diyor. Bütün bunlar sizin için (doğru yoldan sapma ve) sendeleme yerleridir. Namahrem ile karşılaşınca senin gözün uyku halindeymiş gibi (kapalı) olmalıdır ve senin, onun çehresinden hiçbir haberin olmamalıdır. Ancak göze katarakt (perde) inmeye başladığı zaman bir insan nasıl görüyorsa, aynı şekilde yarı açık gözlerle (bakmalısın). Kuran-ı Kerim size, İncil'in söylediği gibi, sarhoş edecek kadar içki içmeyiniz demiyor. Aksine o, asla içme, yoksa Allah'ın (c.c.) yolunu bulamayacaksın, Allah (c.c.) da seninle söyleşmeyecektir ve de seni pisliklerden temizlemeyecektir diyor. Kuran-ı Kerim onun (içkinin) şeytanın icadı olduğunu, sizlerin de ondan korunmanız gerektiğini belirtmiştir. Kuran-ı Kerim size İncil'in

söylediği gibi, kardeşine sebepsiz olarak öfkelenme demiyor. Aksine o, kendi öfkene hâkim olmakla kalmayıp,

تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Yani: *"Birbirinize merhamet telkin ediniz."*[36]

Ayet-i Kerimesine de hem kendin bağlı kal, hem diğerlerine de ona bağlı kalmalarını nasihat et. Kendin (kardeşlerine) merhamet etmekle kalmayıp kardeşlerine de (birbirlerine) nasihat etmelerini vasiyet et, diyor. Kuran-ı Kerim size, İncil'in söylediği gibi, zina dışında karılarınızın her çeşit sapıklıklarına sabrediniz ve onları boşamayınız demiyor. Aksine o:

اَلطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ

diyor. Yani: "*Temiz kadınlar, temiz erkekler içindir*."[37]

Kuran'ın (beyan etmek) istediği, pak olan birisinin, pak olmayan birisiyle yaşayamayacağıdır. Demek ki eğer senin hanımın zina yapmazsa, ancak namahrem erkeklere şehvet gözüyle bakıyorsa, (hatta) onlarla kucaklaşıyorsa, tam zina yapmıyorsa da onun başlangıçlarına girdiyse, (mesela) namahremlere çıplaklığını gösteriyorsa, müşrik ve müfsid (Allah'a ortak koşan ve fesat çıkaran birisi) ise, senin inandığın Yüce Allah'tan (c.c.) bizar (bıkmış usanmış) ise, eğer o bu durumlarından vazgeçmezse sen onu boşayabilirsin. Çünkü o, işlerinde zaten senden ayrılmıştır. Artık o, senin bedeninin bir parçası değildir. O bakımdan senin onunla deyyuslukla geçinmen caiz değildir. Çünkü artık o, senin bedeninin bir parçası değil, aksine kesilmeye değer, çirkin ve kokuşmuş bir uzvudur. Diğer uzuvlarını da kokuşturmasın ve (bunun sonucu)

---

[36] Beled Suresi: 90.18
[37] Nur Suresi; 24.27

sen de ölmeyesin. Kuran-ı Kerim sana İncil gibi asla yemin etme demiyor. Ancak boşu boşuna yemin etmeni yasak ediyor. Çünkü bazı durumlarda yemin etmek, karara varmanın bir yoludur. Yüce Allah (c.c.) da hiçbir ispat yolunu zayi etmek istemez, çünkü o zaman Kuran’ın hikmeti telef olmaktadır. Bir insan kavga konusu olan bir meselede tanıklık etmezse o zaman karara varmak için İlahi şahadet gerekli olur. Bu da tamamıyla normal bir şeydir. Yemin (etmek) Allah’ı (c.c.) şahit göstermek demektir. Kuran-ı Kerim size İncil gibi, hiçbir yerde zalime karşı koymayın demiyor. Aksine o:

جَزٰؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ

der. Yani: Kötülüğün cezası da tam ona benzer bir kötülüktür. Ancak herkim affederse ve (karşısındakinin) günahını bağışlarsa, affetmekle de bir kötülük değil, bir ıslah söz konusu olursa, Allah kendisinden razı olup mükâfatlandıracaktır.[38]

Demek ki Kuran-ı Kerime göre ne her yerde öç almak methedilmeye değerdir ne de her yerde affetmek övülmeye değerdir. Aksine duruma göre davranılmalıdır. (Diğer bir ifadeyle) öç almak yahut affetmek, duruma ve yere göre olmalıdır. Hiçbir şarta bağlı olmadan olmamalıdır. Kuran-ı Kerim’in anlamı da odur.

Kuran-ı Kerim size İncil gibi, düşmanlarınızı sevin demiyor. Aksine nefsanî olarak hiçbir düşmanın olmamalıdır. Senin sevgin herkes için genel olarak olmalıdır. Ancak herkim Rabbine düşman ise, Resulüne düşman ise, Kitabullah’ın (Kuran-ı Kerim) düşmanı ise, senin düşmanın da ancak o olmalıdır. Ancak sen öylelerini de davet et ve duadan mahrum etme. Sen onların kişiliklerine değil (kötü) işlerine düşmanlık göstermelisin ve kendilerini ıslah etmeye çalışmalısın. Kuran-ı Kerim bu konuda:

---

[38] Şûrâ Suresi; 42.41

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْاِحْسَانِ وَاِيتَائِ ذِى الْقُرْبٰى

buyurmuştur. Yani: Allah (c.c.) sizden ne ister? Ancak şu ki bütün insanoğluna karşı adaletli olunuz. Bundan da ziyade size karşı hiçbir hayırda bulunmamış olanlara da hayırda bulununuz. Ondan da ziyade, Allah'ın mahlûkatına, analar kendi öz evlatlarına nasıl sevgi gösteriyorlarsa, aynı şekilde, sanki siz onların öz akrabalarıymışsınız gibi sevgi gösteriniz.[39]

Çünkü Kuran-ı Kerim'de (belirtilmiş olan) "İhsan" da bir çeşit gösteriş de gizli olur ve ihsanda bulunan kişi, bazen kendi ihsanını (ihsan ettiği kimsenin) başına da kakar. Ancak bir ana gibi tabii bir coşkuyla hayırda bulunan asla gösterişte bulunamaz. Kısacası hayırların son zirvesi, annenin yaptığı gibi tabii bir coşku ile (hayır yapmak)tır. Bu Ayet yalnız mahlûkat ile ilgili olmayıp, aynı zamanda Allah (c.c.) ile de ilgilidir. Allah'a karşı adalet, O'nun nimetlerini hatırlayarak O'na itaat etmektir. Allah'a (c.c.) ihsan, O'nun zatına, sanki O'nu görüyormuşçasına kesin bir şekilde inanmak (yakin) tır. Allah'a (c.c.) karşı اِيتَائِ ذِى الْقُرْبٰى şudur ki; O'nun ibadeti ne Cennet arzusuyla ne de Cehennem korkusuyla olsun. Aksine, farz edelim ne Cennet ne de Cehennem var, yine de sevgi ve itaat coşkusunda bir azalma olmasın.

İncil'de, size lanet edenler için bereket isteyiniz denmiştir. Ancak Kuran-ı Kerim, siz kendi bencilliğinizden dolayı bir şey yapmayınız, Allah'ın (c.c.) tecellilerinin bir evi olan kalbinizden fetva isteyiniz diyor. Böyle birisiyle nasıl bir muamele yapalım? Eğer Yüce Allah (c.c.) o lanet edenin merhamet edilmeye değer olduğunu ve gökte (Allah c.c. katında) ona lanet edilmeyeceğini kalbinize indirirse, o zaman siz de (ona) lanet etmeyiniz ki Allah'ın (c.c.) muhalifleri

[39] Nahl Suresi; 16.91

sayılmayasınız. Ancak eğer sizin vicdanınız onu mazur görmüyorsa ve onun gökte lanetlenmiş olduğu kalbinize indirilmiş ise, o zaman siz de onun için bereket istemeyiniz. Hiçbir peygamber, şeytan için bereket istememiştir ve hiçbir peygamber onu lanetten azat etmemiştir. (Aynı şekilde siz de böyle bir şahıs için bereket istemeyiniz.) Fakat hiç kimseye lanet etmekte acele etmeyiniz. Çünkü birçok kötü zan yalandır. Birçok lanet de, lanet edenin kendisine uğrar. Kendi kendinize hâkim olarak adım atınız ve çok iyi araştırarak bir iş yapınız. Kör olduğunuzdan dolayı Allah'tan (c.c.) yardım isteyiniz. Sakın adil birisini zalim yapmış ve sadık (doğru) olan birisini yalancı çıkarmış olmayasınız. Böyle (yaparsanız) Rabbinizi (c.c.) gücendirmiş olursunuz ve yapmış olduğunuz bütün hayırlı işler zayi olur.

Aynı şekilde İncil'de, hayırlı işlerinizi insanlara göstermek için yapmayınız denmiştir. Ancak Kuran-ı Kerim, bütün işlerinizi insanlardan gizlemeyiniz, aksine bazı hayırlı işlerinizi gizli olarak yapmanızın nefsiniz için daha hayırlı olduğunu görüyorsanız o zaman duruma göre bazı işlerinizi gizli olarak yapınız, der. Fakat göstermekte halkın faydası olduğunu gördüğünüz zaman, bazı işlerinizi göstererek yapınız ki iki mükâfat elde edesiniz. Keza hayırlı bir işe cesaret edemeyen zayıf kimseler de size uyarak o hayırlı işi yapabilsinler. Kısacası Yüce Allah (c.c.):

سِرًّا وَعَلَانِيَةً

buyurmuştur. Yani: "*Malınızı hem gizli olarak harcayınız, hem de göstererek alenen harcayınız.*"[40] Bu emirlerin hikmetini de O, bizzat beyan etmiştir. Bunun anlamı şudur ki, insanlara yalnız söz ile nasihat etmeyiniz. Aksine işiniz ile de nasihat

[40] Rad Suresi; 13.23

ediniz. Çünkü her yerde söz faydalı olmaz. Aksine birçok yerde örneğin etkisi çok olur.

Aynı şekilde İncil diyor ki dua ettiğin zaman kendi odana gir. Fakat Kuran-ı Kerim öğretiyor ki kendi dualarınızı her zaman gizli tutmayınız. Aksine insanların önünde ve kardeşlerinizin topluluğu ile birlikte de apaçık dua ediniz ki, eğer bir dua kabul edilirse o topluluğun imanının (kuvvetlenmesine ve) çoğalmasına vesile olur. Böylece diğer insanlar da dua (etmeye) rağbet ederler.

Keza İncil'de şöyle dua ediniz denmiştir: Ey gökyüzünde bulunan babamız! Senin adın takdis edilsin. Senin padişahlığın gelsin. Senin iraden nasıl gökteyse yere de gelsin. Bizim günlük ekmeğimizi bize bahşet. Biz kendimizden borç alanları nasıl bağışlıyorsak, sen de kendi borcunu bize bağışla. Bizi sınama. Bizi kötülükten koru. Çünkü padişahlık, kudret ve celal daima senindir. Buna karşılık Kuran-ı Kerim, yeryüzünün (Allah'ın c.c.) takdisinden boş olduğunu söylemiyor. Aksine, yalnız gökte değil, yerde de O'nun takdis edildiğini söylüyor. Bu Ayet-i Kerimelerde (aynı gerçek) beyan edilmiştir:

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدَهِ [41]

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ

Yani: Yerin ve göğün her zerresi Allah'ın (c.c.) tahmidini ve takdisini beyan etmektedir.[42]

Onların içinde ne varsa o tahmid ve takdis (işinde meşguldür). Dağlar O'nun zikrini yapmaktadır. Akarsular O'nun zikrini yapmaktadır. Ağaçlar O'nun zikrini yapmaktadır.

---

41 Beni İsrail 17,43

42 Cuma Suresi 62,2

Birçok doğru insan da O'nun zikrini yapmaktadır. Herkim kalbiyle ve diliyle O'nun zikrini yapmıyorsa Yüce Allah'ın (c.c.) önünde eğilmiyorsa, takdir-i İlahî değişik işkencelerle ve azaplarla onu eğilmeye mecbur etmektedir. Allah'ın (c.c.) Kitabında meleklerin de son derece itaat ettikleri yazılıdır. Yerin her yaprağının ve her zerresinin methi aynı şekilde Kuran-ı Kerim'de mevcuttur. Yani her varlık O'na itaat etmektedir. Bir yaprak bile O'nun emri olmadan düşemez. O'nun emri olmadan ne bir ilaç şifa verebilir, ne de bir gıda (insana) uygun olabilir. Her bir varlık son derece aşağılanma ile (alçalarak) ve kulluk ederek Allah'ın (c.c.) kapısına düşmüştür ve O'na boyun eğmeye gark olmuş gibidir. Dağlarla yerin her bir zerresi akarsularla denizlerin her damlası, ağaçlarla bitkilerin her yaprağı ve onların her cüzü ve insan ile hayvanların bütün zerreleri Allah'ı (c.c.) tanırlar. O'na itaat ederler ve O'nun hamdını ve kutsallığını beyan etmek (göreviyle) meşguldürler. Zaten onun için Yüce Allah (c.c.):

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ

buyurmuştur. Yani: *"Yerin ve göğün her zerresi Allah'ın (c.c.) tahmidini ve takdisini beyan etmektedir."*[43]

Her varlık nasıl gökte Allah'ı tesbih ve takdis ediyorsa (pak oluşunu ve kutsallığını beyan ediyorsa) aynı şekilde yerde dahi her varlık O'nu tesbih ve takdis etmektedir. O bakımdan yerde Yüce Allah'ın tahmidi ve takdisi (hamdini ve kutsallığını beyan etmek) yapılmıyor mu? Böyle bir söz kâmil bir arifin ağzından çıkamaz. Yeryüzündeki varlıklar arasından bazı varlıklar şeriatın hükümlerine itaat etmektedir ve bazı (diğer) varlıklar kaza ve kader hükümlerine tabidir. Yine (diğer) bazı varlıklar da her ikisine itaat etmektedirler. İster bulut, ister rüzgâr, ister ateş, isterse yer hepsi Allah'ın (c.c.) itaatini ve

---

[43] Cuma Suresi 62,2

takdisini yapmaktadır. Eğer bir kimse İlahî hükümlere baş kaldırmış ise, o, İlahî kaza ve kadere tabidir. Hiç kimse bu her iki hükümet dışında değildir. Herhangi bir İlahî hükümetin boyunduruğu her bir kimsenin boynundadır. Evet, elbette insanî kalplerin doğruluğu yahut bozukluğu bakımından, gaflet yahut zikri İlahî nöbetleşe yeryüzünü işgal ederler. Ancak Yüce Allah'ın (c.c.) hikmeti olmadan, bu met-cezir (gel-git) kendiliğinden değildir. Yüce Allah (c.c.) yerde böyle olmasını istedi ve işte böyle oldu.

Kısacası hidayet ve sapıklık devri bile gündüz ve gecenin devri gibi Allah'ın (c.c.) yasasına ve iznine uygun olarak var olmaktadır, kendiliğinden değil. Buna rağmen yeryüzü O'nun sesini duyar ve O'nun tesbihini (pak oluşunu) beyan eder. Fakat İncil, yeryüzünün Allah'ın takdisinden (pak oluşunu beyan etmekten) boş olduğunu söyler. Bunun sebebi de, İncil'in bu duasından sonraki cümlede işareten beyan edilmiştir. O da şudur ki, oraya (yere) daha Allah'ın (c.c.) padişahlığı uğramamıştır. Onun için başka bir sebepten değil, ancak hükümetinin olmayışından dolayı, Allah'ın (c.c.) iradesi gökte olduğu gibi aynen yere nüfuz edememiştir (yürürlüğe konamamıştır). Kuran-ı Kerim'in talimatı tamamen buna muhaliftir. O açık olarak, gökten izin verilmedikçe hiçbir hırsızın, katilin, zina yapanın, kâfirin, fasığın, baş kaldıranın, suç işleyenin yerde hiçbir kötülük yapamayacağını beyan eder. O bakımdan gökteki padişahlığın yerde olmadığı nasıl söylenebilir? Muhalif bir el yeryüzünde Allah'ın (c.c.) hükümlerinin yürürlüğe konmasına mani midir? Suphanallah![44] Asla böyle değildir. Aksine Yüce Allah (c.c.) bizzat gökte melekler ve yerde insanlar için ayrı ayrı yasalar hazırlamıştır. Yüce Allah (c.c.) gökteki padişahlığında meleklere bir yetki vermemiştir. Aksine onların tabiatında itaat olgusu yaratmıştır ve onlar asla muhalefet edemezler. Keza hata ve nisyan

[44] Allah c.c. her türlü eksiklikten uzaktır

(unutkanlık) onlara asla yaklaşamaz. İnsan tabiatına ise kabul edip etmemek yetkisi verilmiştir. Bu yetki insanoğluna yukarıdan verildiğinden dolayı, fasık bir insanın varlığıyla Allah'ın (c.c.) padişahlığının yerden yok olduğunu söyleyemeyiz. Yani aslında her bakımdan Allah'ın padişahlığı var olmaktadır.

Elbette iki yasa vardır. Biri gökteki melekler için kaza ve kader yasasıdır. Onlar asla bir kötülük yapamazlar. Biri de yer de insanlar için Yüce Allah'ın (c.c.) kaza ve kader yasasıdır. O da şudur ki gökten kendilerine kötülük yapabilme yetkisi verilmiştir. Ancak Yüce Allah'tan (c.c.) kuvvet talep ettikleri, yani istiğfara yöneldikleri zaman Ruh-ül Kudüs'ün yardımıyla onların zaafları yok olabilir ve onlar günah işlemekten, Allah'ın (c.c.) ve nebi ve resullerin korundukları gibi korunabilirler. Eğer tam günaha girmiş kimseler ise, onlar günahın neticelerinden yani azaptan (istiğfar vasıtasıyla) kurtarılırlar ve böylece istiğfar onlar için faydalı olabilir. Sebebi de şudur; Nurun gelmesiyle karanlık baki kalamaz. Fakat istiğfar etmeyen, yani Yüce Allah'tan kuvvet talep etmeyen suçlular, kendi suçlarının cezasını çekmeye devam ederler. Bakınız, (mesela) bu günlerde taun (veba) da bir ceza olarak yeryüzüne inmiştir. Allah'a (c.c.) başkaldıranlar onun vasıtasıyla helak olmaktadırlar. Onun için yerde, yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığının olmadığı nasıl söylenebilir? Eğer yerde Allah'ın (c.c.) padişahlığı varsa o zaman insanlarda suçlar nasıl vuku bulurlar diye düşünmeyiniz. Çünkü suçlar bile Allah'ın (c.c.) kaza ve kader yasasının altındadır.

Şüphe yoktur ki o (suç işleyenler) şeriat yasasını çiğnerler. Yine de onlar tekvin yasası, yani kaza ve kader yasasından dışarı çıkamazlar. Onun için suç işleyenlerin İlâhî saltanatın boyunduruğunu boyunları üzerinde taşımadıkları nasıl söylenebilir? Bakınız bu ülkede, yani İngiliz (idaresi altındaki) Hindistan'da hırsızlıklar da yapılır. Kanlar bile akıtılır. Zina işleyen, hain, rüşvetçi vs. her çeşit suçlular

(burada) mevcuttur. Ancak burada İngiliz hükümetinin yasasının ve idaresinin bulunmayışını söyleyemeyiz. Çünkü yasa ve idare mevcuttur. Ancak hükümet, korkusundan insanların yaşayışlarının zorlaşacağı sert bir yasayı, bilerek uygun görmemiştir. Yoksa hükümet bütün suçluları eziyet verici bir zindana kapatarak onları suçlardan uzak tutmaya çalışırsa, çok kolay bir şekilde yapabilir. Yahut yasada sert cezalar konursa, bu, suçları yok edebilir. Bu ülkede ne kadar içki içiliyorsa, fahişeler çoğalmakta ise, hırsızlık ve adam öldürme olayları varsa, bunu kolayca anlayabilirsiniz ki bütün bunlar İngiliz hükümetinin idaresinin burada var olmayışından değildir. Aksine hükümetin yasalarının sert olmayışı bu suçların çoğalmasına sebep olmuştur. Fakat İngiliz idaresi buradan tamamen yok olmamıştır. Hatta hükümet isterse yasayı sertleştirerek ve sert cezaların uygulanacağına karar vererek, (suçluların) suç işlemelerine mani olabilir. Hükümetin buna yetkisi vardır.

İşte İlâhî saltanata mukabil bir hiç olan insanî saltanatın durumu böyleyse, o zaman İlâhî saltanatın gücü ve yetkisi ne kadardır! Eğer Yüce Allah'ın (c.c.) yasası hemen şimdi sertleşirse ve her zina işleyenin üzerine yıldırım düşerse, her bir hırsız elleri çürüyerek düşme hastalığına yakalanırsa, keza Allah'a baş kaldıran, varlığını inkâr eden, dinini de kabul etmeyen her bir kimse taundan ölürse, bir hafta geçmeden bütün dünya (insanları) doğruluk ve hayır yapma çarşafını (elbisesini) giyebilir.

Demek ki yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığı mevcuttur. Ancak İlâhî yasanın yumuşak oluşu (suçlulara) hürriyet vermiştir. Öyle ki suçlular çabuk yakalanmazlar. Elbette cezalar dahi uygulanmaya devam eder. Depremler olur, yıldırımlar düşer. (Keza) volkanlar havai fişekler gibi öfkelenerek binlerce (insanın) canını telef eder. Tufanlar olur. Evler yıkılır. Yılanlar sokar. Yırtıcı hayvanlar (insanları) yırtarlar. Vebalar patlak verir. (İnsanları) mahvetmenin bir

kapısı değil binlerce kapısı açıktır. Onları (suçluları) cezalandırmak için Yüce Allah (c.c.) tabiat yasası açmış bulunmaktadır.

Peki öyleyse yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığının var olmadığı nasıl söylenebilir? Doğrusu şudur ki (O'nun) padişahlığı vardır. Her bir suçlunun eline kelepçeler vurulmuştur ve ayağında da zincirler vardır. Ancak Hikmet-i İlâhî kendi yasasını öyle yumuşatmıştır ki o kelepçeler ve zincirler hemen etkisini göstermez. Eğer insan vazgeçmezse onu ebedî cehenneme götürür ve azaba çarptırır. (Öyle ki) bir suçlu (o cezalardan dolayı) ne yaşar ne de ölür.

Kısacası iki çeşit yasa vardır:

1) Biri meleklerle ilgili yasa: Yani onlar ancak itaat için yaratılmışlardır. Onların itaati de aydın tabiatlarının bir özelliğidir. Onlar günah işleyemezler, fakat hayır konusunda da ilerleyemezler.

2) İkincisi insanlarla ilgili yasadır ki günah işleyebilmek onların da tabiatında mevcuttur. Fakat (bununla birlikte) hayır konusunda da ilerleyebilirler.

Bu her iki tabii yasa değişmezdir. Bir melek nasıl insan olamazsa, aynı şekilde insan da melek olamaz. Bu her iki yasa asla değişemez. (Bunlar) ebedî ve karşı konulmazdır. Onun için gökteki yasa yere inemez. Yerin yasası da meleklere uygulanamaz. İnsanın yaptığı hatalar eğer tövbe vasıtasıyla yok edilirse, o (hatalar) insanı meleklerden çok daha iyi yapabilirler. Çünkü meleklerde ilerleme yeteneği yoktur. İnsanın günahları tövbe ile bağışlanır. Hikmet-i İlâhî bazı kimselerde hata yapabilme yetkisini baki bırakmıştır ki onlar günah işleyerek kendi zaaflarından haberdar olsunlar ve daha sonra tövbe ederek bağışlansınlar. İnsan için yürürlüğe konmuş olan yasa da ancak budur. İnsanın tabiatı da ancak onu ister.

Unutkanlık insan tabiatının özelliğidir, meleklerin özelliği değildir. Onun için melekler için yürürlüğe konmuş olan yasa, insanlara nasıl uygulanabilir? Yüce Allah'a (c.c.) bir zaaf isnat etmek hatadır. Yeryüzünde yürürlüğe konmakta olan ancak yasanın neticeleridir. Eliyazü billâh, Yüce Allah (c.c.) padişahlığı, kudreti, celali sadece gök ile sınırlı olacak kadar zayıf mıdır? Yahut yerin Rabbi, yer üzerinde muhalifane iktidarı bulunan başka birisi midir?

Hıristiyanların, Allah'ın (c.c.) padişahlığının ancak gökte olduğunu ve daha yere inmediğini üstüne basa basa söylemeleri iyi değildir. Çünkü onlar göğün hiçbir varlık olmadığına da inanıyorlar. Şimdi apaçıktır ki, üzerinde Allah'ın padişahlığının bulunacağı bir yer olan gök, hiçbir varlık değil ise; yere de Allah'ın (c.c.) padişahlığı gelmediyse, demek ki Allah'ın (c.c.) padişahlığı hiçbir yerde değildir!

Buna mukabil biz Allah'ın (c.c.) yeryüzündeki padişahlığını kendi gözlerimizle görmekteyiz. O'nun yasasına göre bizim ömürlerimiz sona ermektedir ve bizim durumlarımız da değişmektedir.

Yüzlerce değişik rahat ve üzüntüyü görmekteyiz. Binlerce insan Allah'ın (c.c.) emriyle ölürler ve binlerce de doğarlar. Dualarımız kabul edilmektedir. Mucizeler belirmektedir. Yerimiz, O'nun emriyle binlerce çeşit bitki, meyve çiçek yetiştirmektedir. Peki, bütün bunlar Allah'ın (c.c.) padişahlığı var olmadan mı olmaktadır?

Gökteki gezegenler aynı şekil ve yol üzerinde devam etmektedir. Aralarında, bir değiştiricinin var olduğuna işaret eden bir değişikliğin olduğu asla hissedilmemektedir.

(Buna mukabil) yeryüzü binlerce değişiklik, devrim ve tebeddülata (başka hallere girmeye) hedef olmaktadır. Her gün milyonlarca insan dünyadan göçüp gitmekte ve milyonlarca (insan) da doğmaktadır. Her yönden ve her bakımdan kudretli

bir Yaratıcının idare gücü hissedilmektedir. Öyleyse şimdiye kadar hâlâ Allah'ın (c.c.) padişahlığı yeryüzüne gelmemiş midir?

Peki, neden şimdiye kadar Allah'ın (c.c.) padişahlığı yeryüzüne gelmemiştir? Bu konuda İncil'de hiçbir delil ileri sürülmemiştir. Şüphe yoktur ki Mesih'in kendi kurtuluşu için bağda bütün gece dua etmesi[45]; yazıldığına göre duasının da kabul edilmiş olması, yine de Allah'ın kendisini kurtarmaya gücünün yetmemesi bu Hıristiyanların düşüncesine göre bir delil olabilirdi ve onlar, o zaman yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığı yoktu diyebilirlerdi. Fakat biz ondan daha büyük imtihanları (ve musibetleri) gördük ve onlardan kurtulduk. Biz Allah'ın (c.c.) padişahlığını nasıl inkâr edebiliriz?

Beni mahvetmek gayesiyle Martin Clark tarafından Kaptan Douglas'ın mahkemesinde benim aleyhimde açılan kan davası, Yahudiler tarafından yalnız dini anlaşmazlık yüzünden (adam öldürme suçlamasından dolayı değil) Pilatus'un mahkemesinde açılan davadan daha hafif miydi? Allah (c.c.) göğün padişahı olduğu gibi yerin de padişahı olduğundan dolayı O, o davadan öncelikle bana haber verdi ve bir imtihan gelmek üzeredir buyurdu. Daha sonra beni serbest bırakacağını da bana haber verdi. O haber önceden yüzlerce insana bildirildi. Nihayet ben serbest bırakıldım.

Kısacası Müslümanlar, Hindular ve Hıristiyanların el birliğiyle benim aleyhimde açtıkları o davada beni koruyan (ve kurtaran) ancak Allah'ın (c.c.) padişahlığı idi. Aynı şekilde bir defa değil, sayısız defalar ben Allah'ın (c.c.) padişahlığını yeryüzünde gördüm. Böylece Allah'ın (c.c.):

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

[45] İbranilerde Bab: 5, Ayet:7

Ayet-i Kerimesine iman etmem gerekti. Yani: *"Allah'ın (c.c.) padişahlığı hem yerde, hem de gökte vardır."*[46] Aynı şekilde Yüce Allah'ın (c.c.):

اِنَّمَآ اَمْرُهُٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Ayet-i Kerimesine de iman etmem gerekti. Yani: *"Yer ile göklerin hepsi O'na itaat etmektedir. O, bir iş yapmak istediği zaman, ol der ve o da oluverir."*[47] Keza Yüce Allah (c.c.):

وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Buyurmuştur. Yani: *"Yüce Allah (c.c.) irade ettiği her işi yapmakta en üstündür. Fakat insanların çoğu Allah'ın (c.c.) üstün kuvvetini (kahr) ve büyük kudretini (ceberut) bilmez."*[48]

Kısacası İncil'in duası ancak budur ki insanları Allah'ın (c.c.) rahmetinden ümitsiz eder. Hıristiyanları, O'nun rububiyyetinden (Rab oluşundan), feyiz verebilmesinden, mükâfatlandırabilmesinden ve ceza verebilmesinden korkusuz kılar. O'nun padişahlığı yeryüzüne gelmedikçe, yeryüzünde (insanlara) yardım edebileceğini kabul etmez..

Buna mukabil Yüce Allah'ın (c.c.) Müslümanlara Kuran-ı Kerim'de öğrettiği dua, Allah'ın (c.c.) yeryüzünde, saltanatları elinden alınmış olan insanlar gibi işsiz ve boş olduğunu savunmamaktadır.

Aksine O'nun rububiyeti (Rab oluşu), rahmaniyeti, rahimiyeti ve mücazatı (karşılık verme kuvveti) yeryüzünde var olmaktadır. O, kendi abidlerine (ibadet eden kullarına)

---

[46] Hadid Suresi; 57,3
[47] Yasin Suresi; 36.83
[48] Yusuf Suresi; 12.22

yardım etme kuvvetine sahiptir. Keza suçluları kendi gazabıyla helak edebilir. İşte Kuran'ın öğrettiği dua şudur:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ o اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ o مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ o
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ o اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ o صِرَاطَ
الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ o

Yani: Her çeşit hamda layık olan ancak Allah'tır. Yani O'nun padişahlığında hiçbir eksiklik yoktur. O'nun özellikleri için, bugün var olmayıp yarın vuku bulacağı beklenecek hiçbir durum yoktur. O'nun padişahlığının levazımı (gerekli şeyleri) arasında hiçbir şey eksik değildir. O, bütün âlemleri yetiştirmektedir. İnsanların bir karşılık olarak yaptığı (hayır) işleri olmadan (insanlara) rahmet eder. Keza yaptıkları (hayırlı) işlere karşılık olarak da rahmet eyler. Ceza ve mükafatı tam zamanında verir. Biz ancak O'na ibadet ederiz ve ancak O'ndan yardım dileriz. Bize bütün nimetlerin yolunu göster, gazabın yollarından, keza sapıklık yollarından bizi uzak tut, diyerek O'na dua ederiz.[49]

Fatiha Suresinde bulunan bu dua İncil'in duasına tam olarak terstir. Çünkü İncil'de Allah'ın (c.c.) padişahlığının yeryüzünde var olduğu inkâr edilmektedir. İncil'e göre yeryüzünde Allah'ın (c.c.) rububiyetinin işlemediği beyan edilmiştir. (Keza O'nun) Rahmaniyeti, Rahimiyeti, ceza ve mükâfat verme kuvveti de (yeryüzünde) işlememektedir. Çünkü Allah'ın (c.c.) padişahlığı daha yeryüzüne gelmemiştir. Ancak Fatiha Suresinden anlaşıldığına göre yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığı mevcuttur. Zaten onun için Fatiha Suresinde bütün gereklilikleri beyan edilmiştir. Açıkçası, padişahın bazı özellikleri olmalıdır. Mesela o, tebaasını

[49] Fatiha Suresi: 2–7

yetiştirme kudretine sahip olmalıdır. İşte Fatiha Suresinde "Rabb-ül Âlemin" kelimesiyle bu sıfat dile getirilmiştir. Padişahın ikinci sıfatı şu olmalıdır ki, tebaasının geçimi için her ne gerekli ise, bütün o şeyleri hiçbir karşılık beklemeden bizzat padişaha yakışır merhamet duygularıyla temin etsin. İşte bu özellik "Errahman" kelimesiyle ispat edilmiştir. Tebaasının kendi çabasıyla sonuca ulaştıramadığı işlerin yapılması için uygun bir şekilde yardım etmesi, padişahın üçüncü özelliği olmalıdır. Bu özellik de "Errahim" kelimesiyle ispat edilmiştir. Medeni (memleketle ilgili) siyaset işlerinin aksamaması için, (ilgilileri) cezalandırma yahut mükâfatlandırma özelliğine sahip olması, bir padişahın dördüncü özelliği olmalıdır. İşte bu özellik "Malik-i Yevmiddin" kelimeleriyle açıklanmıştır.

Kısacası yukarıda zikredilen (Fatiha) Suresi, padişahlık için gerekli olan bütün özellikleri ileri sürmüştür. Bütün bunlardan yeryüzünde de Allah'ın (c.c.) padişahlığının ve padişahlık yetkilerinin var olduğu ispat edilmektedir. Yani O'nun rububiyeti de mevcuttur, rahmaniyeti de mevcuttur, rahimiyeti de mevcuttur. (Keza kullarına) yardım etme yetkisi de mevcuttur. (Aynı şekilde suçluları) cezalandırma yetkisi de mevcuttur. Diğer bir ifade ile padişahlığın gerekli olan özellikleri (ve yetkileri) her neyse, yerde Allah'ın (c.c.) o bütün yetki ve özellikleri mevcuttur. Bir tek zerre bile O'nun emri dışında değildir. Her çeşit yetki O'nun elindedir. Her çeşit rahmet O'nun elindedir. Fakat İncil, (insanlara) bir dua öğretmektedir; (Yani) daha Allah'ın (c.c.) padişahlığı size gelmemiştir, o size gelsin diye Allah'a (c.c.) dua ededurunuz. Güya onların rabbi, daha yeryüzüne sahip olmamıştır ve yerin padişahı bile olmamıştır. O halde böyle (sözde) tanrıdan ne beklenebilir! Dinleyiniz ve anlayınız! Göğün her zerresi nasıl Allah'ın (c.c.) padişahlığında ise, (aynı şekilde) yerin de her zerresi Allah'ın (c.c.) kabza-yı iktidarında (yetkisi altında) dır. En büyük marifet ancak budur (bunu anlamaktır).

Gökte Yüce Allah'ın (c.c.) büyük bir tecellisi (İlâhî sıfatların inkişafı) var olduğu gibi yerde de çok büyük bir tecellisi mevcuttur. Gökteki tecelli bir iman işidir. Ama insanlar ne göğe gittiler ne onu (tecelliyi) müşahede ettiler. Buna mukabil yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığının tecellisi, açık olarak her insanın gözlerine görünmektedir.[50] Her insan, ne kadar zengin olursa olsun, istemediği halde ölüm kadehi içer. İşte bakınız! O Şah-ı Hakiki'nin (gerçek padişahın) emrinin öyle yüce bir tecellisi yerde mevcuttur ki O'nun emri gelince, hiç kimse bir saniye bile ölümünü erteleyemez. Çok sert ve tedavi edilmez bir hastalık başladığı zaman, hiçbir doktor onu uzaklaştıramaz. Onun için düşününüz! Bu Yüce Allah'ın (c.c.) padişahlığının yeryüzünde ne yüce bir tecellisidir ki O'nun emirleri asla reddedilemez. Öyleyse yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığının var olmadığı, gelecek bir zamanda var olacağı nasıl söylenebilir?

Bakınız bu çağda Allah'ın (c.c.) gökten gelen emri taun vasıtasıyla yeryüzünü nasıl sarsmıştır ki O'nun Mesih'i için (doğruluğunu gösteren) bir alamet (ve mucize) olsun. Şimdi O'nun iradesi olmadan o (taunu) kim uzaklaştırabilir? Öyleyse Allah'ın (c.c.) padişahlığının yeryüzünde henüz var olmadığını nasıl söyleyebiliriz? Şüphe yoktur ki kötülükler yapan birisi, hapishanedeki tutsaklar gibi O'nun yerinde hayatını sürdürür. O, hiçbir zaman ölmek istemez, ancak Allah'ın (c.c.) gerçek padişahlığı onu helak eder ve o, sonunda ölüm meleğinin eline yakalanmış olur. Öyleyse Allah'ın (c.c.) padişahlığının henüz yerde var olmadığını nasıl söyleyebiliriz? Bakınız, yeryüzünde her gün Allah'ın (c.c.) emrine göre bir saat içinde milyonlarca

---

[50] Ahzab Suresi; 33.73 وَحَمَلَهَا الْإِنسَانُ Ayet-i Kerimesinden de anlaşıldığına göre, Allah'a (c.c.) gerçek olarak itaat eden, insandır. O, itaatini sevgi ve aşk mertebesine ulaştırır ve binlerce belayı üzerine çekerek Yüce Allah'ın (c.c.) padişahlığını yeryüzünde ispat eder. İşte kalp derdi ile birleşmiş olan bu itaati melekler nasıl gösterebilirler! (Yazardan)

insan ölür, milyonlarcası da O'nun emriyle doğar. (Keza) milyonlarca insan O'nun iradesiyle yoksuldan zengin ve zenginden yoksul olur. Peki, o zaman daha yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığının var olmadığını nasıl söyleyebiliriz? Göklerde ancak melekler mevcuttur. (Melekler) Allah'ın (c.c.) işçileri ve O'nun saltanatının hizmetçileridir. Onlar insanların değişik işleri için gözetleyici olarak görevlendirilmişlerdir. Onlar her zaman Allah'a (c.c.) itaat ederler ve kendi raporlarını sunarlar. Onun için yerde Allah'ın (c.c.) padişahlığının bulunmadığını nasıl söyleyebiliriz? Aslında Yüce Allah (c.c.) en fazla yeryüzündeki padişahlığıyla tanınmıştır. Çünkü herkes, göğün sırrının gizli ve görünmez olduğunu zanneder. Hatta bu çağda hemen hemen bütün Hıristiyanlar ve onların felsefecileri, İncillerde, Allah'ın (c.c.) padişahlığının bütün işlerinin bağlı olduğu beyan edilen göklerin vücutlarına bile inanmıyorlar. Buna mukabil yer ise gerçekten ikamet ettiğimiz bir gezegendir. Kaza ve kaderin binlerce işi onun üzerinde belirlenmektedir. Bundan da apaçık anlaşılmaktadır ki bütün bu değişiklikler; var olmak ve yok olmak, hususi bir maliğin emriyle vuku bulmaktadır. Öyleyse, daha yeryüzünde Allah'ın (c.c.) padişahlığının var olmadığını nasıl söyleyebiliriz? Hıristiyanların çok kuvvetli olan gökleri inkâr ettikleri bir devirde öyle bir talimatı (ileri sürmek) çok da uygun olmayan bir iştir. Çünkü İncil'in bu duasında, Allah'ın (c.c.) padişahlığının daha yere gelmediği kabul edilmiştir. Diğer yönden bütün Hıristiyan araştırmacılar, kalben, yani modern araştırmaları neticesinde, göklerin bir varlık olmadığını kabul etmişlerdir. Yani onların asla vücutlarının bulunmadığına karar vermişlerdir. Kısacası Allah'ın (c.c.) padişahlığı ne yerde mevcuttur ne de gökte var olmaktadır! İşte Hıristiyanların elde ettikleri netice budur. Göklerde (Allah'ın (c.c.) padişahlığının var olduğunu) ise Hıristiyanlar inkâr ettiler. Yerdeki padişahlığını da İncil (inkâr etmiş ve) var olmadığını Allah'a (c.c.) söylemiştir. Şimdi artık onların dediklerine göre Allah'ın

(c.c.) elinde artık ne yerin padişahlığı vardır ne de göğün. Buna mukabil bizim Rabbimiz azze ve celle Fatiha Suresinde ne göğün ismini anmıştır ne de yerin. O'nun "Rabbül Âlemin" olduğunu beyan ederek gerçeği bize bildirmiştir. Yani her nereye kadar yaratıklar yaşıyorsa[51] ve hangi çeşit mahlûkat varsa; ister cisimler isterse ruhlar olsun, onların hepsinin yaratanı ve yetiştireni olan Allah (c.c.) mevcuttur. O, her an onları yetiştirmektedir ve onların durumlarına uygun düzenlemeler yapmaktadır. Bütün âlemler üzerinde her zaman ve her an O'nun rübubiyeti, rahmaniyeti, rahimiyeti, mükâfatlandırma ve cezalandırma yetkileri devam etmektedir. Fatiha Suresindeki:

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

cümlesinden, cezalandırma ve mükafatlandırmanın sadece kıyamet gününde olacağının murat edilmediği unutulmamalıdır. Aksine Kuran-ı Kerim'de sık sık ve apaçık olarak, kıyametin mücazat-ı Kübra vaki[52] olacağı, ancak bir çeşit mücazatın bu dünyada başlamış olduğu beyan edilmiştir. Ayet-i Kerime:

يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا[53]

zaten bu gerçeğe işaret etmektedir.

Şimdi şunu da dinleyiniz ki İncil'in duasında günlük ekmek istenmiştir. Mesela İncil'de: "Günlük ekmeğimizi bize bugün ver" (Matta 6.11) denmiştir. Acayip olan ve hayrete

---

[51] Bakınız bu "Rabbül Âlemin" kelimesi ne kadar da tamdır. Eğer gökteki gezegenlerde bile mahlûkatın meskenleri olduğu ispat edilirse, yine de o meskenler bile bu kelimenin kapsadığı anlamların içinde olacaktır. (Yazardan)

[52] Büyük mükâfatlar yahut cezaların verildiği gün

[53] Enfal Suresi 8.30

şayan olan şudur ki, padişahlığı daha yere gelmemiş olan zat ekmek nasıl verebilir? Şimdiye kadar bütün tarlalar ve bütün meyveler O'nun emriyle değil, aksine kendiliğinden olgunlaşır; Yağmurlar da kendi kendine yağar. O'nun ne yetkisi vardır ve O, birisine nasıl ekmek verebilir? Her ne zaman O'nun padişahlığı yere gelmiş olursa işte o zaman O'ndan ekmek istenmelidir. O'nun daha yerel her varlık üzerinde bir yetkisi yoktur. O, bu malikâneyi tam olarak ele geçirmiş olursa işte o zaman birisine ekmek verebilir. Hatta şu anda O'ndan istemek bile uygunsuz bir iştir.

Daha sonra, *biz borçlularımızı nasıl bağışlıyorsak, Sen de kendi borçlarını bize bağışla*, sözü bile bu durumda doğru değildir. Çünkü daha yerin padişahlığı O'nun eline geçmemiştir. Hıristiyanlar daha O'nun elinden bir şeyler alarak yememiştir. Peki, o zaman borç ne demektir? Böyle eli boş bir tanrıdan(!) borç bağışlatmaya asla gerek yoktur. Keza O'ndan korkmaya da gerek yoktur. Çünkü yeryüzünde daha O'nun padişahlığı yoktur. Keza O'nun hükümetinin kırbacı da bir korku yaratamaz. Bir suçluyu cezalandırmaya yahut Musa (a.s.) zamanındaki söz dinlemez (ve itaat etmez) kavim gibi taun ile helak etmeye de yetkisi yoktur. Keza O, Lût'un (a.s.) kavmi gibi (suçluların üzerine) taş yağdıramaz. (Aynı şekilde) deprem, yıldırım ya da başka bir azapla emre itaat etmeyenleri yok edemez. Çünkü yer üzerinde daha Allah'ın padişahlığı mevcut değildir. Kısacası Hıristiyanların tanrısı, oğlu nasıl zayıf idiyse aynı şekilde zayıftır; Oğlu nasıl yetkisiz idiyse aynen yetkisizdir. Onun için ondan, bizim borçlarımızı affet diye dualarda bulunmak abestir. O ne zaman borç verdi ki bağışlasın! Çünkü şimdiye kadar onun yerel padişahlığı yoktur. Yeryüzünde onun padişahlığı olmadığına göre, yerdeki bitkiler Onun emriyle değil ve yerel varlıklar onun değil, aksine kendi kendinedir. Çünkü yeryüzünde onun emri yürürlükte değildir. Artık o yerin yöneticisi ve padişahı olmadığına ve hiçbir yerel kolaylık da onun şahane (krallara yakışır) emriyle olmadığına

göre, onun ceza verme yetkisi yahut hakkı da yoktur. Onun için o kadar zayıf birisini tanrı yapmak ve yeryüzünde kalarak ondan bir iş yapmasını ümit etmek ahmaklıktır. Çünkü daha yeryüzünde onun padişahlığı yoktur.

Buna mukabil, Fatiha Suresi bize Allah'ın (c.c.) diğer âlemler üzerinde nasıl iktidarı varsa aynı şekilde yeryüzünde de her an aynı iktidarı bulunmaktadır diye öğretmektedir. Fatiha Suresinin başında, dünyanın başka hiçbir kitabında o kadar açıklıkla zikredilmeyen, Yüce Allah'ın (c.c.) tam olarak kuvvetini gösteren sıfatlarının zikri de mevcuttur. Mesela Yüce Allah (c.c.), Rahman, Rahim ve Malik-i Yevm-id-din olduğunu beyan etmiştir. Daha sonra kendisine dua etmemiz öğretilmiştir. Edilen dua bile, Mesih'in öğrettiği dua gibi yalnız her gün ekmek için ileri sürülen ricayı kapsamamaktadır. Aksine ezelden insan tabiatına bahşedilen yetenek ve ona verilen susuzluk için dua öğretilmiştir. O dua aşağıdadır;

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ [54]

Yani; Ey bu kâmil sıfatların sahibi! Sen öyle eli açıksın ki kâinatın her zerresi Sen'den (gıda alarak) beslenmektedir ve Senin Rahmaniyetinden, Rahimiyetinden, mükâfatlandırmak ve ceza vermek kudretinden istifade etmektedir. Sen bizi geçmiş Salihlerin (doğru kimselerin) varisi kıl. Onlara verdiğin her nimeti bize de bahşet. Bizi koru ki, emirlerini inkâr edip gazabına müstahak olmayalım. Keza bize yardımcı ol ki senin yardımından mahrum kalarak binasip (bedbaht) olarak doğru yoldan sapmayalım. Âmin.

Şimdi bütün bu araştırmadan, İncil'in duası ile Kuran-ı Kerim'in duası arasındaki fark belirlenmiş oldu. İncil yalnız Allah'ın (c.c.) padişahlığının geleceğine dair bir söz

[54] Fatiha Suresi; 1,6–7

vermektedir. Ancak Kuran-ı Kerim o padişahlığın bizim aramızda zaten mevcut olduğunu beyan etmektedir. Yalnız mevcut olmakla kalmayıp onun feyizleri de fiilen üzerimizde devam etmektedir. Kısacası İncil'de yalnız bir söz verilmiştir. Fakat Kuran-ı Kerim yalnız söz vermekle kalmayıp, aksine tam olarak yerleşmiş bir krallık ve onun feyizlerini bile göstermektedir. Şimdi Kuran-ı Kerim'in üstünlüğü şundan ortaya çıkmaktadır ki o bu dünya hayatında doğruların kurtarıcısı ve onlara rahat temin edici olan Allah'ı (c.c.) ileri sürmektedir ve hiç kimsenin O'nun feyzinden boş olmadığını beyan etmektedir. Herkes üzerinde, yeteneğine göre Allah'ın (c.c.) rububiyyeti, rahmaniyeti ve rahimiyetinin feyzi cereyan etmektedir. Buna mukabil İncil, daha padişahlığı dünyaya gelmemiş olan tanrıyı ileri sürmektedir. Sadece padişahlığının dünyaya geleceğine dair bir söz verilmiştir. Şimdi düşününüz bakalım! (İnsanın) aklı kimin itaat edilmeye değer olduğunu kabul etmektedir. Hâfiz-i Şirazî ne kadar da doğru söylemiştir:

Ey Şeyh! Ben meyhanecinin müridiyim. Bana gücenme. Çünkü sen yalnız söz verdin, fakat o, sözünü yerine getirmiştir bile.

Ayrıca İncillerde halimler, fakirler ve miskinler methedilmişlerdir. Keza eziyet edilenler ve karşılık vermeyenler de övülmüşlerdir. Ancak Kuran-ı Kerim bize, siz daima miskin olun ve şerre karşılık vermeyin demiyor. Aksine, hilm, miskinlik fakirlik ile (kötülüğe) karşı koymaktan vazgeçmenin iyi olduğunu, ancak (bütün bunların) yersiz kullanılışının kötü olduğunu beyan eder. Siz yer ve duruma bakarak iyilik yapınız. Çünkü yer ve duruma ters düşen iyilik aslında kötülüktür, der. Mesela yağmurun ne kadar iyi ve gerekli olduğunu görüyorsunuz. Ancak eğer zamansız olursa aynı yağmur zarara sebep olur. Sadece soğuk yahut sadece sıcak gıdaya devam etmekle sağlığınızın bozulacağını görüyorsunuz. Sizin yiyecekleriniz ve içeceklerinizde yer ve duruma göre değişiklik yapılmaya devam ettiği müddetçe

sağlığınız devam edecektir. Onun için sertlik ve yumuşaklık, affetmek ve intikam almak, dua ve beddua ve de durumun gereksinmeleri olan diğer ahlak bile değişiklik ister. Çok yüce mertebeli halim ve güzel ahlak sahibi olunuz. Ancak yer ve duruma muhalif olarak değil. Bununla birlikte nefsanî arzuların zehirli karışımından uzak olan gerçekten seçkin ahlakın Ruh-ül Kudüs vasıtasıyla üstten geldiği de hatırlanmalıdır. O ahlak size gökten bahşedilmedikçe siz o üstün ahlakı yalnız kendi çabalarınızla elde edemezsiniz. Herkime Ruh-ül Kudüs vasıtasıyla ve ilahi feyiz ile ahlaktan pay verilmemişse o, ahlak iddiasında yalancıdır. Onun suyunun altında birçok çamur ve pislik bulunmaktadır. O da nefsanî coşkular zamanında belli olur. Onun için siz daima Yüce Allah'tan (c.c.) her an kuvvet isteyiniz ki bu çamur ve bu pislikten necat bulasınız. Keza Ruh-ül Kudüs bile içinizde gerçek taharet (iç temizliği) ve letafet (iç güzelliği) yaratsın. Unutmayınız ki doğru ve pak ahlak doğruların mucizesidir. Bu konuda hiçbir yabancı onlara ortak olamaz. Çünkü Allah'ın (c.c.) zatında tam olarak kendini kaybetmeyenler, üstten kuvvet alamazlar. O bakımdan onlar için pak ahlakı elde etmeleri mümkün değildir. Onun için siz Rabbinizle apaçık bir alaka kurunuz. Alay etmeyi, kin tutmayı, pis bir dil (ile sövmeyi), hırsı, yalanı, fuhuşu, harama bakmayı, kötü düşüncelere dalmayı, dünyaya tapmayı, kibri, başkalarına üstten bakmayı, kendinizi beğenmeyi, yaramazlığı, başka birisiyle inadına tartışmayı vs. hepsini terk ediniz. O zaman bütün bunlar size gökten bahşedilecektir. Sizi çekip yukarıya götüren üst kuvvet sizinle birleşmedikçe siz çok zayıf ve karanlığa gömülmüşsünüz. Hatta canı olmayan bir ölüsünüz. Bu durumda siz ne bir musibete karşı koyabilirsiniz ne de ikbal ve zenginlik durumunda kibirden ve büyüklük taslamaktan kurtulabilirsiniz. Her yönden siz şeytana ve nefsinize yenik düşmüşsünüz. Aslında sizin bir tek tedaviniz (ve ilacınız) vardır. (O da şudur ki) has olarak Allah'ın (c.c.) elinden inen Ruh-ül Kudüs sizin yüzünüzü hayra ve doğruluğa döndürsün.

Siz göğün çocukları olunuz, yerin çocukları olmayınız. Aydınlığın varisi olunuz, karanlığın aşığı olmayınız ki şeytanın yollarından korunasınız. Şeytanın daima gece ile alakası vardır, gündüz ile hiçbir ilişkisi yoktur. Çünkü o (şeytan), eski bir hırsız olup (daima) karanlıkta adım atar.

Fatiha Suresi sadece bir talim olmayıp içinde geleceğe dair büyük bir haber bile bunmaktadır. O da şudur ki Yüce Allah (c.c.) önce Rububiyet, Rahmaniyet, Rahimiyet, Malik-i Yevmiddin yani mükâfatlandırma ve ceza vermeye gücünün yettiği her dört sıfattan bahsederek, (böylece) amme kudretini belirterek daha sonraki ayetlerde bize bir dua öğretmiştir. (O da şudur ki) Ey Rabbimiz! Bizi geçmiş salihlerin, nebilerin ve resullerin varisi kıl. Onların yolu bize açılsın. Onların nimetleri dahi bize verilsin. Ya Rabbi! Bu dünyada azaba çarptırdığın kavimler olmaktan bizi koru. Yani Hz. Mesih (a.s.) zamanında veba ile helak edilen Yahudiler (gibi olmaktan bizi koru), Ya Rabbi! Senin yol göstermenden mahrum kalmış ve sapmış olan bir kavim yani Hıristiyanlardan olmaktan bizi koru. Bu duada önceden verilmiş olan bir haber gizlidir. Yani bazı Müslümanlar kendi sıdk-u sefaları (doğruluk ve iç temizlikleri) bakımından geçmiş peygamberlerin varisleri olacaklardır ve nübüvvet ile risaletin nimetlerini elde edeceklerdir. Bazıları ise Yahudi sıfatında olacaklardır. Allah'ın (c.c.) azabı bu dünyada onlara indirilecektir. Bazıları da Hıristiyanlığın elbisesine bürünmüş olacaklardır. Çünkü Allah'ın (c.c.) kelamında bu kesin olarak karara bağlanmış olan bir sünnettir. Bir kavim bir işten yasak edilince, onlardan bazıları Allah'ın (c.c.) bilgisinde o (yasak edilen) işi mutlaka yapacak olurlar. Bazıları ise hayır ve saadetten pay alırlar. Dünyanın başlangıcından son zamanına kadar, bu durum Yüce Allah (c.c.) ne kadar kitap indirdiyse bütün o kitaplarda Yüce Allah'ın (c.c.) öteden beri (beyan edilmiş olan) sünnetidir. Her ne zaman O, bir kavmin (herhangi) bir işten uzak durmasını emrederse yahut bir iş yapmaları konusunda o kavmi teşvik ederse, bazılarının o işi

yapacaklarını ve bazılarının ise yapmayacakları O'nun bilgisinde mukadder olur. Kısacası bu sûre önceden haber vermektedir ki bu ümmet arasından bir kimse kâmil olarak peygamberlerin renginde ortaya çıkacaktır ki,

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ[55]

Ayet-i kerimesinde önceden verilmiş olan haber mükemmel bir şekilde ve tam olarak tamamlansın. Demek ki başka bir güruh onlar arasından Hz. İsa'nın (a.s.) lanet ettiği ve (dolayısıyla) azab-ı İlahi'ye yakalanmış olan Yahudilerin renginde ortaya çıkacaktır ki,

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ[56]

Ayet-i Kerimesinden elde edilen (önceden verilmiş olan) haber gerçekleşsin. Başka bir grup onlar arasından, içki içmek, haramı helal saymak, fısk-u fucur (Allah'a karşı isyan etmek ve ahlak bozukluğu) sebebiyle Allah'ın (c.c.) yol göstermesinden yoksun olmuş olan Hıristiyanların rengine girerek Hıristiyan olacaktır ki;

وَلَا الضَّالِّينَ[57]

Ayet-i Kerimesinden ortaya çıkan (önceden verilmiş olan) haber gerçekleşmiş olsun. Son zamanlarda Müslüman olarak adlandırılan binlerce insan Yahudi sıfatında olacaklardır. Bu da Müslümanların inancındadır. Kuran-ı Kerim'in birçok yerinde de (önceden verilen) bu haber mevcuttur. Yüzlerce Müslüman'ın Hıristiyan durumunda olmaları yahut

[55] Fatiha Suresi; 1,7
[56] Fatiha Suresi; 1,7
[57] Fatiha Suresi; 1,7

Hıristiyanlar gibi sınır tanımayan başıboş bir yaşayışı benimsemiş olmaları bizzat görülmekte ve hissedilmektedir. Hatta Müslüman olarak adlandırılan birçok insan Hıristiyan yaşayış tarzını sevmektedir. Müslüman olarak adlandırıldıkları halde namaz, oruç, helal ile haram emirlerine büyük bir nefret ile bakarlar. Yahudi sıfatında ve Hıristiyan sıfatında olan bu her iki grup bu ülkede[58] yaygın olarak müşahede edilirler.

İşte Fatiha Suresinde (daha sonra gerçekleşeceği önceden haber verilmiş olan) bu iki haberin tamamlandığını siz görmüşsünüzdür. Ne kadar (sözde) Müslüman Yahudi özelliklerine sahiptir ve ne kadarı Hıristiyanların elbisesine bürünmüştür, bunu da siz kendi gözlerinizle görmüş bulunmaktasınız. Öyleyse artık (önceden verilmiş olan) üçüncü haber kendiliğinden kabul edilmeye değerdir. Yani (sözde) Müslümanlar Yahudi ve Hıristiyan olarak, Yahudi ve Hıristiyanların kötülüklerinden nasıl pay aldıysalar, aynı şekilde Beni İsrail arasında geçmiş olan mukaddes kimselerin mertebe ve derecelerinden pay almaları da onların (Müslümanların) hakkı idi. Yüce Allah (c.c.) Müslümanları Yahudilerle Hıristiyanların kötülüklerine ortak saydı, Hatta onların ismini bile Yahudi koydu, Ancak onların resullerinin ve nebilerinin mertebelerinden bu ümmete (Müslümanlara) hiçbir pay vermedi (!) demek, işte bu Yüce Allah (c.c.) hakkında kötü düşünmek (ve vesveselere kapılmaktır). O takdirde bu ümmet hayr-ul Ümem (bütün ümmetlerin en hayırlısı) nasıl olabilir? Aksine demek ki (bu ümmet) şerr-ül Ümemdir (bütün ümmetlerin en kötüsü) ki her çeşit kötülüğün örneği onlara (Müslümanlara) nasip oldu, buna karşılık hayrın bir örneği kendilerine nasip olmadı! Bu ümmet arasında da birisinin, Beni İsrail'in bütün peygamberlerinin varisi ve onların naibi olarak, nebilerin ve resullerin renginde gözükmesi gerekmez mi? Yüce Allah (c.c.) bu ümmet içinde Yahudi sıfatında olan

[58] Hindistan kastedilmiştir. (Mütercim)

binlerce insan yaratsın ve binlerce Müslüman'ı da Hıristiyan dinine katsın! Fakat geçmiş peygamberlerin varisi olan ve onların nimetini elde eden bir tek insan bu ümmet arasında çıkmasın! Böyle bir durum Yüce Allah'ın (c.c.) rahmetinden uzaktır. Fatiha Suresindeki:

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ [59]

Ayet-i Kerimesinden ortaya çıkan (önceden verilmiş olan) haber bile Yahudi ve Hıristiyan olmak haberinin gerçekleştiği gibi gerçekleşsin. Bu ümmete binlerce kötü isim verildiği gibi, Kuran-ı Kerim ve hadislerden ispat edildiğine göre Yahudi olmak da onların (Müslümanların) nasibindedir. Bu durumda onlar geçmişteki Hıristiyanlardan nasıl kötü şeyleri aldıysalar aynı şekilde onlar hayırlı şeylere de varis olsunlar. İşte bu Allah'ın (c.c.) lütfunun bizzat istediği bir konu olmalıydı. Zaten onun için Yüce Allah (c.c.):

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ [60]

Ayet-i Kerimesinde bu ümmetin bazı fertlerinin Yahudi ve Hıristiyan olup, onların kötülüklerini alıp hayırlarını alamadıkları gibi bazılarının da geçmiş peygamberlerin nimetini bile elde edeceklerine işaret edilmiştir.Tahrim Suresinde de buna işaret edilmiştir. Yani ümmetin bazı fertleri hakkında, onlar Meryem Sıddıka'ya benzeyecekler buyrulmuştur. (Meryem Sıddıka) da namusunu korudu, işte o zaman onun rahmine İsa'nın (a.s.) ruhu üflendi. Böylece ondan İsa (a.s.) doğdu. Bu Ayet-i Kerime'de şöyle bir işaret de bulunmaktaydı. Bu ümmet arasında birisi olacak ki ona ilk olarak Hz. Meryem (a.s.) mertebesi verilecek, daha sonra ona

[59] Fatiha Suresi; 1,6–7
[60] Fatiha Suresi; 1,6

Hz. İsa'nın (a.s.) ruhu üflenecek. İşte o zaman Meryem'den (a.s.), İsa (a.s.) çıkacak. Yani o, Meryem'in sıfatlarından İsa'nın sıfatlarına dönmüş olacak. Güya Meryem olma vasfı, İsa olmanın vasfını doğurdu. Bunun üzerine o, İbn-i Meryem (Meryem'in oğlu) olarak adlandırıldı. Berahin-i Ahmediye (adlı eserimde) ilk olarak ismim Meryem kondu. Sayfa iki yüz kırk birde bulunan:

أَنَّى لَكِ هَـذَا [61]

İlhamında buna işaret edilmiştir. Yani: Ey Meryem! Sen bu nimeti nereden buldun? Keza, iki yüz yirmi altıncı sayfasında bulunan:

وَهُزِّيَ إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ [62]

İlham-ı İlahisinde de buna işaret edilmiştir. Yani: Ey Meryem! Hurma ağacının gövdesini salla. Aynı şekilde Berahin-i Ahmediye'nin dört yüz doksan altıncı sayfasında:

يَا مَرْيَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ نَفَخْتُ فِيكَ مِنْ لَدُنِّي رُوحَ الصِّدْقِ [63]

İlham-ı İlahisi bulunmaktadır. Yani: *"Ey Meryem! Sen, dostlarınla birlikte Cennet'e gir. Ben sana kendi katımdan sıdk (doğruluk) ruhu üfledim."* Yüce Allah bu Ayet-i Kerime'de (ve ilham-ı İlahi'de) ismimi ruh-us Sıdk koymuştur. Bu da:

نَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا [64]

[61] Berahin-i Ahmediye
[62] A.G.E.
[63] A.G.E.
[64] Tahrim Suresi; 66.13

Ayet-i Kerimesine mukabildir. Sanki burada istiare şeklinde Meryem'in karnına İsa'nın ruhu girmiştir ve onun ismi de ruh-us sıdk'tır. Son olarak Berahin-i Ahmediye'nin beş yüz elli altıncı sayfasında Meryem'in karnındaki İsa'nın doğumu hakkında (şu Ayet-i Kerime) bana ilham edildi:

يَا عِيسٰى اِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

Burada benim adım İsa kondu ve bu ilham, ruhunun üflendiği dört yüz doksan altıncı sayfasında belirtilmiş olan o İsa'nın doğmuş olduğunu gösterdi. Bundan dolayı ben Meryemoğlu İsa olarak adlandırıldım. Çünkü benim İsevî durumum, Allah'ın (c.c.) üflemesi neticesinde Meryemî durumumdan doğdu.[65]

Aynı olay Tahrim suresinde çok açık bir şekilde önceden verilen bir haber olarak beyan edilmiştir. Yani bu ümmette Meryemoğlu İsa (a.s.) doğacak. Şöyle ki bu ümmetin bir ferdi önce Meryem (a.s.) yapılacak; Daha sonra ona İsa'nın (a.s.) ruhu üflenecektir. Böylece o bir müddet Meryem'in rahminde büyüdükten sonra İsa'nın (a.s.) ruhaniyetinde doğacaktır. İşte bu şekilde o, Meryemoğlu İsa olarak adlandırılacaktır. Kuran-ı Kerim'in Tahrim Suresinde bundan bin üç yüz sene önce Muhammedî Meryemoğlu ile ilgili önceden verilmiş olan haber işte budur. Yüce Allah (c.c.) Berahin-i Ahmediye'de Tahrim Suresinin bu ayetlerinin tefsirini bizzat beyan etmiştir. Kuran-ı Kerim mevcuttur, bir yandan Kuran-ı Kerim'i, diğer taraftan Berahin-i Ahmediye'yi açınız, sonra insaf, akıl ve takva ile düşününüz. Tahrim Suresinde önceden verilmiş bir haber (vardı), yani bu ümmet arasından (herhangi) bir fert Meryem olarak adlandırılacak. Sonra da Meryem'den İsa yapılacak,

---

[65] Bakınız, Berahin-i Ahmediye; S.496 ve S.556

güya ondan doğacak. İşte bu haber Berahin-i Ahmediye'deki ilhamlar vasıtasıyla nasıl da tamamlanmış oldu. (Bunu böyle gerçekleştirebilmek) bir insanın kuvvetinde midir? Acaba ben bunu yapabilir miyim? Kuran-ı Kerim indirildiği zaman ben var mıydım ki, beni İbn-i Meryem yapmak üzere bir ayet indirilsin ve "sana niye İbn-i Meryem diyelim ki" itirazı benden uzaklaştırılsın diye ricada bulunabileyim? Acaba bundan yirmi - yirmi iki sene önce, hatta ondan da evvel, kendi tarafımdan öyle (çirkin) bir plan kurabilir miydim? Yani ben kendi tarafımdan bir ilham uydurarak, ilk olarak adımı Meryem koyup daha sonra ileride (Allah'a) iftira ederek bir ilham uydurabilir miydim? Yani eski zamanlardaki Meryem gibi bana da İsa'nın ruhu üflenmiştir (diye bir plan kurabilir miydim?) En sonunda, Berahin-i Ahmediye'nin 556. sayfasında "Ben şimdi Meryem'den İsa oldum" diye yazabilir miydim?

Ey benim sevgili dostlarım! İyice düşününüz ve Allah'tan (c.c.) korkunuz. Bu asla bir insanın işi değildir. Bu ince ve derin hikmetler insanın anlayabilme ve düşünebilme kuvvetinin üstündedir. Yazılışı üzerinden uzun bir zaman geçmiş olan Berahin-i Ahmediye'yi kaleme aldığım zaman kafamda böyle bir plan olsaydı, o zaman ben aynı Berahin-i Ahmediye'de, Meryemoğlu İsa'nın (a.s.) gökten tekrar geleceğini niçin yazardım? Demek ki bu noktayı önceden haber alınca bu delilin zayıf düşeceğini Yüce Allah (c.c.) çok iyi biliyordu. Gerçi O, Berahin-i Ahmediye'nin üçüncü cildinde benim adımı Meryem koydu. Daha sonra Berahin-i Ahmediye'den de ortaya çıktığı gibi ben iki seneye kadar Meryemiyet vasfında yetiştim. Böylece (sanki) bir perde arkasında kalarak yetiştirilmeye devam ettim. Berahin-i Ahmediye'nin dördüncü cildinde, 496. sayfasında kaydedilmiş olduğu gibi, onun (Meryem'e benzeme durumunun) üzerinden iki sene geçince Meryem gibi İsa'nın ruhu bana üflendi ve bir istiare olarak ben hamile durumuna getirildim. En sonunda on

aydan fazla olmayan birkaç ay içerisinde, en son olarak, Berahin-i Ahmediye, dördüncü cilt sayfa 556’da yazılı olan İlham vasıtasıyla, Meryem durumundan İsa durumuna getirildim, böylece ben İbn-i Meryem oldum. Yüce Allah (c.c.) Berahin-i Ahmediye zamanında bu gizli sırdan beni haberdar etmedi. Fakat bu sırrı kapsayan Allah’ın vahyi bana indirildi ve Berahin-i Ahmediye’de yazıldı, ama bana onun anlamları ve bu sıradan bilgi verilmedi. Zaten onun için ben Müslümanların geleneksel inancını Berahin-i Ahmediye’de yazdım ki sadeliğime ve hile yapmadığıma şahit olsun. İşte o, İlhamî olmayan, ancak geleneksel olan yazım, muhaliflerim için bir delil teşkil etmez. Çünkü Yüce Allah (c.c.) bizzat kendisi bana öğretmedikçe, ben kendi kendime gaybı bilme iddiasında değilim. Bir zamana kadar Hikmet-i İlahi, Berahin-i Ahmediye’nin bazı ilhamlarının sırlarını algılamamı istemiyordu. Zamanı gelince o sırlar bana anlatıldı. O zaman Vadedilen Mesih olma iddiamda yeni bir şey bulunmadığını anladım. Bu, Berahin-i Ahmediye’de sık sık ve apaçık yazılan iddianın aynısıdır. Burada başka bir ilhamdan da bahsediyorum. Bu ilhamı bir risalemde ya da bir broşürde yayınlayıp yayınlamadığımı hatırlamıyorum. Fakat yüzlerce kimseye dinlettiğimi hatırlıyorum ve benim hafızamdaki ilhamlarda mevcuttur. Bu ilham, Yüce Allah’ın (c.c.) bana önce Meryem lakabı vererek daha sonra ruhun üfürülmesi ile ilgili ilhamın indirildiği zamanın bir ilhamıdır. Ondan sonra bana şu ilham indirildi:

فَاَجَاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ
هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا [66]

[66] Meryem Suresi; 19.24

Yani: Doğum sancısı Meryem'i (yani beni), hurma ağacının gövdesine getirdi. Yani halk, cahiller ve bilgisiz (sözde) ulemalar ile karşı karşıya getirdi. Onların yanında da imanın meyvesi yoktur. Onlar tekfir ettiler (kâfir dediler); küçük düşürdüler ve sövdüler. Böylece bir tufan yarattılar. O zaman Meryem, keşke ben bundan önce ölseydim de adım ve izim bile baki kalmasaydı, dedi. Bu mollalar tarafından başlangıçta topluca olarak yapılan gürültüye bir işarettir. Onlar bu iddiama tahammül edemediler ve hilelerle beni yok etmek istediler. O zaman cahillerin gürültü ve yaygarasını görünce benim kalbim ne gibi sancılarda kaldı; İşte Yüce Allah (c.c.) burada onun haritasını çizmiştir. Bununla ilgili başka ilhamlar da vardı. Mesela:

لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا

Keza Berahin-i Ahmediye'nin 516. sayfasında buna benzer bir ilham bulunmaktadır. O da şöyledir:

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ
اَمْرًا مَقْضِيًّا قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ تَمْتَرُونَ [67]

Tercümesi: İnsanlar, Ey Meryem! Sen ne biçim nefrete şayan mekruh ve doğruluktan uzak olan bir iş yapıp gösterdin? Senin baban ve senin annen böyle değildiler dediler[68] Ancak

[67] Bakınız: Berahin-i Ahmediye; C.4; S.516; Satır 12 ve 13, Haşiyenin Haşiyesi No:3

[68] Bu ilham indiği zaman şu olayı hatırladım: Batala (şehrinde) Fazl Şah yahut Mihr Şah adlı, Seyyid sülalesinden birisi yaşamaktaydı. O, benim babamı çok severdi ve aralarında samimi bir dostluk ilişkisi vardı. O, benim vaat edilen Mesih iddiasını birilerinden haber aldığı zaman çok ağladı ve "Bunun babası çok iyi bir insandı" diye sitem etti. Yani: Bu (herif) kime çekti? Bunun babası çok uysal bir insandı ve iftira (yalan) işlerinden uzak, doğru ve kalbi temiz bir Müslüman idi. Birçok kimse buna benzer ifadeler

Allah (c.c.) kendi kulunu bu töhmetlerden uzak tutacaktır. Biz onu insanlar için bir alamet yapacağız. Bu başlangıçtan beri mukadder kılınmış bir karar idi ve aynen olmalıydı. İnsanların hakkında şüphe ettikleri Meryemoğlu İsa işte budur. Hak sözü de ancak budur.

İşte bütün bunlar Berahin-i Ahmediye’nin yazısıdır. Bu ilham aslında, Hz. İsa (a.s.) ve onun annesi ile ilgili Kuran-ı Kerim’in ayetleridir. Bu ayetlerde insanların haramdan doğma birisi olduğunu söyledikleri İsa (a.s.) hakkında Yüce Allah (c.c.), onun bir alamet (mucize) kılınacağını beyan etmiştir. Beklenen İsa da işte ancak buydu. İlhamî yazılarda Meryem ve İsa’dan murat ancak benim. Benim hakkımda “Biz onu bir alamet (mucize) yapacağız” denmiştir. Aynı şekilde, “İnsanların şüphe ettiği gelecek olan Meryemoğlu İsa budur” denmiştir. Hak olan da budur. Gelecek olan da işte budur. Şüphe ancak anlaşmazlıktandır. Allah’ın (c.c.) sırlarını anlamayanlar ve zahire tapanlar hakikati göremezler.

Fatiha Suresinin yüce amaçları arasında,

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ [69]

Duasının da olduğu unutulmamalıdır. İncil’in duasında ekmek talep edildiği gibi, bu duada geçmiş bütün resul ve nebilere bahşedilmiş olan bütün nimetler talep edilmiştir. Bu karşılaştırma da dikkate şayandır. Hz. İsa’nın (a.s.) duası nasıl kabul edilerek Hıristiyanlara birçok ekmek malzemeleri bahşedildiyse, aynı şekilde Kuran’ın bu duası da Hz. Resulüllah (s.a.v.) vasıtasıyla kabul edilmiş ve Müslüman ermiş ve seçkin kişiler özellikle onların kamil fertleri Beni

---

kullandı ve böyle bir iddiada bulunarak kendi aileni lekeledin (diye yorumda bulundular. Yazardan)

[69] Fatiha Suresi; 1:6

İsrail'in varisleri kılınmışlardır. Aslında Vadedilen Mesih'in bu ümmet arasında doğması bile bu duanın kabul edilişinin bir neticesidir. Çünkü gizli olarak birçok ermiş ve seçkin kimseler Beni İsrail'in peygamberlerine benzemekten paylarını aldılar. Ancak bu ümmetin Vadedilen Mesih'i apaçık olarak Allah'ın (c.c.) emri ve izniyle İsrailî Mesih'e mukabil ortaya çıkarılmıştır ki Musevî ve Muhammedî ümmetlerin birbirleriyle benzeyişleri anlaşılsın. Onun için zaten bu gayeyle Vadedilen Mesih her yönden Meryemoğlu (İsa) Mesih (a.s.) ile benzetilmiştir. Hatta bu İbn-i Meryem aynen İsrailî İbn-i Meryem gibi aynı musibetlerden ve sınavlardan geçmiştir. İlk olarak Meryemoğlu İsa (a.s.) ancak Allah'ın üflemesiyle doğurulduysa, aynı şekilde bu (Vadedilen) Mesih de Tahrim Suresinde verilmiş olan söze göre yalnız Allah'ın üflemesiyle Meryem'in içinden doğurulmuştur. Meryemoğlu İsa'nın (a.s.) doğumu üzerinde nasıl büyük bir yaygara koptu, hatta kör muhalifler Meryem'e;

لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا [70]

(Yani: Sen çok kötü bir iş yaptın) dedilerse burada da aynı şekilde söylendi ve kıyamet yaygarası koparıldı. Yüce Allah (c.c.) İsrailî Meryem'in (a.s.) doğum yapması üzerine Hz. İsa (a.s.) hakkında muhaliflere nasıl:

وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا [71]

(Yani: Onu insanlara bir alamet ve katımızdan bir rahmet vesilesi kılmamız için mutlaka yaratacağız. Bu da karara bağlanmış bir iştir.) Cevabı verdiyse, benimle ilgili olarak, bir istiare renginde olan manevi doğum zamanında Yüce Allah

[70] Meryem Suresi; 19.28
[71] Meryem Suresi; 19.22

(c.c.) Berahin-i Ahmediye'de muhaliflere aynı cevabı verdi. "Siz onu kendi hilelerinizle yok edemezsiniz. Ben onu insanlar için bir rahmet alameti kılacağım. Bunun böyle olması zaten ezelden mukadder kılınmıştı", buyurdu. Yahudilerin ulemaları Hz. İsa (a.s.) aleyhinde kâfir olduğu fetvasını verdiler. Yaramaz bir Yahudi o fetvayı hazırladı. Diğer din bilginleri de o fetvayı onayladılar. Hatta çoğu ehl-i hadis olan Kudüs'ün yüzlerce âlimi ve din bilgini Hz. İsa'nın (a.s.) bir kâfir olduğuna dair mühür bastılar.[72] (Bunun gibi) aynı muamele bana da yapılmıştır. Hz. İsa'nın (a.s.) kafir ilan edilişinden sonra ona, çok eziyet edilmişti. Sert bir şekilde küfür edilmişti. Kendisini eleştirmek, aşağılayıp sövmek üzere kitaplar yazılmıştı. (İşte bütün bunlar nasıl yapıldıysa) burada da aynı

[72] Hz. İsa (as) zamanında Yahudiler birçok gruba ayrılmış durumdaydılar. Fakat temelde doğru yolda oldukları düşünülen iki gruba bölünmüştüler. Birincisi Tevrat'a bağlı olan ve içtihat yoluyla bütün meseleler hakkında Tevrat'tan delil çıkaranlardı. İkinci fırka ise Ehl-i Hadis idi. Onlar hadisleri Tevrat üzerinde kadı olarak kabul ederlerdi. Bu Ehl-i Hadis grubu, İsrailî bölgelere (ve kasabalara) çok yayılmış idiler ve Tevrat'a muhalif olan ve onu değersiz duruma düşüren hadislere göre amel ederlerdi. Onların ileri sürdükleri delile göre bazı şerî meseleler, mesela ibadetler, muamelat, helal ve haram yasalarının detayları Tevrat'ta bulunmuyordu ve onlar hakkındaki bütün bilgiler ancak hadislerde mevcuttu. Hadis kitabının ismi de Talmud idi. Bu kitabın içinde her peygamberin zamanının hadisleri bulunuyordu. Bu hadisler uzun bir müddet sözlü olarak kaldılar ve çok uzun bir aradan sonra kaleme alındılar. Onun için bazı uyduruk hadisler de onların içine girmişti. O devirde Yahudiler yetmiş üç fırkaya ayrılmıştılar. Her fırkanın kendine özgü hadisleri bulunmaktaydı. Muhaddisler bile Tevrat'a önem vermeyi terk etmiştiler. Genellikle hadislere göre davranılırdı. Tevrat sanki terkedilmiş ve unutulmuş gibiydi. Eğer hadis işe yararsa kabul edilir, yoksa reddedilirdi. İşte o devirde Hz. İsa (as) doğdu. Onun muhatabı özellikle, Tevrat'tan fazla hadislere saygı gösteren Ehl-i Hadis fırkasıydı. Yahudilerin birçok fırkaya bölünecekleri, Allah'ın Kitabını terk ederek ona mukabil hadislere göre amel edecekleri, işte o zaman kendilerine Mesih olarak adlandırılan, adalet ile karar veren bir hakemin verileceği, onların da onu kabul etmeyecekleri, sonunda şiddetli bir azabın onların üzerine ineceği peygamberlerin sahifelerinde (kitaplarda) önceden haber verilmiş idi. İşte o azap, neûzübillah veba idi. (Yazardan)

durum söz konusu oldu. Sanki bin sekiz yüz sene sonra aynı İsa (a.s.) tekrar doğdu ve aynı Yahudiler bile tekrar doğdular. Yüce Allah'ın (c.c.):

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ [73]

(Yani: Gazabına uğramış kimselerin yolunu bize gösterme Ya Rabbi!) Ayet-i Kerimesinde anlattığı gibi, önceden verilmiş olan haberin anlamı da buydu eyvah! Ancak bu insanlar Yahudiler gibi:

مَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ [74]

(Yani: İlahi gazaba uğramış) oluncaya kadar sabretmediler. Bu benzeşmenin bir tuğlasını Yüce Allah (c.c.) kendi eliyle yerine koydu. Yani, Meryemoğlu İsa (a.s.) nasıl (Musevi şeriatın) on dördüncü yüzyılının başında geldiyse, (Yüce Allah c.c.) beni de ondördüncü yüzyılın başında "Mesih-ül İslam" olarak gönderdi. Ayrıca benim için kuvvetli mucizelerini de göstermektedir. Gök kubbesi altında hiçbir muhalifin, ister Müslüman, ister Yahudi, isterse Hıristiyan olsun, bu (mucizelere) karşı koyma gücü yoktur. Zaten aciz ve değersiz bir insan Yüce Allah'a nasıl karşı koyabilir! Bu Yüce Allah (c.c.) tarafından olan temel tuğlasıdır. Herkim bu tuğlayı kırmaya çalışırsa, bunu asla kıramayacaktır. Ancak bu tuğla kendi üzerine düştüğü zaman onu paramparça edecektir. Çünkü bu tuğla, İlahî bir tuğla, el de Allah'ın elidir. İkinci tuğla benim muhaliflerim tarafından hazırlanmış ve bu tuğlaya mukabil konmuştur. Yani o (eski) zamanın Yahudilerinin yaptığı işleri bana karşı yaptılar. Hatta beni mahvetmek üzere bir adam öldürme davası bile hazırladılar. Benim Rabbim (c.c.) önceden beni o davadan haberdar etmişti. Benim aleyhimde açılan dava

[73] Fatiha Suresi; 1,7
[74] Fatiha Suresi; 1,7

Hz. İsa (a.s.) aleyhinde açılan davadan çok daha sert idi. Çünkü Hz. İsa (a.s.) aleyhinde açılan davanın temeli sadece dini bir ihtilaf üzerineydi ki hâkimin yanında o çok hafif bir meseleydi. Hatta hiçbir şey değildi. Ama benim aleyhimde açılan dava, adam öldürme davasıydı. Mesih'in aleyhindeki davada Yahudi din bilginleri nasıl (mahkemeye) giderek (Mesih aleyhinde) tanıklık yaptılarsa, (benim aleyhimdeki) bu davada da din bilginleri (mollalar) arasından herhangi birisinin tanıklık yapması gerekirdi. Onun için Yüce Allah (c.c.) bu iş için Mevlevi Muhammed Hüseyin Batalavî'yi seçti. O, büyük ve uzun bir cübbe giyerek tanıklık yapmak üzere geldi. Başkahin İsa'ya (a.s.) çarmıh cezası verdirmek üzere nasıl mahkemeye geldiyse, bu (M. Hüseyin Batalavî) de (mahkemede) hazır bulundu. Fakat her ikisi arasında biraz fark vardı. O da şu ki başkahine Pilatus'un mahkemesinde sandalye ikram edildi. Çünkü Yahudilerin saygıdeğer kimselerine Roma hükümetinde (mahkemelerde) sandalye ikram edilirdi. Hatta onlardan bazıları fahrî hâkim idiler. Onun için o baş kâhin mahkeme yasalarına göre sandalyeye sahip oldu. (Buna karşılık) Mesih (a.s.) bir suçlu gibi Mahkemede (hâkimin önünde) ayakta duruyordu. Fakat benim mahkememde bunun tam tersi oldu. Yani düşmanlarımın bütün ümitlerine karşın, Pilatus'un yerinde hâkim kürsüsünde bulunan Kaptan Douglas bana sandalye verdi. (Böylece) bu Pilatus, Meryemoğlu Mesih'in Pilatusundan daha ahlaklı çıktı. Çünkü o, adalet konusunda cesaret ve doğruluk ile mahkeme yasalarına bağlı kaldı ve üst (tavsiye ve) baskılara asla aldırış etmedi. Ulusal ve dini düşünce bile onda bir değişiklik yaratmadı. O, adalete tam olarak bağlı kalmakla öyle yüce bir örnek gösterdi ki eğer onun kişiliği kavminin övülebilecek kimse ve yöneticileri için bir örnek kabul edilirse yersiz olmayacaktır. Adalet zor bir iştir. Bir insan bütün ilişkilerinden ayrılarak adalet koltuğuna oturmadıkça bu görevi güzel (ve tam) olarak yapamaz. Fakat biz doğrulukla tanıklık yapıyoruz ki bu Pilatus, bu vecibeyi tam

olarak eda etti. Şüphe yoktur ki Romalı olan birinci Pilatus bu vecibeyi uygun bir şekilde yerine getiremedi. Onun korkaklığı Mesih'i büyük acıların hedefi haline getirdi. Aradaki bu fark bizim Cemaatimiz arasında daima zikredilmeye değerdir. Dünya var oldukça ve Cemaatimiz de milyonlar ve yüz milyonlara ulaştıkça bu iyi niyetli hâkim övülerek (daima) zikredilecektir. Allah'ın (c.c.) kendisini bu iş için seçmesi kendisi için bir bahtiyarlıktır. Bir hâkim için ne kadar büyük bir imtihan yeridir ki iki kişi önüne çıkmıştır; Onlardan birisi kendi dininin bir misyoneridir. İkinci kişi de hâkimin dinine muhalif olan bir kimsedir. Ayrıca dininin çok şiddetli bir muhalifi olduğu da kendisine açıklanmıştır. Ancak o cesur Pilatus (yine de) büyük bir cesaret ve doğrulukla bu imtihana dayanır. O hâkime, benim bazı eserlerimin bazı yerleri gösterildi. Orada (bilgisizlik yüzünden) Hıristiyan dini aleyhinde bazı sert kelimelerin bulunduğu anlatılmıştı. Böylece (benim aleyhimde) muhalifâne bir hareket başlatılmıştı. Gene de onda asla bir değişiklik olmadı. Çünkü o, aydın vicdanı sebebiyle gerçeğe ulaşmıştı. O, duruşmanın iç gerçeğini içtenlikle aradığı için Yüce Allah (c.c.) kendisine yardım etti. Onun kalbine doğruluk ilham edildi ve fiilen işin aslı kendisine bildirildi. O da adalet yolunu bulduğundan dolayı pek memnun oldu. O, yalnız adalet yerini bulsun diye davacıya değil bana sandalye verdi. Baş kâhin gibi benim aleyhimde tanıklık yapmak üzere gelen Mevlevî Muhammed Hüseyin beni sandalyede görünce ve arzu edip görmek istediği aşağılık durumda beni göremeyince, o da eşitliği ganimet bilerek bu Pilatus'tan sandalye almaya heveslendi. Ancak bu Pilatus kendisini azarladı ve sert bir şekilde: "Sana ve senin babana hiçbir zaman sandalye nasip olmamıştır. Bizim (mahkeme) büromuzda senin sandalyen için bir talimat mevcut değildir" dedi. Şimdi bu fark bile dikkate şayandır. Birinci Pilatus Yahudilerden korkarak onların bazı saygıdeğer kimselerine sandalye verdi ve bir sanık olarak mahkemeye çıkarılan Hz.

Mesih'i (a.s.) ayakta bekletti. Hâlbuki o, içtenlikle Mesih'in (a.s.) hayrını isteyen birisiydi. Hatta onun müritlerinden biri gibiydi. Onun karısı, Mesih'in (a.s.) has bir müridiydi ve veliyullah (Allah dostu) olarak tanınıyordu. Fakat korku kendisini çirkin bir iş yapmaya zorladı ve o, hiçbir suçu olmayan Mesih'i (a.s.) haksız olarak Yahudilere havale etti. Onun hakkında, benim hakkımda olduğu gibi hiçbir adam öldürme suçlaması yoktu. Sadece azıcık bir dinî ihtilaf söz konusuydu. Ama o Romalı Pilatus cesur birisi değildi. O, kendisinin Kaysere şikâyet edileceğinden korktu.

Birinci Pilatus ile bu Pilatus arasında hatırlanmaya değer bir benzerlik daha vardır. O da şudur ki, Meryemoğlu Mesih (a.s.) mahkemeye çağrıldığı zaman, birinci Pilatus Yahudilere: "Ben bu şahıs üzerinde hiçbir günah (yahut suç) görmüyorum" dedi. Aynı şekilde son Mesih (a.s.) bu son Pilatus'un önüne çıkarıldığı zaman Mesih (a.s.) ona: "Cevap vermem için bana birkaç günlük süre verilsin ki adam öldürmekle suçlanmaktayım"dedi. O zaman son Pilatus: "Ben sizi asla suçlamıyorum" dedi. Her iki Pilatus'un her iki sözü birbirine tıpatıp benzemektedir. Eğer fark varsa o da, birinci Pilatus'un sözüne bağlı kalamayışıdır. Ona, Kaysere seni şikâyet edeceğiz dendiği zaman o korktu. (Böylece) o, bile bile Hz. Mesih'i (a.s.), kanını emmek isteyen Yahudilere havale etti. Onun, (Mesih'i bu şekilde Yahudilerin eline) verdiği için üzüntülü olduğundan, keza karısının da üzüntülü olduğundan şüphe edilemez. Çünkü her ikisi de Mesih'e inanıyorlardı. Ama Yahudilerin aşırı gürültüsünden ve yaygaralarından dolayı, korkaklığı kendisine baskın çıktı. Elbette o, gizli olarak Mesih'in (a.s.) canını çarmıhtan kurtarmak üzere çok çaba sarfetti ve bu çabada başarılı da oldu. Böylece Mesih (a.s.) çarmıha gerildiği ve sancının şiddetinden dolayı sanki ölüme yakalanmış gibi şiddetli bir baygınlık geçirmiş olduğu halde Romalı Pilatus'un çabası neticesinde Meryemoğlu Mesih'in canı kurtulmuş oldu. Zaten canının kurtarılması için Mesih'in

(a.s.) duası önceden kabul edilmişti. (Bakınız: İbranilere mektup; Bap 5; Ayet 7)[75]

Daha sonra Mesih (a.s.) o topraktan gizlice kaçarak Keşmir tarafına geldi ve orada öldü. Siri Nagar'ın Hanyar mahallesinde onun mezarının varolduğunu duymuşsunuzdur. İşte bütün bunlar, Pilatus'un çabasının neticesiydi. Bununla birlikte birinci Pilatus'un yaptığı bu iş, korkaklığın karışımından boş değildi. Eğer o, "Ben bu şahsın hiçbir günahını görmüyorum" sözüne sadık kalarak Mesih'i (a.s.) serbest bıraksaydı, bu onun için asla zor değildi ve onun gücü Mesih'i (a.s.) serbest bırakmaya yeterdi. Fakat o, Kayserin kendisini cezalandıracağından korktu. Buna karşılık bu son Pilatus papazların kalabalığından korkmadı. Hâlbuki burada da Kayserin krallığı vardı. Fakat bu Kayser, o Kayserden birkaç kat daha iyiydi. Onun için, hiç kimse için hakime baskı yapmak, hakimi adaletten uzaklaştırmak için kendisini Kayser ile korkutmak mümkün değildi. Kısacası birinci Mesih'e (a.s.) mukabil son Mesih'e (a.s.) karşı birçok yaygaralar koparılmış ve planlar hazırlanmıştı. Hatta benim aleyhimde bütün kavimlerin ileri gelenleri bir araya toplanmışlardı. Son Pilatus doğruluğu sevdi ve bana söylediği sözünü tamamladı. O bana "Ben seni adam öldürmekle suçlamıyorum" demişti. İşte o, büyük bir açıklıkla ve mertlikle beraatıma karar verdi. İlk Pilatus Mesih'i kurtarmak üzere hilelere başvurmuştu. Ancak bu Pilatus adalet neyi gerektiriyorsa, asla bir korkaklık

[75] Mesih, önceden verilen bir haber şeklinde, Yunus'un gösterdiği mucize dışında başka hiçbir mucizenin gösterilmeyeceğini bizzat söylemişti. Hz. Mesih (as) bu sözünde, Yunus (as) nasıl balığın karnına canlı olarak girdiyse ve canlı olarak çıktıysa, aynı şekilde ben de canlı olarak mezara gireceğim ve canlı olarak da çıkacağım diye imada bulunmuştu. Şimdi (demek ki) Mesih (as) canlı olarak çarmıhtan indirilecekti ve canlı olarak mezara girecekti. Bunun dışında bu mucize başka nasıl tamamlanabilirdi? Keza Mesih (as) başka bir mucize gösterilmeyecek buyurdu. Bu cümlede o, "Mesih başka bir mucize daha gösterdi ve göğe yükseldi" diyenlerin sözünü de reddetmiştir. (Yazardan)

göstermeden yerine getirdi. Ben adaletten beraat aldığım gün, mahkemede "Salvation Army"nin[76] bir hırsızı da mahkemeye çıkarılmıştı. Birinci Mesih (a.s.) ile birlikte de bir hırsızın varoluşundan dolayı bu hadise vuku buldu. Fakat bu son Mesih (a.s.) ile birlikte yakalanan hırsız, ilk Mesih (a.s.) ile birlikte yakalanan hırsız gibi çarmıha gerilmedi ve kemikleri de kırılmadı. Sadece üç ay hapis cezasına çarptırıldı.

Şimdi biz tekrar sözümüze dönersek, Fatiha Suresinde çok fazla gerçekler, ince manalar ve marifetler (iç bilgileri) toplanmıştır. Öyle ki eğer onların hepsini yazarsak o sözler (büyük) bir defterde bile bitmez. Bu sûrede öğretilen bir tek bu hekimane duaya, yani:

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ [77]

Duasına bir göz atınız. Bu dua kendi içinde din ile dünyanın bütün amaçlarının tek anahtarı olan külli bir mefhum taşımaktadır. Hiçbir şeyin hakikatini, onu elde etmenin doğru bir yolunu bulmadıkça öğrenemeyiz ve onun faydalarından da faydalanmış olamayız. İster saltanat ve başkanlık sorumlulukları ile ilgili işler olsun, isterse ordu ve savaşlarla ilgili meseleler olsun, ister fizik ve astronominin ince meseleleri olsun, ister tıptaki teşhis ve tedavi yahut ticaret ve tarım ile ilgili problemler olsun, dünyanın ne kadar zor ve karışık işleri varsa, bütün bu meselelerde, onlarla ilgili doğru bir yolu bulmadıkça, yani bu işi nasıl yapmalıyız? (bunu öğrenmedikçe) başarıya ulaşmak zordur, hatta imkânsızdır. Her aklı başında insan, zorluklar anında o anlaşılmaz zorluk ile ilgili gece ve gündüz uzun bir zaman düşünmeye devam etmeyi kendine bir görev bilir ki o zorluğu halletmenin bir yolu

---

[76] Salvation Army: Fakirler için para toplayan bir Hıristiyan Protestan grubu (Mütercim)
[77] Fatiha Suresi; 1:6

görünsün. Her bir sanat, her bir icat ve her anlaşılmaz ve karışık işin yürütülmesi o iş için bir yol bulunmasını gerektirir. İşte dünya ile dinin amaçlarının yolunu bulmak için asıl (ve gerçek vasıta) duadır. Bir istek için doğru bir yol ele geçince o istek de Allah'ın (c.c.) lütfuyla kesinlikle ele geçirilmiş olur. Yüce Allah'ın (c.c.) kudreti ve hikmeti her bir gayeyi ele geçirmek için bir yol ortaya çıkarmıştır. Mesela bir hastanın hastalığının hakikatini anlamak ve ilacının teşhisi için bir yol bulunmadıkça, (doktorun) kalbi de o yolda başarıya ulaşılacağından emin olmadıkça, o hasta doğru olarak tedavi edilemez. Hatta dünyada hiçbir iş, uygun bir yol bulunmadıkça asla yapılamaz. Onun için yol aramak bir amacı elde etmek isteyenin görevidir. Dünyada başarıları elde etmek için önce adım atmak üzere bir yol gerektiği gibi, Allah'ın (c.c.) dostu olmak, O'nun sevgisine ve lütfuna nail olmak için de eskiden beri bir yolun ihtiyacı duyulmuştur. Zaten onun için bu sûreden sonra ikinci sûrede, yani Bakara Sûresinde, Sûrenin başında:

هُدًى لِلْمُتَّقِينَ [78]

Buyrulmuştur. Yani: *"Mükafatı elde etmenin yolu ancak Bizim beyan ettiğimiz yoldur."*[79] Kısacası bu dua, yani:

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ [80]

Duası mükemmel bir duadır. Bu dua, dini ve dünyevî zorluklar anında insana farz olan ancak, ilk olarak o gayeye ulaşmak üzere "Sırat-ı Müstakim"i (doğru yolu) aramak olduğuna insanın dikkatini çekmektedir. Yani o gayeye kolay olarak

[78] Bakara Suresi; 2:3
[79] Fatiha Sûresinde doğru yol için dua edildi. İkinci Sûrede sanki o dua kabul edilerek doğru yol açıklanmış oldu. (Yazardan)
[80] (Fatiha Suresi; 1:6)

ulaşabileceği apaçık ve dosdoğru bir yol araması gerekir ki kalbi yakin (kesin bilmek) ile dolsun ve şüphelerden kurtulsun.

Ancak İncil'in hidayetine göre ekmek talep eden bir kimse Yüce Allah'ı (c.c.) aramanın yolunu benimsemeyecektir. Onun gayesi sadece ekmektir. Ekmeği elde ettikten sonra, Allah'tan (c.c.) ona ne? Zaten bunun için Hıristiyanlar "Sırat-ı Müstakim"den ayrıldılar ve bir insanı tanrı haline getiren çok utanç verici bir inanca yakalandılar. Meryemoğlu Mesih'in (a.s.) kişiliğinde onun "ilah" olduğunu düşündüren (ötekilerden) daha fazla hangi özellik vardı? Biz bunu düşünemiyoruz, mucizeler bakımından birçok geçmiş peygamber, mesela Musa (a.s.), Elyesea ve İlya peygamber ondan daha ileri bir seviyede idiler. Canım elinde bulunan Zat'ın adına yemin ederim ki eğer Meryemoğlu Mesih (a.s.) benim zamanımda olsaydı benim yapabildiğim işleri asla yapamazdı ve benim vasıtamla gerçekleşmekte olan mucizeleri asla gerçekleştiremezdi.[81] Keza o, Allah'ın (c.c.) lütfunu kendisinden daha fazla benim üzerimde görürdü. Şimdi eğer ben böyleysem, o zaman köleliğine mensup olduğum o pak Resûlün (Muhammed-i Mustafa S.A.V.) ne kadar yüce mertebeli olduğunu bir düşününüz!

[81] Bunun doğruluğunu (öğrenmek) için pek yakında Nuzül-ül Mesih adlı, şu anda yayınlanmakta olan eserimi göreceksiniz. (Bu eserin) on cildi yayınlanmıştır. (Geri kalanı da) pek yakında yayınlanmış olacaktır. Bu eserim, Pir Mihr Ali Golaravî'nin Tanbur-i Çiştiyâî adlı eserine cevaben yazılmıştır. Bu eserde, Pir Bey'in, ölmüş birisi olan Muhammed Hasan'ın yazısını çalarak çok utanç verici hatalar yaptığı ispat edilmiştir. Öyle ki şimdi onların ifşa edilmesiyle hayatı artık çok acıklı olacaktır. O bedbaht (M.Hasan), İcaz-ül Mesih adlı eserimde önceden verdiğim habere göre öldü. Bu ikinci bedbaht yalan ve yersiz bir kitap edinerek önceden açıkladığım: إِنِّي مُهِينٌ مَنْ أَرَادَ إِهَانَتَكَ (Yani: Herkim seni küçük düşürmeyi irade ederse onu Ben küçük düşüreceğim) İlham-ı İlahi'sinin hedefi oluverdi. فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ (Yani: Ey gözleri sağ salim olanlar ibret alınız.) (Yazardan)

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ [82]

Yani: *"Bu Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine bahşeder."* Burada hiçbir haset yahut gıpta işe yaramaz. Allah (c.c.) istediğini yapar. O'nun iradesine muhalefet eden kendi amaçlarında başarısız olmakla kalmayıp, öldükten sonra da cehennem yolunu tutar. Aciz bir yaratığı ilah yapanlar helak oldular. Çok seçkin bir peygamberi kabul etmeyenler helak oldular. Beni tanıyan ne kadar mübarek bir kimsedir! Ben Allah'ın (c.c.) yollarından son yolum. Ben O'nun nurlarından son nurum. Beni terk eden ne kadar da şanssızdır! Çünkü bensiz (her tarafta) hep karanlık vardır.

Müslümanlara bağışlanmış olan ikinci hidayet yolu da sünnet'tir. Bu Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) Kuran-ı Kerim'in emirlerini açıklamak için uygulayıp fiilen gösterdiği amelî işlerdir. Mesela sadece yüzeysel bakarak beş vakit namazın kaçar rekât olduğu, sabahleyin kaç rekat kılınması gerektiği hususunda Kuran-ı Kerim'de açıklık getirilmemiştir. Fakat Resulüllah'ın (s.a.v.) sünneti bu gibi şeyleri aydınlatmıştır. Hiç birimiz Hadis ile Sünnetin aynı ve tek şey olduğu şeklinde bir yanılgıya düşmemeliyiz. Çünkü hadis, (hicretten) yüz elli sene sonra derlenmiştir. Oysa sünnet, Kuran-ı Kerim'le birlikte mevcuttu. Müslümanlar üzerine Kuran-ı Kerim'den sonra en büyük minnet sünnetindir. Allah ve Resulünün (s.a.v.) sorumluluğu yalnız şu iki konu ile ilgili idi: Yüce Allah, Kuran'ı indirerek mahlûkatına sözüyle arzusunu ve istediğini bildirdi. Allah'ın kanununun vazifesi işte ancak bu kadardı. Resulüllah'ın (s.a.v.) vazifesi de Allah'ın (c.c.) kelamını insanoğluna amelî bir şekilde uygulamaya koyarak bütün ayrıntıları ile açıkça göstermekti. Resulüllah (s.a.v.) o "söylenen sözler"i "yapılmış işler" şeklinde gösterdi. Kendi

---

[82] Maide Suresi; 5.55

sünneti yani amelî işlemiyle halledilmez ve zor meseleleri halletmek hadise bağlıydı demek yersizdir. Çünkü hadisin derlenmesinden çok önce İslam yeryüzüne kendiliğinden yerleşmişti.[83] Hadisler derlenmeden önce insanlar acaba namaz kılmazlar, zekât vermezler, hacca gitmezler veyahut helal ve haramı bilmezler miydi?

Tabii ki hidayetin üçüncü kaynağı Hadis'tir. Çünkü İslam'ın tarih, ahlak ve fıkıh ile ilgili birçok meselesine hadisler açıklık getirirler. Ayrıca Hadis'in büyük bir faydası da hem Kuran'ın hem de Sünnet'in hizmetçisi olmasıdır. Kuran'a saygılı olmak şerefinden pay almamış olanlar, Yahudilerin kendi hadisleri hakkında dedikleri gibi, böyle yerlerde Hadis'i, Kuran'ın kadısı olarak ileri sürerler. Fakat biz Hadis'i hem Kuran'ın hem de Sünnet'in hizmetçisi olarak kabul ederiz. Bir beyin (ağanın) şerefinin, hizmetçileri olmasıyla arttığı bilinen bir gerçektir. Kuran Allah'ın (c.c.) sözüdür ve Sünnet, Resulüllah'ın (s.a.v.) fiilidir ve Hadis, sünnet için onu teyit eder niteliktedir. Eliyazübillah (Allah korusun), hâşâ Hadis, Kuran üzerinde bir kadıdır demek yanlıştır. Eğer Kuran üzerinde bir kadı varsa o da Kuran'ın kendisidir. Zan mertebesinde olan Hadis asla Kuran'ın kadısı olamaz. O yalnız teyit edici delil mahiyetindedir. Esas vazifesini tümüyle Kuran ve Sünnet yapıp göstermiştir. Hadis ancak teyit edici bir şahit mahiyetindedir. Hadis nasıl Kuran üzerinde kadı olabilir? Bu yapma kadıdan hiçbir eser yokken Kuran ve Sünnet insanoğluna hidayet vermekte idiler. Onun için "Hadis,, Kuran üzerinde kadıdır" demeyiniz. "Hadis, Kuran ve sünnet için pekiştirici bir tanıktır" deyiniz. Elbette Sünnet, Kuran'ın iradesini gösteren bir şeydir ve Sünnet, Peygamber Efendimizin (s.a.v.) sahabelerine fiilen takip ettirdiği yol

---

[83] Ehli Hadisler, Hz. Resulüllah'ın (sav) işi ile sözü, her ikisinin ismini "hadis" koyarlar. Bizim onların terimlerine bir diyeceğimiz yoktur. Aslında sünnet ayrıdır. Hz. Resulüllah (sav) onun yayılmasına bizzat kendisi önem vermiştir. Fakat hadis, daha sonra derlenmiş olan ayrı bir şeydir. (Yazardan)

demektir. Sünnet, yüz elli sene sonra yazılıp derlenen sözler demek değildir. Onların ismi hadistir. Sünnet ise dini bütün Müslümanların fiili durumlarında uygulamaya koydukları, başlangıçtan beri var olan ve binlerce Müslüman'a tavsiye edilen fiili örneğin ismidir. Evet, Hadis bile, çoğu zan mertebesinde olduğu halde, Kuran ve Sünnet ile çatışmaması şartıyla kabule şayandır. Kuran ile Sünnet'in teyit edicisidir ve birçok İslamî mesele onun bünyesinde toplanmıştır.

Kısacası, Hadise değer vermemek, sanki İslam'ın bir uzvunu kesmektir. Evet, eğer bir hadis Kuran ve Sünnete aykırı veyahut Kuran'a uygun olan bir hadise aykırı ise yahut ta Sahih Buhari'ye aykırı ve muhalif bir hadis var ise, böyle bir hadis kabul edilmeye layık değildir; Çünkü onu kabul etmekle Kuran'ı ve Kuran'a uygun olan bütün hadisleri reddetmemiz gerekecektir. Allah korkusu olan hiçbir müminin Kuran ve Sünnete aykırı ve Kurana uygun hadislere muhalif olan bir hadise inanma cesareti gösteremeyeceğini bilirim. Ne olursa olsun hadislere değer veriniz ve onlardan istifade ediniz. Çünkü onlar Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) mensupturlar ve Kuran ve Sünnet onları yalanlamadıkça sizler de onları yalanlamayınız. Hatta Peygamber Efendimizin (s.a.v.) hadislerine öyle uymanız gerekir ki hiçbir hareketiniz veya boş zamanınız, hiçbir faaliyetiniz veya bir fiilden çekinmeniz, yanında onu destekleyen bir hadis bulunmadıkça gerçekleşmesin. Fakat eğer bir hadis, Kuran-ı Kerim'in açıkladığı ifadelere açıkça aykırı düşüyorsa onu Kuran'a bağdaştırmaya çalışınız. Çünkü o uyuşmazlık yalnız sizin hatanız da olabilir. Eğer onu Kuran'a bağdaştıramıyorsanız böyle bir hadisi atınız, çünkü o Resulüllah (s.a.v.) tarafından olamaz.

Eğer bir hadis zayıf ise fakat yine de Kuran'a uyuyorsa o hadisi kabul ediniz; Çünkü Kuran onun doğrulayıcısıdır.

Eğer gelecek için bir haber ihtiva eden, fakat muhaddislere göre zayıf olduğu belirtilen bir hadis varsa ve zamanınızda veya ondan önce o hadisin önceden verdiği haber doğru çıkmışsa, böyle bir hadisi doğru kabul ediniz ve o hadise zayıf ve uydurma diyen muhaddis veya rivayetçileri yanıltıcı ve yalancı kabul ediniz. İçinde ilerisi için önceden verilmiş haberler bulunan hadisler pek çoktur ve onların çoğu muhaddislerin nazarında mecruh yahut mevzu ya da zayıftır.[84] O yüzden eğer bu hadislerden biri gerçekleşirse ve siz onu, bu hadis zayıftır veya onu rivayet edenlerden birisi dindar değildir diyerek ondan yüz çevirir ve geçiştirmek isterseniz böyle bir durumda Allah'ın (c.c.) doğru olduğunu ispat ettiği bir hadisi reddetmeniz sizin kendi imansızlığınız olacaktır. Şimdi biraz hesap ediniz ki eğer bu çeşit bin tane hadis varsa ve muhaddislerin nazarında bu hadisler zayıfsa, fakat bu hadislerde önceden verilmiş bin tane haber doğru çıkarsa o zaman sizler acaba o hadislere zayıf diyerek İslam'ın bin delilini zayi mi edeceksiniz? Böyle bir durumda sizler İslam'ın başlıca düşmanı sayılırsınız. Yüce Allah (c.c.) şöyle buyurur:

فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖ اَحَدًا اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ [85]

Yani: *"O, razı olduğu resulleri dışında gayb ilmine hiç kimseyi üstün kılmaz."*

Onun için doğru bir haber, doğru resul olmadan kime ait olabilir? Böyle bir durumda, "sahih bir hadise zayıf diyen muhaddis yanılgıya düşmüştür" demek, insanın imanına daha uygun düşmez mi? Yoksa yalan bir hadisi doğru çıkarmakla, Allah (c.c.) hata etmiştir demek daha mı uygundur?

[84] Mecruh; Mevzuu; Zayıf: Muhaddislerin, değişik sebeplerden dolayı doğru kabul etmedikleri; rivayet edenler yahut rivayet ettikleri kelimeler ve konular hakkında şüpheye düştükleri hadisler demektir. (Mütercim)

[85] Cin Suresi; 72.27–28

Eğer bir hadis zayıf derecede bile olsa, Kuran ile Sünnet; ayrıca Kuran'a uygun olan diğer hadislere ters düşmemesi şartıyla böyle bir hadise göre hareket ediniz.

Fakat hadislere uymak için çok ihtiyatlı olmalıdır. Çünkü İslam'ı fitneye uğratmış olan birçok uydurma hadisler de vardır. Her hizip kendi inancına göre hadislere sahiptir. Hatta hadislerin ihtilafları, namaz gibi kesin ve birbiri ardından gelen farizayı değişik şekillere sokmuştur. Kimisi yüksek sesle âmin der, kimisi de içinden söyler, kimisi imamın arkasında Fatiha'yı okur, kimisi de böyle okunmasını namazı bozucu bir unsur olarak kabul eder. Kimi ellerini göğsü, kimi de göbeği üzerinde kavuşturur. Bu ihtilafların asıl sebebi hadislerdir.

كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ [86]

"Her hizip kendi yanında bulunanla sevinmektedir." Yoksa sünnet yalnız bir tek şekli öğretmişti. Daha sonra birtakım rivayetlerin ortaya çıkması, böyle bir yolu harekete geçirdi.

Aynı şekilde hadislerin yanlış anlayışı birçok insanı helak etmiştir. Şiiler bile aynı şekilde helak oldular. Eğer onlar Kuran-ı Kerim'i kendilerine hakem edinseydiler, bir tek Nur Suresi kendilerine nur bahşedebilirdi. Fakat hadisler kendilerini helak etti. Aynı şekilde Hz. Mesih (a.s.) zamanında "Ehli Hadis" olarak adlandırılan Yahudiler helak oldular.[87] Onlar bir müddetten beri Tevrat'ı bırakmışlardı. Bugüne kadar olduğu

---

[86] Mü'minun Suresi; 23.54

[87] İncil'de çok şiddetli bir şekilde, Talmud'daki hadisler ile rivayetler vasıtasıyla ileri sürülen düşüncelere karşı çıkılmıştır. Bu hadisler sözlü olarak Hz. Musa'ya (as) ulaştırılıyordu ve onların Hz. Musa'nın ilhamları olduğu söyleniyordu. Sonunda durum, Tevrat'ı bırakarak bütün zamanlarını o hadisleri okumakla geçirmek derecesine kadar kötüleşmiş idi. Bazı konularda Talmud, Tevrat'a muhaliftir. Yahudiler yine de Talmud'un sözlerine göre hareket ediyorlardı. Yusuf Barkley'in yazdığı Talmud, Londra baskısı; M.1878 (Yazardan)

gibi onlar hadisin Tevrat üzerinde hakem olduğuna inanıyorlardı. Onlar arasında, "İlyas gökten maddi vücuduyla tekrar inmedikçe onların Vadedilen Mesihi gelmeyecektir" gibi hadisler çoklukla mevcuttu. Bu hadisler onların şiddetli bir şekilde sendelemelerine neden oldu ve onlar o hadislere güvenerek Hz. Mesih'in (a.s.), "İlyas'tan (a.s.) murat, İlyas'ın (a.s.) huyu ve tabiatı üzerinde gelen Yuhanna yani Yahya (a.s.) peygamberdir ve bürûzî olarak onun vücudunu almıştır" şeklindeki tevilini kabul edemediler. İşte bütün sendelemeleri o hadisler sebebiyleydi ve sonunda onların imansızlaşmalarıyla sonuçlandı. Onlar belki de o hadislerin anlamlarında bile hata ediyorlardı. yahut ta hadislere birtakım insanî kelimeler karışmış olabilir. Kısacası Müslümanlar belki de, Hz. Mesih'i (a.s.) asıl inkâr edenlerin ehli hadis olduklarından haberdar değildirler. Onlar yaygara kopardılar, tekfir fetvası yazdılar ve onu (Mesih a.s.) kâfir ilan ettiler. "Bu şahıs Allah'ın kitaplarına inanmıyor. Allah, İlyas'ın tekrar geleceğini haber vermiştir. Hâlbuki bu (Mesih a.s.) önceden verilen o haberleri tevil ediyor ve bir karine-i sarihe (açık bir delil) olmadan o haberleri kendi lehine çekmektedir" dediler. Onlar Mesih'in (a.s.) ismini yalnız kâfir değil, hatta mülhid (imansız) bile koydular. "Eğer bu zat doğru ise o zaman Musa'nın (a.s.) dini batıldır" dediler. Onlar için o devir, dinlerinin bozulmuş olduğu bir devirdi. Batıl hadisler onları aldattı. Kısacası hadisleri okumadan önce, bir kavmin daha önce hadisi Tevrat üzerinde hakem kılarak, doğru bir peygambere kafir ve deccal diyerek, kendisini inkar etmek gibi (kötü) bir duruma düştüklerini de iyice düşünmek gerekir. Yine de Müslümanlar için Sahih-i Buhari çok bereketli ve faydalı bir kitaptır. O, içinde "Hz. İsa (a.s.) vefat etmiştir" diye açık bir şekilde yazılı olan bir kitaptır. Aynı şekilde Sahih-i Müslim ve diğer hadis kitapları birçok marifet ve dini meselenin açıklamasını kapsamaktadır. Kuran-ı Kerim ile Sünnet, Keza Kuran'a uygun olan hadislere hiçbir konuda ters düşmemek şartıyla o hadis kitaplarıyla amel etmemiz vaciptir.

Ey Allah'ı arayan kullar, kulaklarınızı açınız ve dinleyiniz ki yakin (yani kesin inanç) gibi başka hiçbir şey yoktur. İnsanı günahlardan kurtaracak ancak ve ancak yakindir. İnsana iyilik yapma kuvveti veren yakindir. İnsanı Allah'ın gerçek aşığı yapan yakindir. Acaba yakin olmadan günahtan yüz çevirebilir misiniz? Yakini tecelli olmadan nefsinizin isteklerinden vazgeçebilir misiniz? Yakin olmaksızın gerçek bir değişiklik yaratabilir misiniz? Yakin olmadan gerçek bir mutluluk ve sevince varabilir misiniz? Gök kubbesi altında sizi günahtan vazgeçirebilen bir keffaret[88] veya fidye var mıdır? Meryemoğlu İsa'nın suni ve uydurma kanı sizi günahlardan kurtarabilecek durumda mıdır? Ey Hıristiyanlar! Yeryüzünü paramparça edebilecek bir yalan söylemeyiniz. Zira Yesu dediğiniz İsa'nın kendisi bile kurtuluşu için yakine muhtaçtı ve o, yakine sahip oldu (kesin inandı) ve necat buldu (kurtuldu).

İsa Mesih'in kanıyla günahtan necat bulduk diyen ve böylece insanları aldatan Hıristiyanlara yazıklar olsun! Hâlbuki onlar tepeden tırnağa kadar günaha gömülmüşlerdir. Onlar Rablerinin kim olduğunu bile bilmezler. Aksine hayatları gaflet içindedir. İçki sarhoşluğu onların kafasındadır. Fakat gökten inen o pak sarhoşluktan habersizdirler ve Allah (c.c.) ile birleşmiş olan hayat ve pak yaşayışın neticelerinden mahrumdurlar. Onun için, yakin olmadan sizin karanlık hayatınızdan dışarı çıkamayacağınız Ruh-ül Kudüs'e de eremeyeceğiniz daima hatırınızda olsun. Yakin sahibi olanlar mübarektirler çünkü ancak onlar Allah'ı göreceklerdir. Şüphe ve şeklerden necat bulmuş olanlar mübarektirler. Çünkü ancak onlar günahtan necat bulacaklardır. Yakin zenginliği bulduğunuz zaman sizler mübareksiniz. Çünkü ondan sonra günahınız son bulacaktır. Günah ve yakin her ikisi bir arada bulunamaz. İçinde çok zehirli bir yılan gördüğünüz bir deliğe

[88] Keffaret (veya kefaret): Bir günahın cezasından kurtulmak ve korunmak üzere ileri sürülen şey. (Mütercim)

elinizi sokabilir misiniz? Bir yanardağdan kızgın taşlar yağdığı yahut gökyüzünden yıldırımlar düştüğü veya vahşi bir aslanın saldırabildiği veyahut ta yok edici taun ve vebanın insan neslini yok ettiği yerde durabilir misiniz? Öyleyse, eğer bir yılan veya yıldırım veya aslan yahut ta veba ve tauna olan inancınız gibi Allah'a da yakininiz varsa, itaatsizlikle O'na karşı gelerek cezayı gerektiren yolu seçmeniz, ya da sizi O'ndan uzaklaştıran bağlılık ve samimiyet ilişkilerinizi kesmeniz mümkün değildir.

Ey iyiliğe ve doğruluğa çağrılan kişiler! Şunu kesin biliniz ki ancak kalpleriniz yakin ile dolduğu zaman, Allah (c.c.) sevgisi aranızda doğacak ve sizler ancak o zaman günahın kirli izlerinden arınacaksınız. Belki yakinimiz var diyeceksiniz. Fakat bu duygunun sizin kendi kendinizi aldatmanızdan öteye gitmediğini aklınızdan çıkarmayın. Asla yakininiz yoktur. Çünkü yakin yanında bulunması gereken adımı da atmıyor ve gerektiği gibi korkmuyorsunuz. Şöyle iyice bir düşünün; Bir deliğin içinde bir yılanın bulunduğunu kesin bilen ve bu konuda yakini olan kişi o deliğe hiç elini sokar mı? Yemeğinin içinde zehir olduğunu kesin bilen hiç o yemeği yer mi? Hiçbir kimse, içinde bin tane yırtıcı aslan olduğunu kesin bildiği ve gördüğü ormana düşüncesizce ve dikkatsizce girmeye çalışır mı?

Öyle ise Allah'a ve hayatınızdaki davranışlarınızdan dolayı Allah (c.c.) tarafından cezalandırılacağınıza veya mükâfatlandırılacağınıza kesin olarak inancınız varsa, elleriniz, ayaklarınız, kulaklarınız ve gözleriniz günah işlemeye nasıl cesaret edebilir? Günah, yakine üstün gelemez. Yakıp kül edeceğini gördüğünüz bir ateşe kendinizi nasıl atabilirsiniz? Yakin duvarları göğe kadar yükselmiştir. Şeytan bu duvarları aşamaz.

Her pak olan, yakin ile pak olmuştur. Yakin insana eziyet çekme kuvveti verir. Hatta bir kralı bile tahtından vazgeçirerek basit bir yaşamaya ikna eder. Yakin her üzüntüyü

kolaylaştırır. Yakin insana Allah'ı gösterir. Her bir kefaret yalandır ve her fidye batıldır. Her çeşit temizlik ve paklık sadece yakin yolundan gelir. İnsanı günahlardan kurtarıp Allah'a ulaştıran doğruluk ve sebatta onu meleklerden bile daha ileriye götüren şey sadece yakindir. Yakin yollarını ileri sürmeyen her din yalandır. Kesin yollarla Allah'ı göstermeyen her din yanlıştır. İçinde sadece eski hikâyelerden başka bir şey bulunmayan her din bile yalancıdır.

Allah eskiden nasıl idiyse şimdi de aynıdır. Eskiden kuvvet ve kudretleri nasıl ise şimdi de aynıdır. Eskiden mucize göstermeye nasıl kudreti var idiyse şimdi de aynen vardır. Öyle ise neden yalnız hikâye ve masallarla yetinirsiniz? Mucizeleri yalnızca hikâyeden ve gerçekleşmeden önce verdiği haberleri yalnızca masallardan ibaret olan bir din ölmüştür. Allah'ın (c.c.) üzerine inip kendini belli etmediği ve yakin yoluyla İlahî elin arındırmadığı bir cemaat helak olmuştur. Nasıl ki dünya zevklerini gören bir insan onun cazibesine kapılırsa, aynen kuvvetli bir inanç (yakin) sayesinde bir insan ruhani (manevi) haz ve lezzetler duyduğu zaman Allah'a (c.c.) doğru çekilir. İlahi güzelliğin cazibesi onun zihninde o derece yer eder ki, başka şeylerin onun gözünde hiçbir değeri yoktur. Bir insan günahlardan ancak Allah'ın (c.c.) varlığının yüceliğini, ceza veya sevap verebileceğini kesin olarak bildiği zaman kurtulabilir. Her korkusuzluğun temelinde bilgisizlik yatmaktadır. Allah'ın kesin marifetinden pay alan kişi korkusuz kalamaz. Bir ev sahibi, güçlü bir selin evine doğru geldiğini veya ateşin evinin etrafını sardığını ve azıcık bir yerin ateş dışında kaldığını bildiği zaman o evde duramaz. Öyle ise sizler, İlahî mükâfata ve cezaya sarsılmaz kuvvetli bir inançla bağlı olduğunuzu iddia ederek tehlikeli durumlarınızda nasıl durabilirsiniz? Bu yüzden gözlerinizi açınız ve Allah'ın (c.c.) kanununun dünya üzerindeki işleyişini dikkatlice düşününüz. Sadece toprağın derinliklerine giden fareler gibi olmayınız. Aksine yükseklerde uçabilen ve gökyüzünü benimseyen

güvercin gibi olunuz. Elimden biat olarak tövbe ettikten sonra önceki günah yollarına bağlı kalmayınız. Derisini değiştirdikten sonra eskiden olduğu gibi, yine yılan olan bir yılana benzemeyiniz. Size her an yaklaşmakta olan, fakat sizin habersiz olduğunuz ölümü daima hatırlayınız. Pak olmak için elinizden geleni yapınız. Zira insan, ancak kendisi pak olduğu nispette pak olana yaklaşabilir.

Fakat bu nimeti nasıl elde edebilirsiniz? Bu sorunun cevabını Allah (c.c.) kendisi vermiştir. O, Kuran’da şöyle buyurur:

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ [89]

Yani, Namaz ve sabır ile Allah’tan yardım isteyiniz. Namaz nedir? O tesbih, tahmid, takdis, istiğfar[90] ve Resulüllah’a salât-ü selam ile Allah’a (c.c.) niyaz ederek, O’na boyun eğerek ve gizlice O’na yalvararak edilen dua demektir. Onun için namaz kılmak için durduğunuz zaman, bilgisizler gibi dualarınızda yalnız Arapça kelimelere bağlı kalmayınız; Çünkü onların namazı ve istiğfarları, içinde hiçbir gerçek bulunmayan boş hareketlerden ibarettir. Lakin sizler namaz kıldığınız zaman, Allah (c.c.) sözü olan Kuran’dan maada ve Resul’ün (s.a.v.) sözü olan hadislerdeki dualardan başka, öteki bütün genel dualarınızda, âcizane kelimeleri kendi lisanınızda eda ediniz ki bu aczin ve niyazın, kalplerinize de tesiri olsun. Beş vakit namaz nedir? O sizin değişik durumlarınızın fotoğrafıdır. Bela (musibet) anında sizin üzerinizde vuku bulacak ve hayatınıza lazım olan beş değişiklik bulunmaktadır. Onların vuku bulması zaten sizin tabiatınız için gereklidir.

---

[89] Bakara Suresi; 2.46

[90] Tesbih: Allah’ı pak tanımak; Tahmid: Allah’a hamdetmek; Takdis: Allah’ın kudsiyetini beyan etmek; İstiğfar: Yüce Allah’tan bağışlamasını istemek. (Mütercim)

1-) İlk olarak bir musibet ile karşılaşacağınız size bildirildiği zaman; Mesela sanki sizin adınıza mahkeme tarafından bir tevkif müzekkeresi (yakalama emrini bildiren evrak) çıkarılınca. İşte bu birinci durumdur. Bu da sizin huzurunuza ve sevincinize halel getirmiştir. İşte bu durum zevale benzemektedir. Çünkü onun yüzünden sizin mutluluğunuza zeval gelmeye başlamış oldu. Buna karşılık olarak, vakti güneşin zevali (her şeyin gölgesinin doğuya doğru uzamaya başlaması) ile başlayan "öğle namazı" konmuştur.

2-) Üzerinizde ikinci değişiklik; siz bela (musibet) yerine çok yaklaştırıldığınız zaman belirlenir. Mesela tevkif (yakalanma) emriyle esir edilerek hâkimin önüne çıkarılmışsınız. Bu, korkudan kanınızın donduğu (ödünüzün koptuğu) bir zamandır. Teselli nuru da o zaman sizden uzaklaşmak üzere olur. Sizin bu durumunuz, güneşin nurunun azaldığı bir zamana benzemektedir. O zaman insanın gözü güneşi görebilir ve batışının pek yaklaşmış olduğu apaçık görülür. Bu manevi durumunuza karşılık "ikindi namazı" konmuştur.

3-) Üzerinizde üçüncü değişiklik, o beladan kurtulma ümidinin tamamen kesildiği zaman belirlenir. Mesela sizin adınıza suç işlediğinize dair sanki bir belge hazırlanmıştır. Sizi helak etmek için muhalif tanıklar (mahkemede) tanıklık bile ederler. O, sizin kendinizden geçtiğiniz bir zamandır. Siz kendinizin bir tutuklu olduğunu zannediyorsunuz. Bu durumunuz, güneşin batmış olduğu bir zamana benzemektedir. Günün aydınlığının bütün ümitleri sona ermiştir artık. Bu manevi duruma mukabil "akşam namazı" konmuştur.

4-) Üzerinizde dördüncü değişiklik, belanın üzerinize musallat olmuş olduğu bir zamanda belirlenir. Onun çok sert karanlığı sanki sizi kaplamıştır. Mesela, suç belgesi ve şahadetlerden sonra ceza emri de size okunduğu ve hapsedilmek üzere polise teslim edildiğiniz zamanki

durumunuz, gecenin tam olarak çökmüş olduğu ve aşırı karanlığın her tarafa yayıldığı bir devire benzemektedir. Bu manevi durumunuza mukabil "yatsı namazı" konmuştur.

5-) Sonra siz bir müddet o musibetin karanlığında yaşadıktan sonra Allah'ın (c.c.) merhameti sizin için cûş eder ve sizi o karanlıktan kurtarır. Mesela, hani nasıl karanlıktan sonra en sonunda sabah olur ve günün aydınlığı parlaklığıyla birlikte belirir; (Aynı şekilde) bu manevi durumunuza karşılık "sabah namazı" konmuştur.

Kısacası Yüce Allah (c.c.) sizin doğal değişikliklerinizde beş durum gördükten sonra size beş vakit namaz farz etmiştir. Bundan, bu namazların öz be öz sizin kendi iyiliğiniz için farz edildiğini anlayabilirsiniz. Onun için eğer bu belalardan korunmuş olmak isterseniz, o zaman beş vakit namazı terk etmeyiniz ki onlar sizin içinizdeki manevi değişikliklerin naibidirler. Gelecek olan belaların ilacı namazdadır. Doğacak her yeni günün size ne gibi kaza ve kader getireceğini bilemezsiniz. Bu nedenle, sizin için hayırlı ve bereketli bir gün olması için gün doğmadan Rabbinize dua ediniz.

Ey hali vakti yerinde olanlar, krallar, zenginler! Aranızda Allah'tan (c.c.) korkan ve bütün emirlerine bağlı kalarak O'nun yolundan giden ve dürüst olanınız çok azdır. Öyle ki birçoğu dünya zenginliklerine ve mallarına tamah ederler ve ölümü akıllarına bile getirmeyerek yalnızca bu işlerle ömür geçirirler. Namaz kılmayan ve Allah'a (c.c.) karşı pervasız olan her zengin, kendi hizmetçileri ve kendisine bağlı olan bütün kişilerin de günahlarından sorumlu tutulacaktır. Yine içki içen her zengin, kendisi ile beraber içki içmelerinden dolayı idaresi altındakilerin günahlarından da sorumlu olacaktır. Ey aklıselimler, bu dünya sonsuza kadar var olmayacaktır. Kendinize çeki düzen veriniz. Her aşırılıktan vazgeçiniz. Sizleri sarhoş eden her şeyi bırakınız. İnsanı

mahveden sadece içki değildir. Afyon, kendir, esrar, kenevir, toddy[91] gibi alışkanlık haline getirilen her çeşit uyuşturucu insan beyni üzerinde öldürücü etki yapar ve en sonunda insanı helak eder. Onun için sizler uyuşturuculardan uzak durunuz. Her sene bu tür uyuşturucuya alışmış sizin gibi binlerce insan uyuşturucunun zararından dolayı dünyadan göç ettikleri halde bu gibi şeyleri neden kullandığınızı anlayamıyoruz.[92] Uyuşturucu kullananlara ayrıca ahirette de ceza verilecektir. Allah'tan (c.c.) korkan doğru kişiler olunuz ki ömürleriniz uzasın ve Allah'tan (c.c.) bereket bulasınız. Aşırı derecede zevk ve rahata düşkünlük, haddinden fazla huysuzluk ve hayırsızlık, aşırı olarak Allah'a (c.c.) veyahut kullarının ızdıraplarına kayıtsızlık lanetlenmiş bir hayat tarzıdır.

Her zengin, Allah'a (c.c.) ve kullarına karşı yerine getirmekle yükümlü olduğu vazifelerini, layıkıyla ifa etmede, bir fakir kadar sorumludur. Hatta zenginin sorumluluğu daha da fazladır. Bu dünyadaki kısa hayatları uğruna Allah'tan (c.c.) tamamen yüz çeviren, yasak olan şeyleri gayet meşru imiş gibi korkusuzca ve pervasızca kullanan, kızdığı zaman deliler gibi insanlara küfür eden, onları yaralamaya hatta öldürmeye yeltenen, şehvetlerinin hırsı ile hayâsızlığını son haddine erdiren kişi ne kadar talihsizdir. Böyle birisi ölünceye kadar gerçek mutluluğa erişemeyecektir.

---

[91] Toddy: Palmiye ağacından alınan sıvıya şeker ve sıcak su ilavesiyle yapılan bir çeşit uyuşturucu içkidir. (Mütercim)

[92] Avrupa insanlarına içki ne kadar zarar verdiyse sebebi şudur ki (Mesih) İsa (as) –İncil'e göre- belki bir hastalıktan dolayı yahut ta eski bir alışkanlığa göre içki içiyordu. Fakat ey Müslümanlar! Sizin Peygamberiniz (sav) her çeşit sarhoş edici şeylerden uzak ve masum idi. O, gerçekten de masum birisiydi. Peki, (öyleyse) siz Müslüman olarak isimlendirildiğiniz halde kime itaat ediyorsunuz? Kuran-ı Kerim, İncil gibi içkiyi helal kılmaz. Öyleyse siz hangi yazıya dayanarak içkiyi helal sayıyorsunuz? Siz ölmeyecek misiniz? (Yazardan)

Sevgili dostlarım, siz birkaç gün için dünyaya geldiniz, bunun da zaten birçoğu geçmiştir. Onun için Mevla'nızı (c.c.) asla gücendirmeyiniz. İnsanların sizden daha güçlü bir yönetimi, eğer sizden memnun olmazsa sizi kolaylıkla mahvedebilir. O halde Rabbinizin (c.c.) hoşnutsuzluğundan nasıl kurtulabileceğinizi de biraz düşününüz. Eğer siz Allah (c.c.) katında muttaki olursanız sizi kimse mahvedemez. O, bizzat kendisi sizi koruyacaktır. Böylece kanınıza susamış düşmanınız, size hiçbir zarar veremeyecektir. Aksi halde sizi kimse koruyamaz. Siz düşmanlarınızdan korkarak ve hiç bitmeyen huzursuzluklara yakalanarak yaşamak zorunda kalacaksınız. Hayatınızın son günleri acı, keder ve elem içinde geçecektir. Allah (c.c.) kendisinden yana olanların sığınağı olur. Onun için Allah'a (c.c.) yöneliniz ve O'na karşı olan her çeşit ters davranışınızı terk ediniz. Üzerinize farz kıldığı vecibelerinizi ifada ihmalkâr olmayınız. Kullarına dilinizle yahut elinizle zulüm etmeyiniz.[93] Gökten gelen azap ve gazaptan daima korkunuz. Zira necat yolu ancak budur.

---

[93] Herkim insanlar aleyhinde gazap kuvvetini çoğaltırsa o, ancak gazap ile helak edilir. O yüzden Yüce Allah (c.c.) Fatiha Suresinde Yahudilerin ismini Mağdûbi aleyhim koymuştur. Bunda şu işaret vardı: Kıyamet gününde her suçlu Allah'ın (c.c.) gazabının tadını tadacaktır. Ancak herkim bu dünyada boş yere (insanlara gazaplanırsa) bu dünyada İlâhî gazabın tadını tadar. Yahudilere mukabil Hıristiyanlar dünyada gazaplarını göstermediler. Onun için Fatiha Suresinde onların ismi ضَالِّينَ (Daalliyn) kondu. Daalliyn kelimesinin iki anlamı vardır. Biri şu ki onlar (doğru yoldan) sapmışlardır. İkinci anlamı şudur ki kaybolacaklardır. Bence bu kendileri için bir müjdedir; Yani onlar (gelecekte) bir zamanda yalan bir dinden necat bularak İslam (Dininin) içinde kaybolacaklardır ve yavaş yavaş müşrikâne inançlarını, keza tam olmayan yahut utanç verici gelenekleri terk ederek Müslümanların rengine girerek tevhide inananlardan olacaklardır. Kısacası Fatiha Suresinin sonunda bulunan "Eddaalliyn" kelimesinde, (dalalet) kelimesinin ikinci anlamı, yani bir şeyin başka bir şeye girip yok olması ve kaybolması, (bu manaya göre) Hıristiyanların gelecekteki dini durumları için önceden verilmiş bir haber bulunmaktadır. (Yazardan)

Ey İslam bilginleri! Beni yalanlamakta aceleci olmayınız. Çünkü bir insanın çabucak anlamayacağı birçok derin sırlar vardır. Bir sözü dinler dinlemez onu hemen reddetmeye hazırlanmayın ki böyle yapmak takvaya uygun düşmez. Eğer hatalarınız olmasaydı ve bazı hadisleri gerçek anlamına ters yorumlamış olmasaydınız hakem[94] olan Vadedilen Mesih'in gelmesi de anlamsız olacaktı. Sizden önce bu ibret yeri mevcuttur. Şöyle ki sizin çok aşırı derecede arzu ettiğiniz ve adımınızı attığınız yere Yahudiler de adım atmışlardı. Yani siz nasıl İsa'nın (a.s.) tekrar geleceğini bekliyor iseniz, onlar (Yahudiler) de İlyas peygamberin (a.s.) tekrar gelişini bekliyorlardı ve daha önce göğe kaldırılmış İlyas Peygamber tekrar dünyaya geldikten sonra ancak Mesih gelecektir, herkim İlyas (a.s.) tekrar gelmedikçe Mesih olduğunu iddia ederse o yalancıdır, diyorlardı. Onlar yalnız hadislere dayanarak öyle düşünmekle kalmayıp aynı zamanda Malaki peygamberin sahifesi olan Allah'ın (c.c.) kitabını bunu ispat etmek için ileri sürüyorlardı. Fakat Hz. İsa (a.s.) Yahudiler için Vadedilen Mesih olduğunu iddia edince ve o iddianın şartı olan İlyas (a.s.) da gökten inmeyince Yahudilerin bütün inançlarının batıl olduğu ispatlanmış oldu. Ayrıca İlyas (a.s.) maddi vücuduyla gökten inecek şeklindeki Yahudi düşüncesinin anlamları da açıklanmış oldu. O da şu ki, İlyas'ın (a.s.) huyu ve tabiatı üzerinde başka bir şahıs ortaya çıkacaktır. Gökten indirmek istediğiniz Hz. İsa (a.s.) bile, bizzat bu manayı beyan etmiştir. O halde siz niçin, sizlerden önce Yahudilerin sendelediği yerde sendeliyorsunuz? Sizin ülkenizde binlerce Yahudi mevcuttur. Onlara bir sorun bakalım! Yahudilerin inancı, şimdi sizin beyan ettiğinizin aynısı değil mi? O bakımdan, İsa (a.s.) için İlyas peygamberi (a.s.) gökten indirmeyen ve dolayısıyla (İsa'yı) Yahudilerin önünde tevillere başvurmaya mecbur bırakan Allah (c.c.) sizin

[94] Hakem: İhtilaflı dini konularda son karar verecek olan Yüce Allah'ın görevlendirdiği imam. (Mütercim)

için İsa'yı (a.s.) neden indirecek? Tekrar indirmek istediğiniz İsa'nın (a.s.) kendisinin verdiği kararı inkâr etmektesiniz. Eğer şüpheniz varsa, bu ülkede yüzbinlerce Hıristiyan mevcuttur ve onların İncilleri de mevcuttur. Onlara sorun; Hz. İsa'nın (a.s.) "tekrar gelecek olan İlyas (a.s.) Yuhanna yani Yahya'dır (a.s.)" dediği doğru değil midir? O, bu kadar söz söyleyerek Yahudilerin eski ümitlerini yerle bir etmişti. Eğer şimdi İsa'nın (a.s.) bizzat gökten gelmesi gerekirse, o zaman bu durumda Hz. İsa'nın (a.s.) doğru bir peygamber olduğu ispat edilememektedir. Çünkü eğer gökten geri dönmek Allah'ın sünnetinde ise, o zaman İlyas Peygamber (a.s.) neden geri dönmedi? Neden onun yerine Yahya'nın (a.s.) İlyas (a.s.) olduğu savunularak tevile başvuruldu? Aklı başında birisi için üzerinde düşünülmesi gereken bir durumdur.

Meryemoğlu İsa'nın (a.s.) gökten inerek ve Mehdi (a.s.) ile birleşerek insanları zorla Müslüman yapmak gayesiyle onlarla savaşacağı inancınız, İslam'ın adına sürülen kara bir lekedir. Din uğruna savaşın meşru sayıldığı, Kuran'da nerede yazılıdır? Aksine Allah-u Teala Kuran-ı Kerim'de şöyle demiştir:

لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ [95]

Yani *"Dinde zorlama yoktur."* O halde Meryemoğlu İsa, insanları zorlama yetkisini nereden alacaktır. Öyle ki İslam'ı zorla kabul ettirmek yahut (insanları) öldürmek dışında cizye bile kabul etmeyecektir. Bu talimat Kuran-ı Kerim'in neresinde, hangi cüzünde, hangi suresinde bulunmaktadır?[96]

[95] Bakara Suresi; 2:257

[96] Eğer, Araplar için kendilerini zorla Müslüman yapma emri vardı derseniz, böyle bir düşünce Kuran-ı Kerim'den asla ispat edilmemektedir. Aksine başka bir düşünce ispat edilmektedir; Bütün Araplar Hz. Resulüllah'a (sav) aşırı olarak eziyet ettiler. Erkek, kadın bir çok sahabeyi de öldürdüler. Kılıçtan arta kalanları da vatanlarından sürgün ettiler. Böylece adam

Bütün Kuran sık sık, dinde zorlama yoktur demekte ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.) zamanında savaşa maruz bırakılan kişilerle yapılan bu savaşların, dini zorla yaymak için yapılmadığını da açıkça belirtmektedir. Bu savaşlar ise:

1-) Cezai müeyyide anlamını taşımaktaydı. Yani Müslümanların büyük bir kısmını öldüren, diğer bir kısmını da evlerinden ve yurtlarından çıkaran, onlara aşırı derecede zulüm edenleri cezalandırmak içindi. Yüce Allah'ın (c.c.) buyurduğu gibi:

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ [97]

Yani *"Kâfirlerin harbettikleri Müslümanlara, zulme maruz kaldıklarından dolayı, karşı koyma izni verilmiştir ve Allah'ın onlara yardım etmeye gücü yeter."*

2-) Veya bu savaşlar Müslümanların kendilerini savunmaları için yapılmaktaydı. Yani İslam'ın kökünü kazımak için ilerleyenlerle, memleketlerinde İslamiyet'in yayılmasına zorla karşı koyanlardan korunmak gayesiyle yapılan savaşlardı.

3-) Yahut ta, memlekette hürriyet ortamı yaratmak niyetiyle savaş yapılırdı.

Bu üç durum dışında Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ve mukaddes halifeleri hiçbir savaşa girişmediler. Hatta tam

---

öldürme suçunu işlemiş yahut bu suça yardımcı olmuş olanların hepsi, kan dökmüş olduklarından dolayı Yüce Allah'ın (c.c.) gözünde öldürülmeyi hak etmişlerdi. Onlar hakkında kısas (misilleme yapmak) olarak aslında öldürülmeleri emri bulunmaktaydı. Ancak Erhamür-rahimin (olan Yüce Allah) tarafından kendilerine bir kolaylık verildi. Yani eğer onlar arasından bir kimse Müslüman olursa, ölümü hak ettiği geçmişteki suçu bağışlanacaktır. İşte bu merhamet durumu nerede ve zorlama nerede! (Yazardan)

[97] Hacc Suresi; 22:40

aksine İslam, diğer milletlerin zulmüne, o milletlerin kendi tarihlerinde hiçbir örneğine rastlanmayan sabır ve tahammül göstermiştir. Öyleyse bu ne biçim İsa Mesih ve Mehdi efendidir ki gelir gelmez insanları öldürmeye başlayacaktır. Hatta hiçbir Ehli kitaptan cizye[98] bile kabul etmeyecektir ve:

حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ [99]

Ayet-i Kerimesini bile mensuh edecek (hükmünü kaldıracaktır). Yani: *"Onlar cizye verip buyruğunuz altına girinceye kadar kendileriyle savaşın."* O, İslam dininin ne gibi koruyucusu olacak ki gelir gelmez, Hz. Resulüllah (s.a.v.) zamanında bile hükmü ortadan kaldırılmayan Kuran-ı Kerim ayetlerinin hükmünü ortadan kaldıracaktır? Bu kadar büyük bir inkılâpla bile "hatm-i nübüvvet" konusunda bir eksiklik ve zarar meydana gelmeyecektir! Bu çağda, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) zamanı üzerinden bin üç yüz sene geçmiş ve İslamiyet kendi içinde bile yetmiş üç fırkaya bölünmüş iken, doğru Mesih'in görevi kılıç ile değil, aksine deliller vasıtasıyla kalpler üzerinde zafer elde etmek olmalıdır. O, çarmıh (haç) ile ilgili (Hıristiyanlık) inancını gerçek ve doğru delillerle yok etmelidir; gümüş, altın, bakır yahut tahtadan yapılmış olan haçları kırmak ona yakışmaz. Eğer zor kullanırsanız o zaman sizin elinizde kendi doğruluğunuza dair bir delil bulunmadığının yeterli bir delilidir.[100] Her bir bilgisiz yahut

---

[98] Cizye: Müslüman olmayanlardan korunmalarına karşılık alınan vergi (Mütercim)

[99] Tevbe Suresi; 9.29

[100] Bazı bilgisiz kimseler, El-Manar dergisinin müdürünün de yaptığı gibi beni (boş yere) suçlarlar. Bu zat, İngilizlerin (idaresi altında) bir ülkede yaşadığından dolayı cihadı yasaklamaktadır diye. Bu cahiller bilmezler ki eğer ben yalan söyleyerek bu hükümeti memnun etmek istiyor olsaydım, sık sık Meryemoğlu İsa'nın (as) çarmıhtan kurtulduktan sonra tabii bir ölümle, Siri Nagar'da öldüğünü; Onun tanrı olmadığını ve tanrının oğlu da olmadığını neden savunurdum? Din coşkusuna sahip olan İngilizler benim

zalim tabiatlı, delil konusunda çaresiz bir duruma düştüğü zaman, elini kılıca yahut tüfeğe uzatır. Fakat başka bir yolla değil, yalnız kılıç vasıtasıyla yayılabilen bir din asla Yüce Allah (c.c.) tarafından olamaz. Eğer siz böyle bir cihaddan vazgeçemiyorsanız ve ondan dolayı öfkelenerek doğru (ve ermiş) kimselerin ismini bile deccal ve mülhit (dinsiz) koyuyorsanız, o zaman biz bu iki kelime ile konuşmamızı noktalarız:

[101] قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

Yani: *"De ki, Ey inkâr edenler! Ben sizin ibadet ettiğiniz varlıkların ibadetini yapmam."*

---

bu ifademden dolayı benden bıkıp usanmayacaklar mı? Onun için ey bilgisizler dinleyiniz! Ben bu hükümete asla yağ çekmiyorum. Gerçek şudur ki İslam Dinine ve dini geleneklere asla bir sınırlama koymayan, keza kendi dinini yaymak üzere bizim aleyhimizde kılıç kullanmayan bir hükümete karşı dînî bir savaş yapmak Kuran-ı Kerim'e göre haramdır. Çünkü o (hükümet) bile dînî bir cihat yapmamaktadır. Onlara teşekkür etmek, bizim üzerimize bir vecibedir. Çünkü biz kendi işimizi Mekke ve Medine'de bile yapamazdık. Fakat onların (idaresi altındaki bir) ülkede (kolaylıkla işimizi yapabiliriz). Yüce Allah (c.c.) beni bu ülkede var etti. Bu da O'nun bir hikmeti idi. Şimdi ben Allah'ın (c.c.) hikmetini küçük mü düşüreyim? Yüce Allah'ın (c.c.) Kuran-ı Kerim'in:"وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ" (Mü'minûn Suresi; 23.51) Ayet-i Kerimesinde, çarmıh hadisesinden sonra Allah'ın (c.c.) Mesih İsa'yı çarmıh eziyetinden kurtararak, ona ve annesine rahat bir yer olan ve içinde akarsular bulunan yüksek bir tepeye, yani Siri Nagar Keşmir'de yer verdiğini bize anlatmaktadır. Aynı şekilde Yüce Allah (c.c.) bana, fesat çıkaranların ellerinin ulaşamadığı, bu hükümetin yüksek bir tepesinde yer vermiştir ve o da rahat bir yerdir. Keza bu ülkede gerçek bilgilerin akarsuları akmaktadır. (Aynı şekilde) fesat çıkaranların saldırılarından da emniyette ve rahat içerisinde (bulunmaktayız). Durum böyle olunca bu hükümetin minnetlerine teşekkür etmek üzerimize vazife değil miydi? (Yazardan)

[101] Kâfirun Suresi; 109:2–3

İç tefrika (bölünme) ve anlaşmazlıklar zamanında sizin farz ettiğiniz Mesih ve farz ettiğiniz Mehdi kimler aleyhinde kılıç kullanacak? Acaba Sünnilere göre Şiiler kılıçtan geçirilmeye layık değil mi? Şiilere göre de Sünnilerin hepsi kılıç ile helak edilip yok edilmeyi hak etmediler mi? Böylece sizin iç parçalanmanız bile sizin inancınıza göre cezalandırılmaya layık ise, bu durumda siz kimlerle cihat yapacaksınız? Fakat unutmayınız ki Allah (c.c.) kılıca muhtaç değildir. O, kendi dinini İlahi alametlerle (mucizelerle) yeryüzüne yayacaktır ve hiç kimse O'na engel olamayacaktır.

Şimdi artık Hz. İsa'nın (a.s.) asla inmeyeceğini hatırda tutmak gerekir. (Maide Suresinin):

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى [102]

Ayet-i Kerimesine göre Kıyamet gününde söyleyeceği sözden de apaçık anlaşıldığına göre, onun tekrar dünyaya gelmeyeceği itiraf edilmektedir. Kıyamet gününde o, Hıristiyanların bozulduğundan benim haberim yoktur diyerek mazeretini beyan edecektir. Şimdi eğer o, (kıyamet) gününden önce dünyaya gelseydi o zaman o, Hıristiyanların bozulmuş olduklarından benim haberim yoktur diye cevap verebilir miydi? Onun için bu Ayet-i Kerimede o, tekrar dünyaya gitmediğini apaçık kabul etmektedir. Eğer o, kıyametten önce dünyaya gelecek olsaydı ve aralıksız kırk sene (dünyada) kalacak olsaydı o zaman o, (nestaizü billâh) Yüce Allah'ın (c.c.) önünde, Hıristiyanların bozulmuş olduklarından benim hiç haberim yoktur diyerek yalan söylemiş olacaktır. Onun, "ikinci gelişimde ben, dört yüz milyona yakın Hıristiyan'ı dünyada buldum. Onların tümünü gördüm. Onların bozulmuş olduklarından iyice haberim vardır. Ben bütün Hıristiyanları Müslüman yaptığım ve haçları kırdığım için

[102] Mâide Suresi; 5.118

mükâfatlandırılmaya layığım" diye cevap vermesi gerekirdi. Bu ne büyük yalandır ki İsa, "benim haberim yoktur" diyecek.

Kısacası bu Ayet-i Kerime'de Mesih'in tekrar dünyaya gelmeyeceği apaçık olarak, Mesih'in dilinden beyan edilmiştir. Doğrusu da ancak şudur ki Mesih vefat etmiştir ve (Keşmir'in başkenti) Siri Nagar'ın Hanyar mahallesinde onun mezarı bulunmaktadır.[103] Şimdi Allah (c.c.) bizzat kendisi inecek ve

---

[103] Bir Yahudi bile, Siri Nagar'da bulunan o mezarın Yahudi peygamberlerinin mezarları gibi yapılmış olduğunu doğrulamıştır. Bu konuda ekteki sayfaya bakınız. (Yazardan)

Güney İtalya'nın "Corriere della sera" adlı en meşhur gazetesi aşağıdaki enteresan haberi yayınlamıştır:

13 Temmuz 1879 günü, Kudüs'te Correy adlı yaşlı bir rahip öldü. O, kendi hayatında veli (Saint) olarak tanınıyordu. O ölünce arkasında bazı eşyalar bıraktı. Vali onun akrabalarını arayarak iki yüz bin frank (yüz otuz sekiz bin yedi yüz elli Rupi) kendilerine havale etti. Bu meblağ değişik ülkelere ait paralar şeklindeydi ve o rahibin uzun zamandan beri ikamet ettiği mağarada bulunmuştu. Akrabalarının eline paradan başka bazı evraklar da geçti. Onlar o evrakı okuyamazlardı. İbranice bilen bazı bilginler o evraka bakma fırsatını buldular. Onlar o evrakın çok çok eski İbrani dilinde olduğunu hayretle müşahede ettiler. Okunduğu zaman şu yazı bulundu: "Meryemoğlu Yesu'nun (İsa a.s.) hizmetçisi balıkçı Petrus (Peter). Allah'ın adıyla ve O'nun rızasına göre insanlara hitap etmektedir." Daha sonra bu mektup şöyle sona ermektedir; "Ben balıkçı Petrus, Yesu'nun (İsa a.s.) adıyla ve yaşımın doksanıncı yılında bu sevgi dolu kelimeleri, kendi efendim Meryemoğlu Yesu (İsa) Mesih'in ölümünden üç fısıh bayram (yani üç sene) sonra, Yüce Allah'ın kutsal evine yakın Bolaire'nin evinde yazmaya karar verdim." Bu bilginlerin çıkardığı neticeye göre bu yazı Petrus zamanından kalmadır. "London Bibel Society" bile aynı düşünceye sahiptir. Bibel Society o evrakı iyice araştırdıktan sonra karşılığında dört yüz bin lira (iki yüz otuz yedi bin beş yüz Rupi) vererek evrakı sahiplerinden satın almak istemektedirler. Meryemoğlu İsa'nın duası; her iki üzerinde selam olsun. O dedi ki: "Ey benim Rabbim! Ben kötü olduğunu düşündüğüm herhangi bir şeye üstün çıkma yeteneğine sahip değilim. Keza yapmak istediğim bir hayırı da elde etmiş değilim. Fakat diğer insanlar kendi mükâfatlarını kendi ellerinde bulundururlar. Ben değil, fakat benim büyüklüğüm benim işime yaramaktadır. Hiç kimse benden daha kötü durumda değildir. Ey hepsinden daha üstün olan Rabbim! Benim günahlarımı affeyle. Ya Rabbi! Ben kendi

doğrulukla savaşan bu insanlarla savaşacaktır. Allah'ın (c.c.) savaşması itiraz yeri değildir; Çünkü o deliller mahiyetindedir. Fakat insanın savaşması itiraz yeridir. Çünkü o bir zorlama mahiyetindedir.

Bu mollalara yazıklar olsun! Eğer onların kalbinde doğruluk olsaydı, onlar takva yoluyla her bakımdan teselli bulmaya çalışırlardı. Yüce Allah (c.c.) iyi ruhlara (yani iyi insanlara) teselli vermiştir bile. Ancak Ebu Cehil'in toprağından yapılmış olanlar, Ebu Cehil'in benimsediği yolu benimserler. Bir molla, Mirat (şehrinden) taahhütlü mektup vasıtasıyla bana Amritsar (şehrinde) Nedve-tül Ulema'nın toplantısı olacağını bildirmiş ve oraya gidip onlarla tartışmam gerektiğini yazmıştır. Ancak iyi bilinsin ki eğer bu muhaliflerimin niyetleri temiz olsaydı ve zafer yahut yenilgi düşünceleri olmasaydı o zaman onların teselli bulmaları için Nedve ve saireye ne ihtiyaçları vardı? Biz Nedve'nin hocalarının Amritsar'daki hocalardan ayrı olduklarını zannetmiyoruz. (Hepsinin) inancı aynı, cinsi ve maddesi aynıdır. Onlardan her birisinin Kadiyan'a gelme yetkisi vardır. Ancak tartışmak için değil, yalnız hakkı aramak üzere benim konuşmamı dinlemelidirler. Eğer yine de şüpheleri varsa o zaman miskinlikle ve terbiyeli olarak kendi şüphelerini yok ettirmelidirler. O, Kadiyan'da kaldığı müddetçe misafirimiz gibi kabul edilecektir. Bizim Nedve vesaireye gitmemize asla bir gerek yahut ihtiyacımız yoktur. Onların tümü doğruluğun

---

düşmanlarım için suçlanma sebebi olmayayım ve Sen onun olmasına izin verme. Beni dostlarımın gözünde küçük düşürme. Benim takvam da beni musibetlere sokmasın. Böyle olmasın. Ancak bu dünya benim en büyük mutluluk yerim yahut en büyük gayem olmasın. Bunun böyle olmasına izin verme (Ya Rabbi!) Bana merhamet etmeyen bir kimseyi bana musallat etme. Ey büyük merhamete sahip olan Rabbim! Kendi merhametin için ancak böyle yap. Ey merhametine muhtaç olanların hepsine merhamet eden Rabbim! (Duamı kabul buyur!)

düşmanıdırlar. Fakat yine de doğruluk dünyaya yayılmaya devam etmektedir. Yüce Allah'ın (c.c.) bugünden yirmi sene önce Berahini Ahmediye'de kendi ilhamı vasıtasıyla "İnsanlar sizin başarısız kalmanız için çok çaba sarf edecekler ve mümkün mertebe de (sizi başarısız kılmak için) kuvvet kullanacaklardır. Ancak ben sizleri sonunda büyük bir cemaat yapacağım" diye bana bildirmesi çok büyük bir mucizesi değil midir? Bu, benimle birlikte tek bir kimsenin bile bulunmadığı bir zamanın vahyidir. Daha sonra iddiamın yayınlanması üzerine muhaliflerim olanca güçlerini kullanarak (beni başarısız kılmak istediler). Ancak neticede demin zikredilen önceden verilmiş habere göre cemaatim yayıldıkça yayıldı. Bu güne kadar İngiliz idaresi altındaki Hindistan'da bu cemaat yüz binden de biraz fazladır. Nedve-tül Ulema eğer öleceklerini hatırlıyorlarsa, Berahini Ahmediye ile diğer resmi evraka bakarak söylesin bakalım, bu bir mucize değil midir? Şimdi ben Kuran-ı Kerim ile mucize, her ikisini ileri sürdüysem o zaman tartışma nedendir?

Keza bu memleketin, tekkelerdeki sufi ve pirzadeleri dinden öylesine ilgisiz ve bidatlerinde gece gündüz meşguldürler ki, İslam'ın geçirmekte olduğu zorluk ve felaketleri hakkında hiçbir bilgileri yoktur. Meclislerine giderseniz, Kuran-ı Kerim ve Hadis kitapları yerine tambur, keman ve davulcuklar gibi çeşitli çalgı aletleri, şarkıcılar vb. sayısız bidat malzemeleri ile karşılaşırsınız. Bütün bunlara rağmen onlar Müslümanların liderleri olduklarını Peygamber'in (s.a.v.) yolundan yürüdüklerini iddia ederler. Onlardan bazıları kadınların elbisesini giyerler; Ellerine de kına yakarlar ve bilezikler takarlar. Kendi toplantılarında Kuran-ı Kerim yerine şiirler okumayı yeğ tutarlar. Bunlar öyle eski kötülüklerdir ki uzaklaştırılacakları düşünülemez. Yine de Yüce Allah (c.c.) kendi kudretlerini gösterecek ve İslam'ın koruyucusu olacaktır.

Kadınlara Bir Nebze Nasihat

Bizim bu çağımızda kadınlar bazı özel bidatlere yakalanmış bulunmaktadırlar. Onlar taaddüd-i zevcat[104] meselesine çok kötü bir gözle bakarlar. Sanki ona iman etmezler. Onlar, Allah'ın (c.c.) şeriatının her çeşit ilacı kapsadığını bilmezler. Eğer İslam'da teaddüd-i nikâh meselesi olmasaydı, o zaman erkeklerin ikinci nikâh yapmak üzere karşılaştıkları bazı durumların bu şeriatta hiçbir ilacı bulunmazdı. Mesela eğer kadın (sonradan) deli olursa yahut cüzzam hastalığına yakalanırsa yahut ta ölünceye dek insanı sakat bırakan bir hastalığa yakalanırsa; aynı şekilde kadını iş yapamaz ve acınacak bir duruma sokan herhangi bir sebep söz konusu olursa, keza kocası da kadınsızlığa sabredemez bir durumla karşı karşıya kalarak acınacak bir duruma düşerse; öyle bir durumda erkeğin ikinci defa nikâh yapmasına izin vermemek erkeğin (erkeklik) güçlerine bir zulümdür.

Aslında Allah'ın (c.c.) şeriatı aynı sebepleri göz önünde bulundurarak erkekler için bu yolu açık bırakmıştır. Keza mecbur kaldıkları zaman kadınlar için bile yol açıktır. Eğer erkek işe yaramaz duruma düşerse, onlar (kadınlar) da hâkim vasıtasıyla talak (boşanma) yerine geçen, "hul'a" yaptırabilirler. Allah'ın (c.c.) dini bir eczane gibidir. Eğer bir eczanede her hastalığın ilacı bulunmazsa öyle bir eczane işleyemez.

Şimdi düşününüz; Erkeklerin bazen ikinci nikâh yapmaya mecbur kaldıkları bazı zorluklarla baş başa kalabilme ihtimali olduğu doğru değil midir? İçinde bütün zorlukların ilacı bulunmayan şeriat ne işe yarar? Bakınız, İncil'de boşanmak konusunda yalnız zina şartı bulunuyordu. Bunun dışında, karı koca arasında can düşmanlığı yaratabilen diğer yüzlerce değişik sebepten hiç bahsedilmemişti. Bu sebepten

[104]Taaddüd-i zevcat: bir erkeğin birden fazla kadınla nikâhlanması

dolayı Hıristiyan milleti bu eksikliğe tahammül edemedi. Sonunda Amerika'da boşanma yasasının çıkarılması gerekti. Şimdi düşününüz artık! Bu yasa ile İncil nereye gitti? Ey kadınlar! Hiç üzülmeyiniz; Size verilmiş olan kitap, İncil gibi insan tarafından değiştirilmeye muhtaç değildir. Bu kitapta erkeklerin hakları nasıl korunmuşsa, kadınların hakları da (aynı şekilde) korunmuştur. Eğer bir kadın kocasının (birden) fazla evlenmesine öfkelenmişse o, hâkim vasıtasıyla boşanabilir. Müslümanların karşılaşabilecekleri değişik durumlardan kendi şeriatında bahsetmesi Yüce Allah'ın (c.c.) görevi idi ki şeriat eksik kalmasın. Onun için ey bayanlar! Siz kocalarınızın ikinci kere evlenmeye irade etmeleri üzerine Yüce Allah'a (c.c.) şikâyet etmeyiniz. Aksine Yüce Allah (c.c.) sizleri musibet ve imtihandan korusun diye dua ediniz. Şüphesiz iki hanım ile evlendikten sonra eşit davranmayan erkek aşırı zalim ve cezalandırılmaya müstahaktır. Fakat siz kendiniz Allah'ın (c.c.) emrine karşı çıkarak İlahi azabın hedefi olmayınız. Her insan yaptığı işler konusunda sorumlu tutulacaktır. Eğer siz Yüce Allah'ın (c.c.) gözünde emirlerine bağlı ve dindar olursanız, bu durumda kocalarınız bile Allah'ın (c.c.) emirlerine bağlı bir duruma getirilecektir. Gerçi şeriat değişik hikmetlerden dolayı birden fazla kadın ile evlenmeyi caiz saymıştır. Ancak kaza ve kader yasası sizin için açıktır. Eğer şeriat yasası sizin için dayanılmaz ise, dua vasıtasıyla kaza ve kader yasasından istifade ediniz. Çünkü kaza ve kader yasası şeriat yasasına dahi üstün gelir. Takva edininiz. Dünya ve onun süsüne fazla gönül bağlamayınız. Milletiniz (kast sistemi) ile övünmeyiniz. Hiçbir kadınla alay etmeyiniz. Kocalarınızdan güçlerinin yetmediği taleplerde bulunmayınız. Sizler mezara masum ve iffetli olarak girmeye çaba sarf ediniz. Yüce Allah'ın (c.c.) farzları olan namaz, zekât ve benzerlerinde üşengeçlik etmeyiniz. Kocalarınıza can-ü gönülden itaat edenlerden olunuz. Onların saygınlıklarının büyük bir kısmı sizin elinizdedir. Onun için siz bu sorumluluğunuzu çok güzel bir şekilde eda ediniz. Öyle ki

Yüce Allah (c.c.) katında "salihat-ı kamilat" (iyi ve itaat eden kadınlar) sayılasınız. İsraf etmeyiniz. Kocalarınızın mallarını yersiz harcamayınız. Hıyanet etmeyiniz. Hırsızlık yapmayınız. Dedikodu yapmayınız. Bir kadın, başka bir kadına yahut erkeğe iftira atmasın.

Sonuç

Yazmış olduğumuz nasihatlerin gayesi şudur: Bizim cemaatimiz Yüce Allah'ın (c.c.) korkusunda ilerlesin. Ayrıca yeryüzünde alevlenmiş olan Allah'ın (c.c.) öfkesi kendilerine yaklaşmasın. Keza onlar taunun (veba) baş gösterdiği bir zamanda ondan özel olarak korunsunlar. Gerçek takva –ne yazık ki gerçek takva pek azdır- Yüce Allah'ı razı eder ve Yüce Allah (c.c.), alelade olarak değil, tam tersine bir mucize olarak kâmil muttakiyi (takva sahibi bir kimse) belalardan korur. Her bir hilekar yahut bilgisiz, takva sahibi olduğunu iddia edebilir. Ancak gerçek takva sahibi, Yüce Allah'ın mucizesi sayesinde takva sahibi olduğu ispat edilmiş olandır.

Herkes Allah'ı sevdiğini söyleyebilir. Fakat aslında O'nu seven, gökten gelen bir şahadet ile sevgisi ispat edilmiş olandır. Herkes dinim haktır der. Fakat hak din, bu dünyada bile nur bulmuş olanındır. Herkes ben necat bulurum der; yalnız sözünde haklı olan, bu dünyada bile necat ışıklarını ve belirtilerini görmüş olandır. Onun için Yüce Allah'ın (c.c.) sevdiği kimseler olmaya çaba sarf ediniz ki her bir afetten korunasınız. Takva sahibi olan herkes taundan korunacaktır. Çünkü o, Yüce Allah'ın himayesindedir. Onun için siz kâmil olarak takva sahibi olunuz. Yüce Allah veba konusunda her ne buyurdu ise siz onu duydunuz. O bir gazap ateşidir; Siz kendinizi o ateşten koruyunuz. Herkim tam olarak bana itaat ediyorsa ve içinde hiçbir hıyanet yoksa keza bir üşengeçlik ve gaflet de içinde bulunmuyorsa ve o, hayır ile kötülüğü aynı anda (karakterinde) barındırmıyorsa öyle birisi korunacaktır. Ancak, bu yolda tembellikle yürüyen ve takva yollarında tam olarak ileri adım atmayan yahut ta tam olarak dünyaya yönelmiş olan herkes, kendi kendini imtihana sokmaktadır. Her bakımdan Allah'a (c.c.) itaat ediniz. Herkim kendisini biat etmiş olanlardan zannediyorsa, onun için, şu anda malıyla bu cemaate hizmet edebilme fırsatı vardır. Herkim bir paysa

(kuruş) verebilme gücüne sahipse o, cemaatimizin masrafları için her ay bir paysa (kuruş) versin. Herkim ayda bir rupi[105] verebilirse o, her ay bir rupi ödesin. Çünkü langarhane (misafirhane) masraflarından başka dinî işler bile birçok masraf gerektirir. Yüzlerce misafir gelmektedir. Ancak paranın yokluğundan dolayı misafirler için rahat bir ev mevcut değildir. Gereği gibi karyolalar da elimizde hazır değildir. Caminin genişletilmesi bile gereklidir. Muhaliflerimize mukabil kitaplar yazıp neşretmek işi de çok zayıftır. Hıristiyanlar tarafından elli bin civarında dergi ve dinî broşür yayınlanmakta iken, bizim tarafımızdan düzgün olarak her ay bin dergi bile çıkamamaktadır. İşte ancak bu işler için, her biat eden elinden geldiğince yardım etmelidir ki Yüce Allah (c.c.) da kendilerine yardım etsin. Eğer onlar tarafından, az da olsa, hiç aksatmadan her ay yardımları bize gelmeye devam ederse, o yardım, uzun müddet sustuktan sonra, istedikleri zaman kendi düşüncelerine göre verdikleri yardımdan daha iyidir. Her bir kimsenin doğruluğu onun hizmetinden anlaşılır.

Dostlarım, bu dine ve dinin amaçlarına hizmet etme zamanıdır. Bu vakti fırsat biliniz ki bir daha asla onu elde edemezsiniz. Zekât veren herkes zekâtını buraya göndermelidir. Herkes israftan korunmalıdır ve parasını bu yolda harcamalıdır. Ne olursa olsun o, doğruluğunu göstermelidir ki (Yüce Allah'ın) lütfunu ve Ruh-ül Kudüs'ün mükâfatını elde etsin. O mükâfat, bu cemaate girmiş olanlar için hazırlanmıştır. Bizim Peygamberimiz (s.a.v.) için belirlenen Ruh-ül Kudüs'ün tecellisi her tecelliden daha üstündür. Ruh-ül Kudüs bazen bir peygambere bir güvercin şeklinde belirmiştir. Bazen de bir nebi yahut peygambere bir inek şeklinde belirmiş, bazılarına da kaplumbağa yahut balık şeklinde görünmüştür. İnsan-ı Kamil, yani bizim Peygamberimiz (s.a.v.) ortaya çıkıncaya kadar (Ruh-ül

---

105 Rupi: Hindistan'ın para birimi (Mütercim)

Kudüs'ün) insan şeklinde belirme zamanı gelmemiştir. Hz. Resulüllah (s.a.v.) ortaya çıkınca, o kâmil bir insan olduğu için Ruh-ül Kudüs de kendisine bir insan şeklinde görünmüştür. Ruh-ül Kudüs'ün bu tecellisi, yeryüzünden gökyüzüne kadar bütün ufku doldurduğu gibi çok kuvvetli olduğundan dolayı Kuran-ı Kerim'in talimatı da şirkten korunmuş oldu. (Buna mukabil) Hıristiyan dininin kurucusuna Ruh-ül Kudüs çok zayıf bir şekilde, yani bir güvercin şeklinde göründüğü için pak olmayan ruh, yani şeytan bu dine üstün çıkmıştır. O (şeytan), kendi gücünü ve kuvvetini o kadar kuvvetli bir şekilde gösterdi ki çok güçlü ve heybetli bir ejderha şeklinde (bu dine) saldırdı. İşte bu sebepten dolayı Kuran-ı Kerim, Hıristiyanlığın sapıklığını, dünyanın bütün sapıklıklarından daha büyük (yani) birinci derecede saymıştır. Kuran-ı Kerim'in buyurduğu gibi gökyüzü ile yeryüzünün patlayıp paramparça olması pek yakındır. Çünkü yeryüzünde büyük bir günah işlenmiş, yani bir insanoğlu, tanrı ve Allah'ın oğlu olarak ortaya çıkarılmıştır. Ayet-i Kerime:

اِيَّاكَ نَعْبُدُ

Keza

وَلَا الضَّالِّينَ

den de anlaşıldığı gibi Kuran-ı Kerim'in başlangıcında da Hıristiyanların (inançlarının) reddi mevcuttur ve onlardan bahsedilmiştir; (Keza İhlâs) Suresinde:

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ٥ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ٥ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ٥ [106]

(Ayet-i Kerimelerinden) de anlaşıldığı gibi Kuran-ı Kerim'in sonunda da Hıristiyan (inançlarının) reddi bulunmaktadır. (Aynı şekilde) Ayet-i Kerime:

[106] İhlas Suresi; 112: 2-4

تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ [107]

den de anlaşılabileceği gibi Kuran-ı Kerim'in ortasında da Hıristiyan dininin fitnesinden bahsedilmiştir. Kuran-ı Kerim'den anlaşıldığına göre bu dünya yaratıldığından beri mahlûkata tapmak ve "deccal" (yani yalancılık ve aldatmaca) yolları (daha önce) bu derece şiddetli bir şekilde ele alınmamıştır. Zaten o yüzden müşrikler yahut başka kimseler değil, yalnız Hıristiyanlar mübahele için çağrılmışlardı. Ruh-ül Kudüs daha önce kuşlar yahut hayvanlar şeklinde zahir olmuştur. Bunda ne hikmet vardı? Anlayan kendisi anlasın. Biz yalnız şu kadar söyleriz ki, bunda şuna işaret edilmişti: Bizim Peygamberimizin (s.a.v.) insan oluşu Ruh-ül Kudüs'ü dahi insan durumuna çekip getirebilecek derecede kuvvetliydi. Bu kadar yüce bir Peygamberin ümmetinden olduğunuz halde niçin cesaretiniz kırılarak gayret göstermiyorsunuz? Siz imanın öyle kuvvetli örneklerini gösteriniz ki gökte melekler bile doğruluğunuza ve temiz kalpliliğinize hayret etsinler ve üzerinize selam göndersinler. Siz bir ölümü benimseyiniz ki size hayat bahşedilsin. İçlerinizi nefsanî coşkulardan boşaltınız ki Yüce Allah (c.c.) oraya insin. Bir taraf ile kesin bir şekilde alakanızı kesiniz ve bir taraf ile kâmil olarak ilişki kurunuz. Allah (c.c.) size yardım etsin!

Şimdi, bu talimat ve nasihatlerimin size faydalı olmasını, kalplerinize sizleri yeryüzünün yıldızları yapacak değişiklikler getirmesini, Rabbinizden size bahşedilen ışıkla yeryüzünün aydınlanmasını Allah'a (c.c.) niyaz ve dua ederek sözlerime son veriyorum. Âmin, Sümme âmin.

[107] Meryem Suresi; 19:91

يَاعِبَادَاللّٰهِ اُذَكِّرُكُمْ اَيَّامَ اللّٰهِ وَاُذَكِّرُكُمْ تَقَوٰى الْقُلُوبِ اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمُ لاَيَمُوتُ فِيهَا وَلاَ يَحْيٰ فَلاَ تَخْلُدُوا اِلَى زِينَةِ الدُّنْيَا وَزُورِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

Tercümesi:

Ey Allah'ın kulları! Ben size Allah'ın günlerini hatırlatırım. Keza size kalplerdeki takvayı hatırlatırım. Şüphesiz herkim suçlu olarak rabbine varırsa onun için hiç şüphesiz cehennem vardır. O, onun içinde ne ölecek ne de yaşayacaktır.[108] Onun için dünyanın çekiciliği ve yalanlarına yönelmeyiniz ve Allah'tan sakınınız. (Keza) sabır ve namaz ile (Allah'tan) yardım dileyiniz.[109] Şüphesiz Allah ve O'nun melekleri bu peygambere rahmet indirmektedirler. Ey iman edenler! Siz de ona salat edin (Allah'ın rahmetinin inmesi için dua edin) ve içtenlikle selam edin.[110] Allah'ım! Muhammed'e (s.a.v.) ve Muhammed'in âline rahmet indir; (Onları) bereketlendir ve (onların üzerine) selam indir!

---

[108] Taha Suresi: 20.75
[109] Bakara Suresi; 2.46
[110] Ahzap Suresi; 33.57

Şiir Olarak Taun (veba) Hakkında Önceden Verilen Haber

(Farsça Şiirin Tercümesi)

❖ Mucize göstermek hiç kimsenin kendi elinde olan bir şey değildir; Fakat ben, adalet sahibi olan Allah'ın (c.c.) mucizesinden (haber alarak) mucize göstermekteyim.

❖ İleri atlayıp benim (evimin) dört duvarı arasına girip sığınak arayan şanslı bir kimse taundan korunmuş olacaktır.

❖ Bütün bu sözlerimin Allah'ın (c.c.) pak vahyinden olduğuna Rabbimin adına ve yüceliğine yemin ederim.

❖ Doğruluğumu inkâr ettiğinden dolayı kalbi simsiyah olmuş olan birisiyle tartışmaya girmeye ne gerek vardır? Kendisi için sadece bu (alamet) yeterlidir.

❖ Eğer verdiğim sözler (ve önceden verdiğim haberler) yalan çıkarsa, o zaman eğer onlar hep birlikte benimle savaşmak üzere (bile) kalkarlarsa yeri vardır.

Evin Genişletilmesi İçin Mal Fedakârlığı Ricası

Gelecekte vebanın ülkede yayılması tehlikesi çok kuvvetlidir. Bizim evimizin bazı kısımlarında erkekler, diğer bazı kısımlarında da kadınlar misafir olarak barınmaktadırlar. Bundan dolayı evimizde çok aşırı derecede yer darlığı bulunmaktadır. Bu evin dört duvarı arasında bulunanların özel bir şekilde muhafaza edilecekleri hususunda Yüce Allah’ın (c.c.) verdiği sözü duydunuz. Müteveffa Gulam Hayder’in bir evi vardır. Bu evde bizim de payımız bulunmaktadır. Şimdi bizim ortaklarımız (bu evdeki) payımızı bize vermeye razı olmuşlardır. Ayrıca geri kalanı da para ile bize vermeyi kabul etmişlerdir. Benim düşünceme göre, bu ev bile bizim evimizin bir parçası haline gelebilir ve iki bin (Rupilik) masraf ile hazırlanabilir. Vebanın tehlikesi ve zamanı çok yaklaşmıştır. Bu evimiz de Vahyi İlâhînin verdiği müjdeye göre veba tufanında bir gemi gibi olacaktır. Allah’ın (c.c.) müjdesinden kimlerin pay alacağı bilinmemektedir. Onun için bu çok asil bir iştir. Yaratan, rızk veren ve (yaptığımız) hayırlı işleri gören Yüce Allah’a (c.c.) güvenerek çaba sarfetmemiz gerekir. Evimizin bir gemi gibi olduğunu, ancak artık gelecekte bu gemide ne bir erkek ne de bir kadın için yer bulunmadığını ben de bizzat müşahede ettim. Bu sebepten dolayı genişletilmesine gerek duyulmuştur.

وَالسَّلاَمُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى

(Hidayete tabi olanlara selam olsun.)

Mirza Gulam Ahmed Kadiyanî

Ek:İsrailoğullarından bir şahit tanıklık etti

شہد شاہد من بنی اسرائیل

ایک اسرائیلی عالم توریت کی شہادت در بارۂ قبر مسیح

[illegible]

میں شہادت دیتا ہوں کہ میں نے دیکھا ایک نقشہ پاس مرزا غلام احمد

[illegible]

صاحب قادیانی اور تحقیق وہ صحیح ہے قبر بنی اسرائیل کی قبروں میں سے

[illegible]

اور وہ ہے بنی اسرائیل کے اکابر کی قبروں میں سے

[illegible]

میں نے دیکھا یہ نقشہ آج کے دن جب لکھی

[illegible]

میں نے یہ شہادت ۱۰ماہ انگریزی جون ۱۲ سنہ ۱۸۹۹ء

[illegible]

سلمان یوسف اسحاق تاجر

[illegible]

سلمان یہودی نے میرے روبرو

[illegible]

یہ شہادت لکھی مفتی محمد صادق بھیروی

[illegible]

کلرک دفتر اکونٹنٹ جنرل لاہور

اشہد باللہ ان ہذا الکتاب کتبہ سلمان بن یوسف واللہ رجل من
اکابر بنی اسرائیل۔ دستخط سید عبداللہ بغدادی

Tercümesi

İsrail oğullarından bir şahit şahadet (tanıklık) etti

Mesihin mezarı hakkında İsrailî bir Tevrat bilgini'nin şahadeti

Mirza Gulam Ahmed Kadiyanî'nin yanında bulunan bir haritayı gördüm. Şüphesiz o, Beni İsrail'in mezarlarından bir mezardır. Bu şüphesiz doğrudur. O (mezar) İsrailoğullarının büyük zatlarının mezarlarındandır. Ben bu haritayı bugün, (yani) şahadetimi yazdığım 12 Haziran 1899 günü gördüm.

Selman Yusuf İshak Tacir

Selman Yahudi benim gözlerimin önünde bu şahadeti yazdı. Müfti Muhammed Sadık Bheravî (Accountant General Lahor'un bürosunda bir memur)

Allah adına yemin ederim ki bu yazıyı Selman Bin Yusuf yazmıştır. O (ve onun ailesi) İsrailoğullarının ekâbirindendir.

İmza: Seyyid Abdullah Bağdadî